

भारत सरकार
GOVERNMENT OF INDIA

राष्ट्रीय पुस्तकालय, कलकत्ता ।
NATIONAL LIBRARY, CALCUTTA.

वर्ग संख्या

Class No.

पुस्तक संख्या

Book No.

Mal

894. 8122

55979d

श० पु०/N. L. 38.

H7/Die/NL/Cal/79—2,50,000—1-3-82—GIPG.

4553
ദേവീ വിലാസം

(നാടകം)

കവിതീലകൻ

കൊട്ടാരത്തിൽ ഗജശ്ശി.

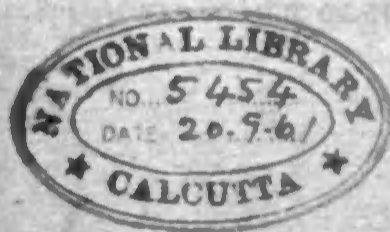
വില—രൂ. 1.

B
Mal
894.8122
55979d
SHELF LISTED

SREE BHADHRA PRESS
Printers & Publishers
KOTTAYAM.

മുഖവുര.

ഈ പുസ്തകം ഞാൻ “മാക്കാവോണിനി” എന്നു് ഒരു നാമധേയം കൊണ്ടു് ഉണ്ടാക്കി. ടി. സഭയിൽ പരിശോധനയ്ക്കായി ഹാജരാക്കുകയും, പരിശോധകന്മാരിൽ അധികം പേരുടെ അഭിപ്രായം അനുസരിച്ചു് ഒന്നാമത്തെ സ്ഥാനത്തിന് അർഹമെന്നു് തീർച്ചപ്പെടുക്കയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നാൽ, പരിശോധകന്മാർ അതേ രുത്തരം അഭ്യർത്ഥനവർക്കു് ഇതിൽ ചില അനുപപത്തികളും സ്വീകരിക്കുകയും ഉള്ളതായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അവയെക്കൊണ്ടും ഭേദപ്പെടുത്തി ശരിയാക്കുന്നതിന് അനേകവിധത്തിലുള്ള അസൗകര്യങ്ങൾ നേരിട്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ ഇപ്പോൾ ഞാൻ അതിനായി ഉദ്യമിക്കണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നില്ല. പരിക്ഷകന്മാർ എല്ലാവരും കൈരൂപ്യേണ പഠഞ്ഞിട്ടുള്ളതായ ഒരു തെറ്റും ഇതിൽ കാണുന്നില്ല. അതേരുന്നതർ അതേ ഭാഗങ്ങളെക്കുറിച്ചും അതേ പ്രായോഗങ്ങളെക്കുറിച്ചുമാണ് ആക്ഷേപിച്ചിട്ടുള്ളത്. അതുകൊണ്ടു് ആക്ഷേപിച്ചിട്ടുള്ള ഭാഗത്തെയും പ്രായോഗത്തെയും കുറിച്ചു തന്നെ തെറ്റാവാൻ പ്രശംസിച്ചും കാണുന്നുണ്ട്. ഈ സമിതിക്കു മേൽ പഠത്തെ ആക്ഷേപങ്ങൾ ഭവിക്കുകകൊണ്ടോ, പരമാന്തരംകൊണ്ടോ വന്നിട്ടുള്ളവയെല്ലാം എന്നും സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും ചില ആക്ഷേപങ്ങൾ വാസ്തവമായിട്ടുള്ളവതന്നെ എന്ന് എനിക്ക് ഇപ്പോൾ തോന്നുന്നുണ്ട്. സൗകര്യക്കുറവിനാൽ അവയെയും ഭേദപ്പെടുത്തുന്നതിന് ഇപ്പോൾ വിചാരിക്കുന്നില്ല. എല്ലാവരുടെയും അഭിപ്രായത്തെ അനുസരിച്ചു ഭേദപ്പെടുത്തുന്ന പക്ഷം പുസ്തകം മികവാറും മാറി ഉണ്ടാകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ മാറ്റുമ്പോൾ അതിലും വല്ല തെറ്റുകളും വന്നേക്കാവുന്നതുകൊണ്ടുമാണ് ഞാനും ഭേദപ്പെടുത്തേണ്ടെന്നു വിചാരിക്കുന്നത്.

സഭയിൽ ഹാജരാകപ്പെടുന്ന പുസ്തകങ്ങളുടെ നിർമ്മാതാക്കൾ ജനവരെന്നു വെളിപ്പെടാതെ ജരിക്കേണ്ടതാണെന്നുള്ള സഭാമേൽപ്പത്തെ അനുസരിച്ചു്, എന്റെ കയ്യർപ്പരംകൊണ്ടു പോലും അതിന്നു് ഉടമിപ്പാനിടയാകരുതെന്നുള്ള കരുതലോടുകൂടി ഞാൻ എന്റെ ഈ പുസ്തകത്തെ മറെറാരുഭേദംകൊണ്ട് എഴുതിച്ചാണ് സഭയിൽ ഹാജരാക്കിയത്. എഴുതിയതിന്നു് പൊഴെക്കും ഹാജരാകേണ്ടുന്ന ദിവസവും സമിതിച്ചുപോയതിനാൽ വീണ്ടും വായിച്ചു നോക്കുന്നതിന്നു തരപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അതിനാൽ ചില എഴുത്തുവീക്ഷകൾ ഉണ്ടായിരുന്നവയെ ഇപ്പോൾ തീർന്നാണ് അച്ചുകിട്ടിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ എഴുത്തുകാരന്റെ കൈപ്പട്ട ഈ സംഗതിയിൽ എനിക്ക് വേറെയും ചില ഭാഷകൾക്കു കാരണമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. അവ പ്രസ്താവമൊഗുണ്ടാക്കേണ്ടതിനാൽ ഇവിടെ പറയുന്നില്ല.

പ്രസ്ഥാനപുസ്തകപ്രയോഗങ്ങൾക്കു കീഴെ ചുരുക്കത്തിൽ സമാധാനപരമായ കല്പനകളിൽ "ദേവിവിവാസി"ത്തിന് അങ്ങനെ പാടിപ്പറയുന്ന ഒരു എഴുത്തുകാരന്റെ എനിക്ക് മനസ്സിലാക്കുന്നു. മലയാള ഭാഷയ്ക്കു നിഷ്പന്യകളും തക്കതായ വ്യാകരണവും ഉണ്ടാകുന്നതുവരെ പൂർവ്വകവിപ്രയോഗങ്ങളെ അവലംബിക്കരുതെന്ന നിവൃത്തിയില്ലല്ലോ. സംസ്കൃതപദപ്രയോഗങ്ങൾക്കും മലയാളവ്യാകരണപ്രയോഗങ്ങളെ പൂർവ്വകവിപ്രയോഗങ്ങളല്ലാതെ അവലംബമെന്നും കാണുന്നില്ല.

"കീർത്തിയഗുണതേ" എന്നുള്ളതെന്ന് "അപാദാഭിയിൽ വിധി കല്പിച്ചിരിക്കുന്നത്" "തേ" എന്ന ആദേശം വ്യാകരണവിരുദ്ധം തന്നെ ആയിരിക്കും. എന്നാൽ, "മാതാർ മധുരൈകടൈനി", "മാതാർക്കോണിപതേ", "മാതാസ് മധുരൈനപ്രണയിനി" ഇത്യാദി പൂർവ്വകവിപ്രയോഗങ്ങൾ കൂടാതെ മാനവിപ്രമ എന്നു തന്നെ നവകളുടെ "ശ്രംഗാരമംഭരിമണ്ഡനം"ത്തിൽ സവിസ്തരമായി സമാധാനവും കാണുന്നുണ്ട്.

"മന്ത്രേശ്വരമഗതികൾക്ക്" ഇവിടെ സംസ്കൃതവിശേഷ്യനുമായ വിശേഷണംകൊണ്ട് ഭാഷാവിശേഷ്യനുമായ വിശേഷ്യത്തെ വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത് ഭംഗിയായിരിക്കാം. എന്നാൽ, ഇപ്രകാരമുള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ "ഭാഷാഭിനയവർണ്ണ" മുതലായ പൂർവ്വപുസ്തകങ്ങളിൽ മാത്രമല്ല "കേരളഭാഷാശാസ്ത്രം" മുതലായ നവീനഗ്രന്ഥങ്ങളിലും കാണുന്നുണ്ട്. എന്നെന്നാൽ, "മേലിരേക്കുണാ പ്രിയഭരി: മരണിനികടോട്" ഇത്യാദി.

ഇങ്ങനെ താരോ പൂർവ്വകവിപ്രയോഗങ്ങളല്ലാതെ എനിക്ക് സമാധാനമെന്നുണ്ടില്ല. അതിനാൽ സൗകര്യക്കുറവു കൊണ്ടു മാത്രം ഇന്നും മേലിരേക്കുണാതെ അച്ചടിപ്പിച്ചതാണെന്നു വിശ്വം പറഞ്ഞു കൊള്ളുന്നു. മേൽ കാണിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ ഉള്ള സമാധാനങ്ങൾ എല്ലാത്തിനും ഇല്ലെന്നുണ്ടില്ല. വിസ്താരമേഞ്ഞാൽ അവ എല്ലാം ഇവിടെ എടുത്തു കാണിക്കുന്നില്ല.

"അതിശയനിയം" "ക്ഷമാധര" എന്നിങ്ങനെ ഉള്ളിടത്തു "വിസ്മിനിയം" "ക്ഷമാധവ" ഇത്യാദി പാഠാന്തരങ്ങളെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതിനും വിരോധമില്ല.

മണ്ഡനാരായ പരീക്ഷകന്മാരും വിശേഷിച്ച് അദ്ധ്യക്ഷനവർക്കും തങ്ങൾക്കു സഹജമായുള്ള "ഭാഷാപ്രഖ്യാപനമേമുഖ്യം"ത്തെ ഉപേക്ഷിച്ച് എനിക്ക് അറിവിനു വേണ്ടി നിർഭാക്കിണുമായി സാമീപ്യങ്ങളെ പ്രസ്താവിച്ചതിനെക്കുറിച്ച് അൻ അത്യന്തം കൃതജ്ഞരോടുകൂടി അവർക്കു വരണം പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു.

ഗുണകർത്താവ്.

കേരളം
നവം. ൨൧

വേഷവിവരം.

ചന്ദ്രകേതു. നായകൻ.
 ശാരദൻ. ചന്ദ്രകേതുവിന്റെ ഇഷ്ടനായ ഒരു സ്ത്രീയെന്നു.
 നിപുണകൻ. പ്രധാന ഭന്തു.
 മരുത്സ്യൻ. ഭൃതൻ.
 ചന്ദ്രശേഖരൻ. രാജകുമാരൻ.
 ഇന്ദ്രസേനൻ. 'ശ്രംഗാട' ദേശാധിപതിയായ ഒരു രാജാവ്.
 സിംഹനാഭൻ. 'ഹിന്ദാല' ദേശാധിപതിയായ ഒരു രാജാവ്.
 (സത്യവതിയുടെ അച്ഛൻ).
 നന്ദികേശ്വരൻ. } ശിവഭൃതങ്ങൾ.
 കുംഭോദരൻ. }
 കേശമി. } നായിക.
 സത്യവതി. }
 ഭാരതീ. ഇന്ദ്രസേനന്റെ ഭാര്യ.
 പ്രഭാവതി. ടി. ചേരി.
 മദനലക്ഷ്മി. സിംഹനാഭന്റെ ഭാര്യ (സത്യവതിയുടെ അമ്മ).
 യോഗി, വൃദ്ധതാപസൻ, ജ്ഞിഷമാരൻ, ശിപായി-
 കൾ, രാജഭട്ടന്മാർ, സൂതന്മാർ, ഹരികുമാരന്മാർ, ശ്രീപാ-
 വതി, ഭൃതഗണങ്ങൾ.

മുഖവുരയിൽ "വിസ്മയനിയം" എന്നുണ്ടു് "വിസ്മയനിയം"
 എന്നു വായിക്കേണ്ടതാണു്. അച്ചടിയിൽ വേറെയും ഉള്ള തെറ്റുക-
 ൾ വായനക്കാർ തിരുത്തീ ശരിയാക്കിക്കൊടുത്തെന്നു വിചാരിച്ചു
 പ്രസപ്രം ചേർന്നിപ്പു.

ദേവിചിലാസം

നാടകം.

ഹരിഃ ശ്രീഗണപതയേ നമഃ അവിഷ്ണുസ്മൃതം.

1. സേവിച്ചാരുവിശുദ്ധിയോടു മരുവും
പോകൂ ശോകം കളു.
ഞാവിമോദമഭിജ്ഞാസകലവും
ലൈകാര്യം നൽകീടുവാൻ,
ഭൂവിൽ ഭൂധരവൃന്ദിയായവരൻ.
ചിശാകഭദ്രശ സദാ
മേവം ദോടി തുണച്ചിടട്ടെ നിരന്തരം
നമ്മൾക്കു നന്മയ്ക്കു മേൽ.

നാണിയുടേ അവസാനത്തിൽ സൂത്രധാരൻ പ്രവേശിക്കുന്നു.

സൂത്രധാരൻ. [മുൻപുവെക്കുന്നോർക്കി
തൊഴുതുകൊണ്ട്.]

2. ശ്രീഭാരതീശമുഖനിർമ്മലമെഴുതിരത്നം.
ശോഭാവിരാജിതപദം വിപദാം നിഹന്ത്രി,
ശ്രീഭക്താളി തെളിവോടുകരാരിലേറ്റം
ശോഭിച്ചിടട്ടെ ഭവതാം ശുഭമേകീടട്ടെ.

[അണിയറയിലേക്കു നോക്കി.]

അയ്യോ! മുമ്പിടെ വരു

നാൻ പ്രവേശിക്കുന്നു.

നടൻ.

ഇതാ ഞാൻ വന്നല്ലോ. അന്തിനാണു അവിടുത്തെന്ന് വി.
ചിട്ടയ്ക്ക്?

സൂത്രധാരൻ.

മുമ്പിടെ കൊട്ടാരത്തിൽ ശംകണ്ണി ഉണ്ടാക്കിയ മേവ്.

വിലാസം" എന്ന പുതിയനാടകത്തെ പ്രയോഗിച്ച് െം സാ-
മാജികന്മാരെ സന്തോഷിപ്പിക്കണമെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു.
അറിനാൽ വേഷകാരെല്ലാം ക്ഷണത്തിൽ തയ്യാറാകുവാൻ
പറയും.

നടൻ.

കല്പനപോലെ ചെയ്യാം.

[പോയി.]

സുരൂധാരൻ.

[ചുറ്റും നോക്കിച്ച്.]

3. രോഷം പൂണ്ടു ജനങ്ങളെ
ശേഷം വന്നിപ്പോയിൽ മരുവുന്നു,
ശേഷം വേണ്ടതിനുള്ളൊരു
വേഷം വരുവാനുമാനമെന്തിനിയും?

അണിയറയിൽ.

4. ജയ ജയ ജഗതിശ! ചന്ദ്രകേരോ!
ജയ ജയ ശാത്രവവംശധൂമകേരോ!
ജയ ജയ നവനീതൃവംശകേരോ!
ജയ ജയ നാരികൾനേരമീനകേരോ!

സുരൂധാരൻ.

[കേൾക്കിച്ച്.]

ഇതെന്താണ് െം കേൾക്കുന്നത്? [കുറച്ച് ആലോചിച്ചിച്ച്,
ശരി. മനസ്സിലായി.]

- 5- ചന്ദ്രകേതുനവരൻ ജവമേഘം
ചെന്നു ശാത്രവകുലത്തെയശേഷം,
ചെന്നു വന്നൊരളവിൽ കിതുകത്താൽ
വന്ദിപ്പുമിഹ വാഴ്ത്തുകയത്രേ.

ഉന്നി വേണ്ട കായ്ക്കം നടത്താനായി പോവുക തന്നെ.

[പോയി.]

ഒന്നാം അധ്യായം.

അനന്തരം ചന്ദ്രകേതുവും ശാരദയും പ്രവേശിക്കുന്നു.

ചന്ദ്രകേതു.

ഏതോ ശാരദാ! താൻ മഹാഭീരുവാണെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു.

ശാരദൻ.

ഞാൻ അങ്ങനെയല്ല വിചാരിക്കുന്നത്.

ചന്ദ്രകേതു.

വിന്നെന്തെങ്ങനെയാണ്?

ശാരദൻ.

ഞാൻ ഇത്ര ധീരനാണല്ലോ എന്നാണ്.

ചന്ദ്രകേതു.

അതെന്താണ്?

ശാരദൻ.

മറ്റേറത് എന്താണെന്നു കല്പിച്ചാൽ ഇതു പറയാം.

ചന്ദ്രകേതു.

അതു വിശേഷിച്ചൊന്നുമല്ല. ഞാൻ യുദ്ധത്തിനായിട്ടു വേഷമുപോൾ വേടിച്ച് താൻ കൂടിപ്പോന്നില്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ടുതന്നെ.

ശാരദൻ.

എന്നാൽ ഇത് ഞാൻ ഇത്രയും ദിവസം തോഴരെക്കൂണാതെ ജീവിച്ചിരുന്നില്ലേ, അതുകൊണ്ടാണ്.

ചന്ദ്രകേതു.

ശരിയാണ് താൻ പറഞ്ഞത്. പ്രിയജനവിരഹം വോലെ ദുഷ്കൃതമായിട്ടു മറ്റൊന്നുമില്ല.

ശാരദൻ.

അതുകൊണ്ടല്ലേ മഹാരാജാവു ശത്രുനിഗ്രഹം ചെയ്തു വിജയലക്ഷ്യമായാട്ടു കൂടി രാജാവകാരികയിൽ വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു കേട്ട ചന്ദ്രകേതു ഞാൻ ഇവിടെ എത്തിയത്?

ചന്ദ്രകേതു.

അതെ, അതൊക്കെ ഇരിക്കട്ടെ. ഞാൻ ഇവിടെനിന്നു പോയതിൽ പിന്നെയുള്ള രാജകാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ചോദിക്കുന്നു. നിന്നായി മന്ത്രി ഇവിടെ വരാൻ അയച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോൾ വരുമായിരിക്കും. അതിനു മുമ്പെ അന്തഃപുരത്തിങ്കലുള്ള വിശേഷങ്ങളെക്കുറിച്ചു, കേൾക്കട്ടെ.

ശാരദൻ.

തോഴരിവിടെനിന്നു പോയതിൽ പിന്നെ ഞാൻ തത്രവേലിയെ കാണുക ഉണ്ടായിട്ടില്ല.

ചന്ദ്രകേതു.

താൻ നല്ല ജ്യേഷ്ഠനാണ്. ഇങ്ങനെയൊന്നല്ല വേണ്ടതു വിരഹകലയായിരിക്കുന്ന ദേവിയെ താണെങ്കിലും വല്ലതും നേരം വോക്കു പറഞ്ഞു വിനോദിപ്പിക്കുമെന്നായിരുന്നു ഞാൻ വിചാരിച്ചിരുന്നത്. അപ്പോൾ തനിക്കു തത്രവേലിയെക്കുറിച്ച് അശേഷം സ്നേഹമില്ല, അല്ലേ?

ശാരദൻ.

സ്നേഹം ഇല്ലാത്തൊട്ടില്ല; തോഴർ ഇവിടെ ഇല്ലാതെ ഇരിക്കുന്ന കാലത്ത് ഞാൻ അന്തഃപുരത്തിങ്കൽ കടന്നു ചെല്ലുന്നതു യുക്തമല്ലല്ലോ എന്നു മാത്രം വിചാരിച്ചു പോകാതെ ഇരുന്നുവാണ്.

ചന്ദ്രകേതു.

ഓഹോ. തനിക്കു ഇത്രയൊക്കെ അലോചനയുണ്ടോ. അതു ഞാൻ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ശരി തന്നെ.

6. വൃന്ദം വിവാദമെല്ലെ കൊടുക്കുവാങ്ങൽ
തത്തനപിതനടയ ദർശനവും രഹസ്സിൽ,
മിത്രപാമുള്ളവരിലിങ്ങനെ മൂന്നു കൂട്ടം
നിത്യം തൃപ്തിച്ച മരുവീടണമെന്നു ഞായം.

അതെ, എന്നാൽ അന്യമായിട്ടെങ്കിലും അറിയരുതായിരുന്നു. വോ?

ശാരദൻ.

ഞാൻ ദിവസംപ്രതി അന്വേഷിക്കാറുണ്ട്. ചേടികളും മറ്റും പറഞ്ഞു വന്നുമാനങ്ങളൊക്കെ അറിയാറുണ്ട്.

ചന്ദ്രകേതു.

എന്നാൽ പറയു. തത്രവേലിക്കു സുഖം തന്നെയല്ലേ?

ശാരദൻ.

വിശേഷിച്ച സുവാക്കു കൊണ്ടല്ല പകുതിയും ദേവീ വലിയ കണ്ണുവണ്ണമെങ്കിലായിരിക്കുന്നു.

ചന്ദ്രകേതു. [പരിഭ്രമാന്തഃകൃതരി

അല്ലോ താതെത്താണ്? വേഗം പറയൂ.

ശാരദൻ.

മഹാഭാരതം ജാലിതെന്ന് വോയതു മുതൽ—

7. ഉത്തമപുരകമളമില്ലിഹ ദോരമേറം
 ക്ഷിണിച്ചു തത്രവേതിക ഭവദധിയോഗാൽ,
 ഘണിതീശശാരദിഴിയിങ്ങനെ മേണ കേണ
 വാണിഭവാനിടവരുത്തിയതെത്രകണ്ഠം.

ചന്ദ്രകേതു.

ശരീരം പറ്റത്താ. തത്രവേതിക് ഇത്രമാത്രം നേസുവ
 പന്നിയിടയാക്കിയ ഏന്റെ ശ്രമത്തെക്കുറിച്ച് വിചാരിച്ചിട്ട്
 ഇപ്പോൾ മനസ്സു തകരുന്നു.

ശാരദൻ.

അന്നാൽ തത്രവേതിയെ തന്നിച്ച് ജാലിതെ അക്കിയും വല്ല
 വോഴിതെത്താണ് വോയത്.

ചന്ദ്രകേതു.

അടോ! അതു മനസ്സോടു കൂടിയാണോ? നിവർത്തിയില്ലാത്തതി
 ക്കു ഞാൻ വോയതല്ലേ? നമ്മുടെ രാജ്യത്തോട് അടുത്ത രാജ്യ
 മായും സുസ്ഥാവർത്തം കൈവശപ്പെടുത്തണമെന്നുള്ള ആഗ്ര
 ഹണം എത്രകാലമായിട്ടുണ്ടുണ്ട്. അച്ഛൻ തന്നെ ജാതിനാ
 യി വലുപ്പോഴും ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. അന്നെങ്ങും സാധിച്ചിട്ടില്ല. ഇ
 ഫ്ഫോൾ അതിനു നല്ലതരം വന്നിരിക്കുന്നതായി അറിഞ്ഞാൽ
 ഞാൻ എങ്ങനെ അടങ്ങിപ്പോകും?

ശാരദൻ.

ആളെ, കാഴ്ചമൊഴെ കഴിഞ്ഞല്ലോ? ഇനി ഇപ്പോൾ രോ
 മതെത്തിയാണ് വ്യവസാസിക്കുന്നത്? നമുക്കുവേഗം കോട്ടയ്ക്കു ക
 ത്തേക്കു വോകാം. തത്രവേതിയെ ഇപ്പോൾ കണ്ട് അശുപ
 സിപ്പിക്കാമല്ലോ.

ചന്ദ്രകേതു.

അതിനും ജന നിവർത്തിയില്ലല്ലോ അല്ലെങ്കിൽ ഞാൻ ഇ
 വിടെ ഇങ്ങനെ താമസിക്കുമെ?

ശാരദൻ.

അതെന്താണ്?

ചന്ദ്രകേതു.

ഞാനു ശാരദയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനും രാത്രവേദിയെ പ്രവേശിക്കുന്നതിനും വാക്കില്ലാത്ത ഒരു ദുർദ്ദിവസമാണ്. ദേശാന്തരങ്ങളിൽ പോയിത്തീരിച്ചു വന്നാൽ ദുർദ്ദിവസങ്ങളിൽ ഗൃഹപ്രവേശം വിഹിതമല്ലല്ലോ.

ശാരദൻ.

എന്താൽ നാളെ മരി.

ചന്ദ്രകേതു.

അയ്യോ, എന്റെ പ്രാണപ്രിയപ്പെട്ട കാര്യം എന്താ? ദിവസം അഥവാ ഏങ്ങനെ കഴിച്ചു കിട്ടും?

ശാരദൻ.

അതേ ഒരു വിചാരിച്ചാൽ കണ്ടിരിക്കണം. മന്ത്രയും ദിവസം കഴിഞ്ഞില്ലെ? ഇവിടെ ഒരു ദിവസം കഴി വല്ലവ്യവസ്ഥയും കഴി. മൃത്യുവിതാൽ മരിക്കല്ലോ.

ചന്ദ്രകേതു.

അതു വേണ്ടമല്ലോ. ഞാൻ എങ്ങനെ സാധിക്കും? അങ്ങനെയെ സ്ഥിതിയൊന്നു വിചാരിച്ചു പോകൂ. ആ വളരെക്കാലം അധ്വാനിച്ചിരുന്നിട്ടാണ് ഞാൻ രാത്രവേദിയെ പഠിച്ചത്. അത് പഠിക്കുകയും തന്നെ എങ്ങനെയും പ്രതിബന്ധങ്ങളും അരുടെയെല്ലാം വിരോധങ്ങളും ഉണ്ടായി?

ശാരദൻ.

അതൊക്കെ എനിക്കും ഓർമ്മയുണ്ട്. രാത്രവേദിയും മഹാരാജാവിങ്കൽ അത്യന്തം അസഹ്യമായിത്തീർന്നതിന്റെ ശേഷം മനോരഥപ്രാപ്തിക്ക് ഓരോരോ പ്രതിബന്ധങ്ങൾ നേരിട്ടുകൊണ്ടിരുന്നതു നിമിത്തം അക്കാലത്തു വളരെ വ്യസനിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ചന്ദ്രകേതു.

അതൊക്കെ വിചാരിക്കുമ്പോഴാണ് എന്റെ ഹൃദയം പൊട്ടിയെന്നത്. അയ്യോ സുകുമാരഹൃദയമായ എന്റെ പ്രാണപ്രിയ ഇത്രയും ദിവസം എന്റെ വിരഹത്തെ എങ്ങനെ സഹിച്ചു? ന.

ശാശ്വാതംഗനവേളയിൽ ജീവനാ.

ശൈലിപ്പൂവും മന്ദലം.

ക്രിഡാവേദവശാലൊരിക്കലറിയാ.
 ഉണ്ടാകിലാസ്സുപ്തം,
 ചാഴുകിടയിൽ പെട്ടം വിരതിയും
 വിശ്വേശ്വരേ നൃണാ.
 മിക്കേണ വിയോഗമോകിൽ മൂറിനാൻ
 കിളിപ്പു തെളും നവോ!

ഞങ്ങളുടെ സ്ഥിതി വിചാരിച്ചാൽ അങ്ങനെയായിരിക്കുമല്ലോ.

9.

മുഗ്ദ്ധാഭാവം കഴിഞ്ഞു കിട്ടി വെച്ചാ.
 കണ്ണുനീരിൽ നാം
 മുഗ്ദ്ധാഭാവം കഴിഞ്ഞു കിട്ടി വെച്ചാ.
 കിളിപ്പു വേളിപ്പു തെളും,
 മുഗ്ദ്ധാഭാവം കഴിഞ്ഞു കിട്ടി വെച്ചാ.
 കിളിപ്പു വേളിപ്പു തെളും,
 മുഗ്ദ്ധാഭാവം കഴിഞ്ഞു കിട്ടി വെച്ചാ.

ശാരദൻ.

ശരിയാണ് തോഴൻ പറയുന്നത്. തോഴൻ എന്റെ പ്രിയ-
 നായെ അറിയിച്ചല്ലോ.

ചന്ദ്രകാന്ത.

ഉദ്യമം, അതുകൊണ്ടാണ്?

ശാരദൻ.

അതുകൊണ്ട്.

10.

കാലത്തോളത്തോളം കാലം കഴിഞ്ഞാ.
 യുദ്ധോരു നോക്കും നമോ
 വാക്കും വീരത്തോളം വീരമെങ്കൽ വീരനാം
 തോൽക്കുന്ന നൽഗാത്രവും,
 വാക്കും നൽഗാത്രമൊന്നുമെങ്കിലും
 കണ്ണുണ്ടു മൽക്കത്തോളം
 മാക്കിയെടുത്തു വിരിഞ്ഞു വേരയച്ചുവീരവേ.
 ദുഃഖമോളം നോക്കും നോക്കും.

അണിയറയിൽ.

നിന്ദമേറ്റി എവിടെയാണ് എഴുന്നള്ളിയിരിക്കുന്നത്? ഇതാ,
 ഞാൻ ഉപകാരിക്കട്ടെ കമ്മതാണ്.

മന്ത്രി.

ബാബിമോദാതാം സിക്രട്ടേറിയ കറവെരു പാവറ
വന്നിടാതിന്നമോദാ ഭൂ.
വിദ്യോർ വാഴന്ന മറുപട്ടാരുമവാവ.
ന്നൊന്നൊരു പൂമ്പിമോദാം.

ചന്ദ്രകേതു.

വിന്നാ വിശേഷം ഒന്നിലില്ലല്ലോ. എല്ലാവരും നമ്മുടെ വി.
തിമേയം വിമമത്തെയും അറിയിച്ചു വന്നെങ്കിലു നടക്കുന്ന
തി?

മന്ത്രി.

രാജാവിനെയെ പൊലിക്കുന്നവരായി മഹാരാജാവിന്റെ പ്ര.
ജമളിലാരുമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

ചന്ദ്രകേതു.

എല്ലാംകൊണ്ടും ഞാൻ ഇപ്പോൾ അത്യന്തം കൃതാർത്ഥനായി
ഭവിച്ചിരിക്കുന്നു. വജ്രകൊലമായി ആഗ്രഹിച്ചിരുന്ന സൂപ്പാ-
വർത്തരാജ്യവും വജ്രകെ കൈവശത്തിലായി. ശത്രുക്കളും തി.
ന്നും. അകല്പിന്റെ നാമം യതൊരു അഭ്യുദയകാലം എന്നതെന്ന
തോണം പറയാൻ.

മന്ത്രി.

ഈശ്വരകാരുണ്യം കൊണ്ടും അവിടുത്തെ കാരുണ്യംകൊണ്ടും
അങ്ങനെ പരിണമിച്ചാൽ കൊള്ളാം.

ചന്ദ്രകേതു.

അതെന്താണ്? വന്റെ വാക്കുകേട്ടിട്ടു നമുക്കെന്തോ മോ.
ക്കും സംഭവിക്കാൻ പോകുന്നതുപോലെ തോന്നുന്നല്ലോ.

മന്ത്രി.

അങ്ങനെയും വന്നേക്കാം. എന്നാൽ, എന്തുതോണാണെന്ന്
അറിയിക്കുന്നതിന് അടിമൻ ശക്തനാകുന്നില്ല. കാലശൃംഗം
തൊണ്ട് അവിടുത്തെ നന്നെ മോഡം വരും.

ചന്ദ്രകേതു.

കൊ! അങ്ങനെ ഉണ്ടോ? എന്തെങ്കിലും പറഞ്ഞോളൂ. വി.
ശേധമല്ല. ശ്രീപായികളെ നോക്കിപ്പ്! നിങ്ങൾക്കു പുറത്തു
പോയി വിശദീകരാം. അവശ്യപ്പെടാൻ വിചിക്ഷം.

ശ്രീപായികൾ.

2൮1.

അടയ്ക്കൻ രംഗംഗതി അറിയിക്കുന്നതിന്നു വളരെ പക്ഷം
യും ഭയമുണ്ടു. എങ്കിലും നിർബന്ധമാണെങ്കിൽ അറിയി
ക്കാം.

ചന്ദ്രകേതു.

കേൾക്കട്ടെ പറയു. മാവിടെ മേൽ അരുളിച്ചെയ്ത.

2൮2.

മരൊന്നമല്ല. തിരുമേനിയുടെ പ്രാണേശരിയായിരുന്ന
നാമനിയുടെ സ്ഥിതി വിചാരിച്ചിട്ടാണ് അടയ്ക്കൻ വ്യസ
നിക്കുന്നത്.

ചന്ദ്രകേതു.

അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് ഇവിടെ വളരെ വ്യസനമുണ്ട്. സ്ഥിതി
കൾ എല്ലാം ശാരദൻ പറഞ്ഞു ഞാൻ അറിഞ്ഞു. നാളെ ഉദി
ക്കുന്നതിന്നു മുൻപിൽ ഞാൻ ദേവിയുടെ അടുക്കൽ എത്തിക്കൊ
ള്ളാമെന്നു പറഞ്ഞു രക്തവേതിയെ അശംസിച്ചിരിക്കുന്നതിന്നു
വി അയാളെത്തന്നെ അശംസിക്കുകപോൾ അയച്ചിട്ടുണ്ട്.

2൮3.

(വിചാരം.

നല്ല വെടിപ്പായി. ഞാൻ പറഞ്ഞതാണ്, അവിടെ മറ
സ്സിലായതു മരൊന്നു. അതെ, വെളിച്ചപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കാം.
[രക്തം] സ്വന്തമായി ഇപ്പോൾ അശംസിച്ചിരിക്കുന്നതാ
ണല്ലോ. രക്തമേനിയെ കാണാഞ്ഞിട്ട് അവിടെയുണ്ടാവാൻ
സന്തോഷമല്ലാതെ നന്ദവും വല്ലഭമുണ്ടോ?

ചന്ദ്രകേതു.

ഇത്രയും അസംബദ്ധമാണ് പറയുന്നത്? ഇവിടെ മറസ്സിലാക്കി
ന്നല്ല. ദേവിക്ക് എന്നെക്കാണാഞ്ഞിട്ടു സന്തോഷമോ?

2൮4.

അതേ. അസംബദ്ധമല്ല. വാസ്തവമാണ് അടയ്ക്കൻ അറി
യ്ച്ചത്.

ചന്ദ്രകേതു.

അതെ, എന്നാൽ പറയു, കേൾക്കട്ടെ. ദേവിക്ക് എന്റെ
വിരഹം സന്തോഷകരമായിത്തീരാൻ എന്താണു കാരണം?

2൮5.

അതു മരൊന്നമല്ല. തിരുമേനി അടുക്കൽ ഉണ്ടായാൽ രം
ഗരാജ മാത്രം കണ്ടു സന്തോഷിക്കാനല്ലേ പാടുള്ളു? അല്ലെ
ങ്കിൽ അനേകം മേദരോ മറ്റുമറി കണ്ടു സന്തോഷിക്കാമല്ലോ.

ചന്ദ്രകേതു. [മേലുത്തോടുകൂടി]

എന്തെന്ത് ഏന്റെ പ്രാണപ്രിയയോ അനേകം വേറെയോ മേലേ! മേലേ!

മന്ത്രി.

തിരുമേനി പരമാർത്ഥം അറിയാതെ കൊവിടരുത്. അവിടുത്തെ ശുദ്ധഗതികൊണ്ടാണ് ഇത് അസംബന്ധമെന്നു തോന്നുന്നത്. ഓം സാമന്തിന്റെ തിരുമേനി ഇദ്ദേഹത്തെ പ്രവേശിപ്പിച്ച് അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്ന് അടിയൻ തോന്നുന്നില്ല. തിരുമേനിയെന്നല്ല അതും തന്നെ അറിഞ്ഞു കാണുകയുണ്ടു്. അറിവാൻ പ്രയാസവുമാണ്.

13. മറിമാന്തിഴിവാർത്തന്റെ മറിമാന്തിയോളംകിൽ അറിവുള്ള ജനങ്ങൾക്കറിയാവല്ല തെല്ലതേ.

ചന്ദ്രകേതു.

എന്നാൽ അങ്ങനെ എന്നാണ് ഇവിടെ ഇങ്ങനെയു് അതു വരൂ.

മന്ത്രി.

അങ്ങനെയെ വിവരിച്ച് അറിയിക്കുന്ന കാര്യമാണു പ്രയാസം.

ചന്ദ്രകേതു.

സംഗതി അറിയാൻ മാത്രം മുരുകിപ്പറഞ്ഞാൽ മന്ത്രി. എന്തിനേ കേൾക്കാൻ പര്യാപ്തമായിരിക്കുന്നു.

മന്ത്രി.

ഇതൊന്നും അറിയിക്കാൻ യോഗ്യതയുള്ളതല്ല. അറിയിക്കാൻ നിവർത്തിയും ഇല്ല.

- 14. മോരേകുന്നൊരു രത്നപാത്ര വരുവാൻ.
- പോകുന്ന ദോഷങ്ങളെ.
- ഈ മറ്റൊന്നൊരു മന്ത്രി ചെയ്യുന്നമറി.
- ഈതൊന്നൊന്നിന്നേന്നമേ,
- നേതേ നന്ദി നടിപ്പുകാണ്ടുകേളേ
- മുഴന്ന മുഖാശയ.
- ഈതൊക്കെയുസമാനമായ കരുതണം
- പ്രഥമീശൻകരുതരിൽ.

എന്നു കേട്ടിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു. സ്വാമിനിക പരവുമായസംസ്കൃതിയുണ്ടെന്ന് ഒരു ജനശ്രുതി അവിടെയുണ്ടായി ഓരോ വ്യക്തികളിട്തണ്ട്. ഇതു തിരുമേനിയുടെ

കീർത്തിക്കു വലിയ നൃപനായിത്തീരുമല്ലോ ഞ്ഞ വിചാരി-
ച്ചാണ് അടിയൻ വൃസനിക്കുന്നത്.

ചന്ദ്രകേതു.

ഞെ! ഇതു സാരമില്ല. ഇതിനെക്കുറിച്ച് ഞ്ഞാണ് നൃപ-
സിദ്ധാൻതമന്ത്. ജ്ഞാതൻ വെ പ്രകാരത്തിലും പറയും. അതു-
കൊണ്ട് നമുക്കൊരു കർമ്മവും വരുന്നതല്ല. (യഥാ സ്ത്രീഞ്ച-
നഥാ വാചം സാധുത്വേ ഭൂമിഭൂമോ ജനം) എന്നല്ലേ വെ-
രുവരി കൈമുദിയുടെ സ്വഭാവത്തിന് ഇങ്ങനെയും വര-
ുന്നതല്ല. എനിക്ക് അങ്ങനെ ഒരു സംശയമില്ല.

ചന്ദ്ര.

അദ്ദേഹം നംഗേരി കൈമുദിയുടെ അടിയൻ. ഇങ്ങനെ ന-
രകത്താണെ വിചാരിച്ചു ഏകദേശം വെറുപ്പ് അഭ്യർത്ഥിച്ചതി-
ൽ കാര്യം ഏകദേശം വാസ്തവമെന്നു തന്നെയാണ് അറിവു. ചി-
ട്ടായിരിക്കുന്നത്.

ചന്ദ്രകേതു.

(വിചാരം.)

കമള! ഇതു വാസ്തവമാണെ അതിർക്കുമോ. കമള! അങ്ങ-
നെ അറിയും വരുന്നതല്ല. എന്താ! രംഗത്തിൽ എങ്ങനെ-
ച്ചു വെള്ളമെങ്കിലും കലർത്താൻ ഉദ്യമമാണ്. മറ്റൊരു
സ്വൽഭാവമുള്ളവനായും ഒരുപ്രകാരമൊരു പ്രവൃത്തികളോ
കൊണ്ടുതന്നെയും ജ്ഞാതൻവെല്ല. എന്താ! ചന്ദ്രകേതു. ദേവതയെ
റിച്ച് നൃപനായി ഇത്രകാരം ഒരു ദേവതയെ വെള്ളമെങ്കിലും
രംഗത്തിൽ എന്തെ പ്രയോജനമാണെങ്കിൽ മറ്റൊരു വ-
ശാതികയോട് സമുദാനം തന്നെ വിശ്വാസം. ഏകദേശം
രംഗവെള്ളമെങ്കിലും വിചാരിച്ചാൽ ഇങ്ങനെ വെള്ളം
ഇടയില്ല. അതുകൊണ്ട് ഒന്നും നീട്ടില്ലെങ്കിൽ വെള്ളമൊ-
ന്നായിരിക്കും. മറ്റൊരു വെള്ളം കൈമുദിയുടെയും കൈ-
മുദിയല്ലേ. ഏകദേശം ചന്ദ്രകേതു. വെള്ളം വിശ്വാസ-
താഴ്ന്നതെന്നു ഭാവിച്ചേക്കാം.

(മിതശബ്ദംസമീപം)

(വിചാരം) കേതു ക്രമം

15. എന്തെല്ലാ കൈമുദിയെ കൈമുദിയെ വെള്ളം ഞ്ഞാൻ
ചന്ദ്രകേതു കൈമുദിയെ കൈമുദിയെ വെള്ളം
അവസരം കൈമുദിയെ വെള്ളം കൈമുദിയെ

കൈമുദിയെ കൈമുദിയെ വെള്ളം കൈമുദിയെ

കമള! ഇതു വാസ്തവമാണെങ്കിൽ വെള്ളം നംഗേരിക്കുന്നത്
ജ്ഞാതൻവെല്ല. എന്താ! ചന്ദ്രകേതു. ദേവതയെ

19. കോട്ട രണ്ടു കുട്ടികളെപ്പോലെയായി
കാണുന്നവരെപ്പോലെയെന്നു വാചാരിമാരിൽ,
രാജാക്കന്മാർക്കുവേണ്ടിയിരിക്കുന്നതിന്നു
പോയതിൽ 2000 വരവു വരുമെന്നു പ്രധാനം.

അതിൽ ഇങ്ങനെ ഒരു കുട്ടികളെപ്പോലെയായി കാണുന്നതിന്നു 2000 വരവു വരുമെന്നു വാചാരിമാരിൽ, രാജാക്കന്മാർക്കുവേണ്ടിയിരിക്കുന്നതിന്നു പോയതിൽ 2000 വരവു വരുമെന്നു പ്രധാനം.

പ്രശ്നം

പ്രതികരണം

പ്രശ്നം: കോട്ട രണ്ടു കുട്ടികളെപ്പോലെയായി കാണുന്നതിന്നു 2000 വരവു വരുമെന്നു വാചാരിമാരിൽ, രാജാക്കന്മാർക്കുവേണ്ടിയിരിക്കുന്നതിന്നു പോയതിൽ 2000 വരവു വരുമെന്നു പ്രധാനം.

പ്രതികരണം

പ്രതികരണം

പ്രതികരണം: കോട്ട രണ്ടു കുട്ടികളെപ്പോലെയായി കാണുന്നതിന്നു 2000 വരവു വരുമെന്നു വാചാരിമാരിൽ, രാജാക്കന്മാർക്കുവേണ്ടിയിരിക്കുന്നതിന്നു പോയതിൽ 2000 വരവു വരുമെന്നു പ്രധാനം.

65517 W. 850.

מ. ש. ז. נ. כ. ה.

הערה: המסמך נמצא במצב של שימור.

ԹՆԱՐՈՒՅՑ.

[illegible]

അനന്തരം ഏകദേശം മൂന്നുവർഷങ്ങൾ.

ജനീവ, ൧൯൯൩ ഫ്രെഡെറിക്.

ഗ്രന്ഥിമാർഗ്ഗം   [അറ്റാച്ചുമെന്റ്]

നമുക്കുവേണ്ടി ഉണ്ടാക്കിയ ഭരണഘടനയുടെ അനുചരനായി
കൊണ്ടുവന്നുവെക്കുന്നു.

[illegible]

தவறு நினைப்பது உண்மை. நீ வராத காரணம் இதுதான் என நினைக்கிறேன். நீ வராத காரணம் இதுதான் என நினைக்கிறேன். நீ வராத காரணம் இதுதான் என நினைக்கிறேன்.

ഭൂമിപാതരൻ.

மேலும் கூறியிருப்பதற்குள்ளும் அவர்கள் முயற்சிகளை
நாட்டியாட்சி வாரியம் வசூல் செய்துள்ளது என்பது உண்மை.

താപസൻ.

பெரிய ஊர் நாகேஸ்வரம் வாரியத்தின் கீழ் வருவதால்

ജ്ഞിതം.

எனது புகாரும் அதற்கான தீர்மானத்தையும் குறித்து வனமையாக கவலைப்படவில்லை என்ற செய்தி அமைச்சர் மூலமாகவே மையமாகியுள்ளது. உறுதியாகச் சொல்ல முடியாது.

ՀԱՅԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆ

00000000000000000000000000000000

ഇന്ത്യയിൽ.

[illegible]

അവസ്ഥ.

1. The first part of the document is a letter from the President of the United States to the Congress, dated January 1, 1861. It is a formal address, and it begins with the words "My Countrymen," which is a traditional way of addressing the people in a formal letter. The letter is written in a formal, dignified style, and it is signed by the President.

[illegible]

നായാട്ടിനായിട്ടാണ്.

התאחדות.

അതുകൊണ്ട് എന്താൽ, അമ്മേ വെള്ളപ്പെട്ടതാണുവെന്ന്. മൂലമി. 65 മുതലായവയെക്കുറിച്ച് അമ്മേയുടെ കയ്യിൽ കിട്ടിയ അ. ഗ്രന്ഥം വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. നീ വെള്ളപ്പെട്ടതാണെന്ന് എനിക്ക് അറിയാമെന്നാണ് അമ്മേയുടെ ഭയമുണ്ടാകുന്നത്.

എന്നിവിടെയും.

മേൽപ്പട്ടനുള്ള തിന്നലാണ്. അന്നം. ദർശനം. ചന്ദ്രം.
 ചന്ദ്രം വെളിച്ചം കൊണ്ടുവരുന്നതിനെപ്പോലെയാണ്.

1. വെട്ടിടം: കായലോരത്തുനിന്നും കടന്നുവന്നുവെട്ടി
പാലാലയം പാലശേഷം
തെട്ടിടം: സിംഹനാഥത്തുനിന്നും കടന്നു
കേട്ടിടം: കായലോരത്തുനിന്നും
വെട്ടിടം: വെട്ടിയെടുത്ത പാലാലയം ശിഖരം
പാലാലയം പാലാലയം പാലാലയം
വെട്ടിടം: പാലാലയം പാലാലയം പാലാലയം
വെട്ടിടം: പാലാലയം പാലാലയം പാലാലയം

എറണാകുളം.

[illegible]

ഭാരതീയനാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ജിഹ്വദശകരത്തിൽ
നാലാണ്ടുവാൻ പതിമൂന്നാം ശതമാനം.

no, 251.

3. ന്യൂനപ്രമാണിതരം 106 നന്നു പാഠം.
നല്ലകടന്നു കടന്നും പാഴെന്നു പാഠം.
ഇതും ഭവിച്ചു നിന്നു കിട്ടും പാഠം.
വെണ്. നല്ലകടന്നു കടന്നും പാഴെന്നു.

1983, 1984, 1985

arm: 000:5:0125.

[illegible]

אברהם בן.

[illegible]

అనంతరము.

പ്രദാനം കൂടി കഴിഞ്ഞു. 1972.3.10

ഒന്നാമത്.

അതേ തീരുമാനമാണ് അല്ലെങ്കിൽ നമ്മൾ ഉപയോഗിച്ച്
 ഏതെല്ലാം വിധത്തിൽ നല്ല വാക്കുകൾ പറയുകയാണ്, ഉ.വ.
 കൂടി അതിലൊന്നും സമ്മതമില്ലെങ്കിലും.

രണ്ടാം ഭാഗം.

ആർട്ടി, യു.നൗൽ, അനാലൂട്ടി ൭൨ ൭൩ ൭൪ ൭൫ ൭൬ ൭൭ ൭൮ ൭൯ ൮൦ ൮൧ ൮൨ ൮൩ ൮൪ ൮൫ ൮൬ ൮൭ ൮൮ ൮൯ ൯൦ ൯൧ ൯൨ ൯൩ ൯൪ ൯൫ ൯൬ ൯൭ ൯൮ ൯൯ ൧൦൦

உருபு 2.35.

[illegible]

ကဏ္ဍ ၁ နှင့် ၂။

[illegible]

0070235.

എന്നാൽ, താൻ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് കഴിഞ്ഞിട്ടു.

പരിഭാഷാ മേന്മയിൽ നിങ്ങൾ പൊതുവെ
നിർഭയമാണ് അതുകൊണ്ട് തന്നെ.

Q. 170.

[illegible]

15. 00. 00. 00.

למען תהיה שפלה ונחלתך יתירה ונחלתך יתירה ונחלתך יתירה
והנחלתך יתירה ונחלתך יתירה ונחלתך יתירה

פ. 2. 2. 2. 2. 2.

1922-23. 2022-23. 2022-23.

[൩൭] വാ. ൩൯ കമ്മറ്റിയുടെ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച കമ്മീഷൻ റിപ്പോർട്ട്

അനിയോധിതം.

[illegible]

ל'ה'תשנ"ב.

1950, 1951, 1952, 1953, 1954, 1955, 1956, 1957, 1958, 1959, 1960, 1961, 1962, 1963, 1964, 1965, 1966, 1967, 1968, 1969, 1970, 1971, 1972, 1973, 1974, 1975, 1976, 1977, 1978, 1979, 1980, 1981, 1982, 1983, 1984, 1985, 1986, 1987, 1988, 1989, 1990, 1991, 1992, 1993, 1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 26

ഇത്രയും വലിയൊരു കലണ്ടർ
പ്രവേശിക്കുന്നു

[ഇന്ത്യയിലെ പല ഭാഗങ്ങളിലും നശിച്ചുപോയ കലകളെക്കുറിച്ച്]

[புதுச்சேரி]   ௨௨-௧-௨௦1௭

ജൂലൈ ൧൯൯൭

ഈ ദൃഷ്ടാന്തം കാട്ടിക്കൊടുത്തു. അതുകൊണ്ട്, ഈ സാധ്യതയെക്കുറിച്ച് പ്രതിരോധം ചെയ്യുന്നവർക്ക് ഈ ഭയം ഉണ്ടാകരുത്. അതിനാൽ, ഈ സാധ്യതയെക്കുറിച്ച് പ്രതിരോധം ചെയ്യുന്നവർക്ക് ഈ ഭയം ഉണ്ടാകരുത്. അതിനാൽ, ഈ സാധ്യതയെക്കുറിച്ച് പ്രതിരോധം ചെയ്യുന്നവർക്ക് ഈ ഭയം ഉണ്ടാകരുത്.

പേരുന്നിളിയിൽ വിശേഷമാണല്ലോ
മിന്നുന്നിളി! തേ കലശലാണു.

അതു കിട്ടാത്തതിനാലും അപ്പോൾ ഞാൻ സന്താപമായി
നില്ക്കും.

ഇത്രസേനൻ.

അപ്പോൾ ഞാൻ ചുവടെ സമീപത്തിൽ എത്തി.
എന്നിടത്തുനിന്നും എങ്കിലും കിട്ടുക പറ്റാത്തതായതുകൊണ്ട്
അപ്പോൾ ഞാൻ വന്നിരുന്നതിനു പാട്ടുചിട്ടാശിക്ഷയാൽ ചുരു-
പ്പം വേണ്ടുവാനുവോണ്ടായി. അല്ലെങ്കിൽ ഭവതിയെ അ-
പ്പോൾ ചുരുക്കാനും ഉപദേശിക്കുന്നതിനും ചുവടെയി-
ല്ലായിരുന്നു. അവർ ചെല്ലു ദേവനോപദേശവും ദുർഭാഷണ-
ങ്ങളും ഒക്കെ ഞാൻ കണ്ടും കേട്ടും അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ
എന്നവരുന്നതിനു നിവർത്തിയില്ലാതെയായിപ്പോയി. എത്ര ചെ-
ല്ലാം.

സത്യവതി.

ഈശ്വരൻ ചെല്ലം സംഭവിക്കുന്നതെല്ലാം അറിയിക്കാ-
തെ കഴികയില്ലല്ലോ. ഇപ്പോൾ എങ്കിലും അവിടുനിവിടെ
വന്നെത്താൻ സംഗതിയായതു അഗ്നിയും എന്നെ ഞാൻ വിചാരി-
ക്കുന്നു.

ഇത്രസേനൻ.

അപ്പോൾ, അപ്പോൾ ചുറ്റും അറിഞ്ഞുണ്ടെന്നോളം വിവരം
ഭവതിയിപ്പോൾ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നുവല്ലോ. ഇനി എന്നിങ്ക് അ-
റിവാൻ അവശ്യമുള്ളതിനെക്കുറിച്ച് ചോദിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

10. മഴമൊഴികൾമേന്മ! നിൻതാമരമാതാക്കളേയും
വടിയൊഴുക്ക വേരും വംശവും വേദശാസ്ത്രം,
മുട്ടുന്നവർ വരയേക്കും എന്തെ! നിൻതാമരമാതാക്കും
കൊണ്ടു സുഹൃത്തിമാരെ നൽകും കളിക്കുമേറ്റു.

അന്നു ചതുപ്പല്ല ചുറ്റും ചുറ്റും കയ്യിൽ അകപ്പെട്ട് ഇവി-
ടെ വരുവാൻ സംഗതിയായതെന്തെന്നെയെന്നും അറിഞ്ഞാൽ
കൊള്ളാമെന്നുണ്ട്.

സത്യവതി.

വൃദ്ധരായ ചെല്ലം അവിടുന്ന് ചോദിച്ചാൽ അതു പറയു-
ന്നതിനും ഞാൻ കാത്തിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും, അന്നു ചുറ്റും
അന്നു ചുറ്റും അന്നു ചുറ്റും വിചാരിക്കുമ്പോൾ പൂർവ്വസ്ഥി.

തി പറയുന്നതിന്നു വളരെ വ്യത്യാസമുണ്ട്. മാതൃഭാഷയായ മല.
താമിരാകന്മാർ ഉദ്ദേശ്യവശമനുസരിച്ചു ഭാഷയിൽ അതി-
വ്യത്യസ്തമായ വശങ്ങളും അർത്ഥങ്ങളും ഒരു കുറച്ചിലും
വ്യത്യാസം എന്നിവ അന്തർഭാഷയിൽ അറിയാൻ, അതുകൊണ്ട്
കുറിച്ചൊന്നും അറിയാതെ മോശിച്ച് എന്നെ സങ്കടപ്പെടുത്തും.
അതന്നു പ്രത്യേകം അർത്ഥം അർത്ഥമാക്കുന്നു.

ഇതുപോലെ.

ദേവിയെ ഒരു പ്രകാരത്തിലും ഒരിക്കൽപ്പോലും സങ്കടപ്പെ-
ടുത്തതൊന്നും അർത്ഥം വിചാരിക്കുന്നില്ല, വിചാരിക്കാമില്ല. ക-
ണ്ടപ്പോൾ തന്നെ ദേവി ഒരു തൽക്ഷണവശമനുസരിച്ചൊന്നെ-
ന്നും അസാമാന്യം ഉന്നതസ്ഥിതിയിൽ ഉന്നതമാണെന്നും അ-
ർത്ഥം നിശ്ചയിച്ചു. വിന്നെ പാതിവ്രത്യത്തെ രക്ഷിക്കുന്നതിനാ-
ൽ പ്രാബല്യം ചെയ്യുന്നതിനാലും ദേവി സന്നദ്ധമാ-
ണെന്ന് നല്ലപോലെ ബോധം വരികയും ചെയ്തു. എന്നാൽ
വിവരം കൃത്യവും അറിഞ്ഞാൽ യഥാർത്ഥം ഉറപ്പാക്കി-
ക്കൊടുക്കും വിചാരിച്ചു ചോദിച്ചതാണ്. അറിയാൻ വി-
ശേഷമില്ലാത്ത സംഗതികൾ വല്ലാതെ ഉണ്ടായിട്ട് വന്നതുകൊ-
ണ്ടാണെന്നല്ലാതെ അറിയാനാവാറില്ല.

സത്യവതി.

അർത്ഥം ഒരു വിചാരത്തിൽ അറിയാമല്ലോ അവിടെ.
കുറഞ്ഞു വോന്നിട്ടുണ്ടല്ലോ. അത് അങ്ങനെ തന്നെ വി-
ശ്വാസിച്ചുകൊള്ളണം. എന്റെ പേരും സത്യവതി എന്നാണ്.
ഇതിലധികമായി ഒന്നും ഇല്ലാതെ അറിയിക്കുന്നതിന്നു അർത്ഥം
ശക്തമല്ല. ശേഷമൊക്കെയും അംശമർത്ഥം സത്യസന്ധവന്നു-
ണ്ടെങ്കിൽ ഒരു കാലത്ത് അവിടെക്ക് അറിയാനായിട്ടുണ്ടാകും.
അതുവരെ കണ്ടുകൊണ്ടും. വിന്നെ, ഇപ്രകാരം കണ്ടെത്താ-
ക്കുറിച്ച് ഒന്നും വിചാരിക്കാൻകൂടാ. എന്റെ പ്രാബല്യം ചെയ്-
തുകൊണ്ട് അവിടെക്ക് എന്റെ അർത്ഥമായി വിന്നെ
കണ്ടു.

11.

അധാരവസ്തുഭാവത്തിൽ വന്നുവന്നു.

സത്യവതി വിന്നെ.

ബോധം വിന്നെ. ഇതുവരെ മേ.

അതികർന്നിത്തലെയ്ക്കു,

പാരാതെ കാണുകൊള്ളുന്നവർക്കു മൊത്തം.

ഇതുവരെ വിന്നെ.

അതെന്നല്ലോ കഥിക്കുന്നതു ബഹു ഉപദേശ
പുസ്തകം സഞ്ജനങ്ങൾ.

അതുകൊണ്ടു വിവാകന്മാർ പുതിയതൊരു അതെല്ലാം പ്രകാരം
ഉപദേശിക്കട്ടോ അപ്രകാരമെല്ലാം അവിടുന്ന് എന്നും ഉപ
ദേശിച്ചാൽ മതിയെന്നതാണ്.

ഇന്ദ്രസേനൻ.

(വിചാരം.)

മഹദ്യുക്ത അതുകൊണ്ടു വിവാകന്മാർ അധികം ഉണ്ണു പ്രകൃതിക്കു
മേലേതൊന്നും അംശമില്ല. വാക്കുകളുടെ സമുക്തികളും
മാധുര്യവും അതിശയനിയം തന്നെ. ഇപ്രകാരം വൈദ്യശാസ്ത്രവും
സൈന്യശാസ്ത്രവും അതികൂടാതെ സൂരികളെ കാണാൻ പ്രയാ
സമുള്ള പ്രകൃതി എന്നാൽ, ഭവതിയുടെ ഇഷ്ടപോലെ അ
കളെ. മനസ്സാൽ അറിയാൻ ഇവിടെ വേണ്ടതെന്നു പറയ
ണം. ഭവതിയുടെ വന്ന കാണുന്നതിന്നും അ ദൃഷ്ടന്മാരുടെ ക
ണ്ണാൽ അറിയാൻ കഴിയാത്തതിന്നും സംഗതിയായ സ്ഥിതിക്ക് ഭവ
തിയെ അതും സഹായമില്ലാതെ അതിഭയങ്കരമായ ഒരു വ
ാഗ്വതത്തിൽ വിടുംവെച്ചു പോകുന്നതിന് എനിക്ക് ധൈര്യം
മതിയാകുന്നില്ല. ഒരുമിച്ച് പോകുന്നതിന് വിരോധമില്ലാത്ത
വകാം അതാ രാജധാനിയിൽ കൊണ്ടുപോയി യഥാശക്തി
ഭവതിയെ രക്ഷിച്ചുകൊള്ളാം.

സത്യവതി.

അതേ ദുരവസ്ഥയായ അവിടുത്തോടു കൂടിപ്പോകുന്നതിന് എനി
ക്കു പുഷ്പ സമ്മതമാണ്. എന്നാൽ —

12. മൽപ്രണാമനെയൊഴിഞ്ഞൊരു പുരുഷൻതൻ
സംസ്കൃതത്തിനിടയകത്തുതന്നെ മാത്രം,
ഉൾപുവിച്ചുണ്ടു മമ മോഹമതിന്നു വേണ്ടു.
മേല്പാടു ചെയ്തതരുവാൻ കൂവ രോണിതേണം.

ഇന്ദ്രസേനൻ.

ഭവതി അതിനെക്കുറിച്ചു ഭയപ്പെടേണ്ട. ഞാൻ പുതിനി
വിശേഷമായി വിചാരിച്ചിരിക്കുന്ന ഭവതിയെ അന്യപുരുഷ
ന്മാരുടെ ഹൃദയത്തിന്നുപോലും അവിഷയമായിട്ടുള്ള അന്ധപു
രത്തിങ്കൽ രണ്ടെ താമസിപ്പിച്ചുകൊള്ളാം.

സത്യവതി.

എന്നാൽ മതി. അല്ലാതെ എനിക്ക് യാതൊരു നിർബന്ധവു
മില്ല.

ഇത്രുനേനൻ.

അന്നാൽ, ഇവിടം വെച്ചു. നേരവും വൈകിട്ടുതന്നെ. നിമിഷം മൂന്നു മണെ രാജധാനിയുടെ അമ്പലമുക്ക് കൊല്ലംമെന്നുമുണ്ട്.

സത്യവതി.

ഗണപതിദേവനായ അവിടന്നു കൈകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വായുവെക്കുകയും വായുവെക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സത്യവതിയെക്കുറിച്ചു പറയുന്ന കഥകൾ ഇവയെക്കുറിച്ചു പറയുന്ന കഥകൾ.

ഇത്രുനേനൻ.

അല്ലയോ ദേവ! ഞാൻ സൈന്യം നയിക്കുന്നതിനായി വന്നിട്ടുണ്ട്. ഇവിടെ വന്നതാണ്. ഇന്നത്തേ നായാട്ടുകൊണ്ടു ചവിട്ടിയെടുത്ത ദൃഷ്ടിഗുണങ്ങളെല്ലാം അവസാനിച്ചതിനാൽ സൈന്യങ്ങളെയെല്ലാം നഗരത്തിങ്കലേക്കു മടക്കിക്കയറ്റി അല്ലെ വീശ്രമിക്കുന്നതിനായി ഒരു ശിലാതലത്തിൽ ഇരിക്കുമ്പോഴാണ് ഭവനിയുടെ നിലവിലി കേട്ടത്. ഉടനേ ഇങ്ങോട്ടു പോരികയും ചെയ്തു. തേരും സൂര്യനും ഇവിടത്തന്നെ ഉണ്ട്.

അനന്തരം സൂര്യൻ പ്രഭവശിക്കുന്നു.

സൂര്യൻ. [സത്യവതിയെക്കണ്ടിച്ച് വിചാരം.

നാം സൂര്യനാണ്. തിരുമേനിയുടെ അടുക്കൽ സമയമറിയാതെ ഇത്തരം മോദിച്ചാൻ പാടില്ല. ഇവളോടു തന്നെ കടന്നു മോദിക്കുന്നതും യുദ്ധമല്ല. അതുകൊണ്ട്, ഇവിടെക്കൂടി കൊല്ലം പോവുകയാണെങ്കിൽ പിന്നീട് വിവരമൊക്കെ അറിയാമല്ലോ. ഇപ്പോൾ ഏതൊക്കെയും പരിഭ്രമിക്കരുത്. [അടുത്തു ചെന്നിട്ട്] തിരുമേനി സർവ്വോൽകർഷണം വർത്തിക്കട്ടെ. പക്ഷേ അതേ തയ്യാറെടുപ്പിക്കുന്നു. നേരവും വൈകി. ഇന്നു ഇപ്പോൾ —

13.

അസ്ഥകാശികരം ചുരുക്കി കൂട്ടി.
ചന്ദ്രികാസ്തംഭമൊഴുകി വേ
ചന്തമാണ് ശശിമാം മിഖത്തെയും.
കോഴയത്തിയതികൊള്ളുകാൽ,
സന്ധ്യയാകുമൊരു ചേടിയില്ല വേദി.
മുൻനടത്തി നിശ്ചയം കൂടും.
ബന്ധുരാംഗി ചാവായിട്ടുന്നിതത്.
സാദിക്കുന്ന ഭൂമിയെപ്പോ.

ലും ചില സമാധാനങ്ങൾ പറഞ്ഞു അഗ്രസിപ്പിക്കുന്നതിനും ഏന്റെ രോഷം അനല്ലാതെ വിന്നെ അതാണ് ഉള്ളത്? ച. ധർമ്മവും നേരം വെളുത്താൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടക്കമേ തന്നെ പോകണം.

അണിയറയിൽ.

൧. മിത്രാവലോകനപശാലിഹ പരമിനിക
ചിത്തത്തിലല്ല സുഖമിപ്പൊഴുത്തു കേവലിദ്യ,
മെത്തുന്ന രാജകരഗമി കറങ്ങുമ്പോൾ
മന്ത്രതമിഴുവലയം ബന്ധി വാടിപ്പറന്നു.

ശാരദൻ [കേൾപ്പ്.

മാ, നേരം വെളുത്തു സുരിപാകന്മാർ മാനരാജാവിനെ
പിള്ളി ഉണക്കുന്നതാണ് ഈ കേൾപ്പുണ്ടാ. വേഗം പോവുക
തന്നെ. [പോയി.

മൂന്നാം അങ്കം

അനന്തരം വിഷ്ണുഭാവത്തോടുകൂടി
ചന്ദ്രകേതുവും ശാരദനും പ്രവേശിക്കുന്നു.

ചന്ദ്രകേതു.

സഖേ ശാരദാ! അകുപ്പാകെ അൻ വലഞ്ഞു.
3. പാരം മഞ്ജുളഗാത്രിയാം ദയീതയും
പൊയ്ക്കായിയിപ്പോർ പരം
ധീരൻ മന്ത്രിവരിപ്പുനീകാരിനാമം
വ്യാധികമാധാരമായ്,
അതും മേ തുണയെന്നിയേ വിവശനാം
അനിങ്ങു താനേ മഹി.
ഭാരം മേലിൽ വഹിപ്പതെങ്ങനെ സഖേ!
ചൊല്ലാവതല്ലേ ഇ. മാ.

ശാരദൻ.

തോഴരേ! അവിടുന്ന് ആ പുഷ്പലിയെക്കുറിച്ച് കേൾക്കിനാ
ണ് ഇത്ര വ്യസനിക്കുന്നത്? അവർ ഈ രാജ്യത്തിന്നു പോ
യതുതന്നെ നന്നായെന്നാണ് ഏകീകൃതം നോക്കുന്നത്.

4. കലയുവതികളും തർക്കത്തിൽ പ്രേമമെന്നേ
കലകൾ വിധമായി അറിഞ്ഞെന്നാൽ കൂടാതെ,
കലകളും കലയും ചേർന്നുവെച്ചു നാശം
വലവിധമുളവാം തോഷവും നഷ്ടമാകും.
എന്ന് അറിവുള്ള അളകൾ പറഞ്ഞു കേട്ടിട്ടുണ്ട്.

ചന്ദ്രകേതു.

അങ്ങിനെ അയാൾ ഇപ്രകാരമൊക്കെ സംഭവിക്കുന്നതാണ്.
എന്നാൽ, എന്റെ പ്രാണപ്രിയയായ തന്ത്രവേതി ഒരിക്കലും അ
ങ്ങനെ ഉള്ളവളായി തിന്നിരിക്കുകയില്ലെന്നു തന്നെയാണ് എ
ന്റെ വിശ്വാസം.

5. വൈദഗ്ദ്ധ്യവും വന്ധ്യയും വിവിധതയുൾക്കൊള്ളുക.
വൈദഗ്ദ്ധ്യവും വിവിധതയുൾക്കൊള്ളുകയും നിനച്ചാൽ,
വൈദഗ്ദ്ധ്യത്തോടു സമയേന്ദ്രിയ കമ്പമില്ല.
അതേ ദേവിയോടുകൂടി വെളിച്ചംപരസംഗമോടും.

ശാരദൻ.

തോഴിക്ക് ഇത്ര വിശ്വാസമുണ്ടെങ്കിൽ പിന്നെ നിരവധയ
യായ ആ ദേവിതയെ അറിയിക്കണം വെറുതേ ഉപേക്ഷിച്ചു.

ചന്ദ്രകേതു.

കഷ്ടം! അങ്ങനെയു പറയുന്നു, ഇത് എനിക്ക് സ്വന്തമായുള്ള
സാഹസശീലത്തിന്റെ ശക്തികൊണ്ടെന്നല്ലാതെ മറ്റൊന്നും
പറയാനില്ല.

6. പെട്ടെന്നുണ്ടായ കോപാൽ പ്രണയിനിയെ വൃഥാ
ഹിതം അൻ സന്തോഷിച്ചു
പൊട്ടുന്ന ചിത്തമിപ്പോൾ പുനരിഹ വരമാ.
ചിന്തയാലൊതുചെയ്താ,
വിധ്വംശിതം വന്നുപോകും വിധിയുടെ വലുതാ.
മാങ്ങയാൽ പ്രാണനും കേ-
ളൊളിത്താപം കെട്ടുപൊന്നെരു വഴിയറിയിച്ചു.
ഒന്നെ ചിന്തിക്കുകോ! താൻ.

ശാരദൻ.

അങ്ങനെയു ചിന്തിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ ഒന്നു കേട്ടിട്ടുണ്ട്. അതു
പറയാം.

7. അവ്വേകികളാദ്യമൊന്നുമൊക്കും.
തവരാജാൾ തുടങ്ങുമുറമൊട്ടും.

അവസരമെടുത്തു ചിലപ്പോൾ.

മുഖമെടുത്തു തെളിച്ച് നിന്നു.

അല്ലെങ്കിൽ അന്ന് എങ്ങനെയാണു് വേണ്ടതെന്നു തോഴിക്ക് ചിന്തനമെങ്കിലും ഒന്നാലോചിക്കുകയായിരുന്നുവോ?

ചന്ദ്രകേതു.

കാഴ്ച താൻ ഇത്ര നല്ലതായിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഈ അവസരത്തിൽ പ്രിയസഖനായ താൻ ഇത്രയും അധികമേഖലിക്കാൻ ഉടങ്ങിയതാൽ എനിക്ക് വിനെ എന്താണ് ഒരു സമാധാനം. എന്നെ അശ്വസിപ്പിക്കാൻ വേറെ ആരാണുള്ളത്. [ദീക്ഷപോസലിച്ച്.] ആ! എല്ലാം ഈശ്വരവർഗ്ഗിയല്ലെ. ഇതിനെക്കുറിച്ച് ആരെല്ലാം എന്തെല്ലാം പറഞ്ഞാലും മേഴ്സിമാണ്ടുന് പ്രസന്നിക്കല്ലാതെ എനിക്ക് ഉത്തരം പറയാനൊന്നുമില്ലല്ലോ.

ശാരദൻ.

[പ്രശ്നം പരഞ്ഞാൽ കൂടി വിചാരം.

താൻ പറഞ്ഞതു കരകൊടുത്തുപോയി. മുമ്പേറത്തിന്റെ മനസ്സിൽ വല്ലാതെ കൊണ്ടു. ഇത്രവേണ്ടായിരുന്നു. ആദ്യം, ഇനി സമാധാനം പറയാം. [പ്രകാശം.] തോഴി! ഞാനിങ്ങനെ ഒക്കെപ്പറയുന്നത് ഒരു സാരമായി വാചാരികൾക്കുണ്ടോ? ഇതെന്റെ സ്വഭാവമാണെന്നു തോഴിക്ക് അറിയാവുന്നതല്ലേ? ഇതൊന്നും കൊണ്ട് അവിടുന്ന് പരിഭവിക്കരുത്.

ചന്ദ്രകേതു.

എനിക്കാരോടും പരിഭവമില്ല.

8. അതോ കാലത്തിലോടോ വിധമാറാവരുമേ

ഭവവും സൗമ്യവും 2.

ററാരോടും മൊഴുവാറില്ലതു ബന്ധിയിലെ.

ചിത്രശാസ്ത്രങ്ങളെക്കുറിച്ച്,

പാരം ശത്രുത്വമുണ്ടാം പ്രിയജനമതിനും

കഷ്ടമിഷ്ടകാലേ

പരീക്ഷം നല്ലകാലം പുനരിഹ വരികിൽ

ശത്രുവും മിത്രമാകും.

ശാരദൻ.

തോഴിയെയെത്തോടു കൂടിയിരിക്കണം അല്ലാതെ അവിടുന്ന് ഇങ്ങനെ പ്രസന്നിച്ചുകൊണ്ട് എന്തു വലമാണുള്ളത്. ഇതിനെക്കൊണ്ടോ ചിലപ്പോൾ നമുക്കെന്തെങ്കിലും ഒരു നിവൃത്തി ഉണ്ടാകാതിരിക്കുമോ.

2'0'0.0.0.

ആകട്ടെ ഈ വിഷയം ഉറപ്പ് അനുഭവിക്കുന്നവർക്ക് അറിയാൻ വേണ്ടതാണ്. അതുകൊണ്ട് ഈ വിഷയം അറിയാൻ വേണ്ടതാണ്. അതുകൊണ്ട് ഈ വിഷയം അറിയാൻ വേണ്ടതാണ്.

0003.10.

ജാൻ സിമോണിസ് വിനോബാചന്ദ്രൻ നമുക്ക് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.
 കൂടി ആലോചിക്കാം. നന്ദിപ്പെട്ട നല്ല രാവ്?

21031-1b 2

എന്നുകൂടിയാണ് അതിനും മുമ്പു വാർത്തയില്ല. അപ്പോൾ അ-
ൻ വന്നെ അലോചിച്ചാൽ മതി. അതിന്റെ പ്രിയപ്പെട്ടതെ നിയമം.
എന്നുകൂടിയാണ് അതിനു സമാധാനം".

ശാരദൻ.

എന്നാൽ, എനിക്ക് അനുവദിക്കാൻ ഒന്നും അല്ലാത്തതായി തോന്നി. ഞാൻ പറയുന്നതിനെ അവിടുന്ന് കേട്ട് അനുപോലെ പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതിൽ ഈ വ്യസനമൊക്കെ തീർന്ന് സമാധാനമായിരിക്കും.

ചിത്രകേതു

ജാൻ എറണാക്ക് ചെയ്യേണ്ടത്. പഠിപ്പം, കേൾക്കണം.

ശാരദൻ.

[illegible]

ചന്ദ്രകേതു

കുടുംബം, നാവിക് മറ്റു ഉദ്യോഗസ്ഥരുടെയും. ഇതു രണ്ടും സാധിക്കുന്നതാണ്.

9. நிபுணத்தி் நிதானம். விதிமான நிபுணர்தான் நிபுணம். பதவியின் ஹிதமே மருவிவதற்கு, அவ்விதிமுறை. மேனேவதி இவியோன். உபவசனாகவனான்களிலுதி மன்புலனேவது. பவன அன்கர் பவனபிமதி, பபுலனாக ஒரு பிபிரதன.

തൈലോക്യത്തിങ്കലേക്കും ഉണ്ടെന്നും മോന്നുനില്പു. അതിനാൽ,

10. രണ്ടാമതിന്നുവരുന്നതിനെ വേൾക്കുന്നെ.
 തുണുകയ്ക്കല്ല മമ ജീവനൊടുങ്ങുവോളം,
 തുണാർമധ്യജി പരമിങ്ങൊരു ഹിംസമാജ.
 തുണുകമോ വനമധ്യജിയിലാശ വീണെ?
 ശാരദൻ.

എന്നാൽ, ഇനി എന്താണ് വേണ്ടതെന്നു മോഷ്ടരുതന്നെ നിശ്ചയിക്കണം. എനിക്ക് ഇതല്ലാതെ വേറെ ഒന്നും മാത്രം മോന്നുനില്പു. കൊടുക്കാട്ടിൽ വെട്ടിനി കിടന്നു പൊരിഞ്ഞോ, ദുഷ്ട ഭൃശംഗംകാണാമോടി വിനോദമിച്ചുവേലം തത്രവേലിയെ ജീവിപ്പിച്ചു വിരിച്ചുകൊണ്ടുവരാനും കഷ്ടരോഗം വിടിച്ചു മൃതപ്രായനായി കിടക്കുന്ന മന്ത്രിയെ സുഖപ്പെടുത്താനും മറ്റും ഞാൻ ശക്തനല്ല.

ചന്ദ്രകേതു.

എന്നാൽ ഇനി വളരെ ഒന്നും ആശ്വാദിക്കണമെന്നില്ല. എന്റെ കാഴ്ചമൊക്കെ പുകദേശം ഞാൻ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുപോലെ ചെയ്യുകൊള്ളാം. അതിന് അസൂന്മാരുടെ സഹായവും അവശ്യമില്ല.

ശാരദൻ.

അയ്യോ! മോഷ്ടരേ! അതികൂടം ഒന്നും പ്രവർത്തിച്ചുകരുതെ. അവിടുത്തെ വാക്കു കേട്ടിട്ട് എന്നീക്കു വല്ലാതെയൊക്കെ മോന്നുന്നു. അഗതികളായ പ്രഭുകൾക്ക് മഹാരാജാവല്ലാതെ ഒരു ശരണമില്ല.

ചന്ദ്രകേതു.

ഞാൻ അങ്ങനെയൊന്നും മാത്രം വിചാരിച്ചാണ് ജീവധാരണം ചെയ്യുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. അല്ലാതെ...

11. മരിച്ചു മദപല്ലഭ ജീവനോടും
 വിരിച്ചു വന്നിട്ടുതന്നെ ചിത്തേ,
 സ്മരിച്ചിരുന്നിടകയല്ല പാത്താൽ.
 കറച്ചുമില്ലായതിനിങ്ങു മോഹം.

അത് അസാധ്യമാണെന്നല്ലോ! എന്നീക്കും അറിയാം. വിനോദമൂർ മന്ത്രിയുടെ കാഴ്ചക്കുറിച്ചു മാത്രമാണ് ആശ്വാദിക്കണമെന്ന ഞാൻ പറഞ്ഞത്. വല്ല പ്രകാരത്തിലും മന്ത്രിയെ സുഖമായാൽ നമ്മുടെ ജനങ്ങളെ രക്ഷിക്കുന്നതിന് ഞാൻ മ-

ബേനുള്ള നാലാറുതൊട്ടകളെ നമുക്കു വേണ്ടുന്ന മാഷാ-
റോക്കാനായിരുന്നു എന്റെ ആഗ്രഹം. അതും അന്ധാർ-
ക്കെല്ലെ വന്നത്? ഇതിനുള്ള കാര്യത്തെക്കുറിച്ചു ഞാൻ നി-
ശ്ചയിച്ചു.

ശാരദൻ.

തോട്ടത്തിന്റെ വക്കു കേട്ടിട്ട് എത്രയും മുമ്പു സാഹസങ്ങൾ
പ്രവർത്തിക്കാൻ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളതു പോലെ തോന്നുന്നല്ലോ.
എന്താണ് അവിടുന്ന് വിചാരിച്ചിരിക്കുന്നത്? കേൾക്കട്ടെ, ക-
ല്പിക്കണം.

ചന്ദ്രകേതു.

വിശേഷിച്ചൊന്നുമില്ല.

പി. ൧. വർഷാപ്പൂ വഴി വിധിപോലെ ശിവന്റെ പാദം
വക്ഷാപവനം പരിമിതമായ് ഭജിച്ചു പോകാം,
ശങ്കാവിഹാരികളെല്ലാം ശപഥത്തിനൊപ്പം
മെന്തൊരു മഹാഭഗവാന്നിരുന്നായ് കൊടുക്കാം.

ഇതിൽ എന്തെങ്കിലും പണം ചെടുത്തുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ വിചാ-
രിച്ചിരിക്കുന്നത്.

ശാരദൻ.

അതോ, മാത്രം രണ്ടു കൈമാത്രമാണ് അവിടുന്ന് ദരിക്കുവാൻ ഇ-
ങ്ങനെ ചെയ്യുന്നത്. മഹാരാജാവ് ഇത്രയും ചെയ്തുകൊണ്ടു
വെച്ചാൽ വിന്നെ ഈ ജനങ്ങൾക്ക് അതാണ് ഒരാളായോ?

ചന്ദ്രകേതു.

എന്റെ കാലം കഴിഞ്ഞാൽ വിന്നെയോ? ഏകാകിയായ
ഞാൻ ഇത്രയും ജീവിച്ചിരുന്നാൽ എത്ര കാലം ജീവിക്കും?
അഥവാ കുറച്ചു കാലം കൂടി ജീവിച്ചിരുന്നാലും ബുദ്ധിമുട്ടും
ആലോചനയും കൊണ്ടു ഒന്നിന്നും ശക്തിയില്ലാതെ അയിത്തറിന്
പ്രായശ്ചിത്തമെന്നു കൊണ്ടു ഏതു പ്രയോജനമാണുള്ളത്? ഞാൻ
വിചാരിച്ചു പോക.

പി. ൨. ശേഷമുള്ളതെന്തെന്നു ചിന്തിച്ചു കണ്ടിരിക്കാം മേ.

ശേഷിച്ചു ഞാനൊരുവനിന്നെ മൽക്കളത്തിൽ,
മോഷ്ടിച്ചു രാജ്യഭരണം വിധിപോലെ ചെയ്തു
തോഷിച്ചു ഞാനിവിടെയെത്തിയ വാണിജ്യം?

അതുകൊണ്ട് ഈ രാജ്യത്തിൽ വാമനിക്കണമെന്ന് എനി-
ക്ക് അശേഷം മോഹമില്ലാതെ അയിരിക്കുന്നു. ഇതെല്ലാം ഈ-

നന്ന

ദേവിവിലാസം

ശ്വരേഖ്വമയല്ലെ? അതുകൊണ്ട് നമ്മുടെ പ്രജകളും ദൈവവിധിയാണെന്നുള്ള സമാധാനത്തോടുകൂടി വരുന്നതുപോലെയാകെ അനുഭവിച്ചുകൊള്ളൂ.

ശാരദൻ.

കണ്ഠ! ആ തന്ത്രവേതിയെ തോഴൻ ഇപ്രകാരം ചെയ്താൽ ഇരുന്നെങ്കിൽ മറ്റേപ്പോൾ ഒരു രാജകുമാരന്റെകാണുള്ള കാര്യമായിരിക്കുന്നു. രണ്ടു മൂന്നു മാസം ശർഭരായ കാലത്തല്ലെങ്കിൽ ഏതാളിൽ കൊണ്ടുചെന്നു വിട്ടുവെച്ചു പോരാൻ കല്പിച്ചാൽ? ഈ പ്രവർത്തി അതെങ്കിലും ചെയ്യുന്നതാണോ?

ചന്ദ്രകേതു.

അതോ, മരി മതി. അതൊന്നും അധികം വിസ്മരിക്കേണ്ടതല്ല. മേഴ്സി സഹിച്ചിരിക്കുന്നതിനു ഞാൻ ശങ്കയാല്ല. ഇങ്ങനെയൊന്നോ താനെന്നെ അശ്വസിപ്പിക്കുന്നത്?

ശാരദൻ.

തോഴരു വിന്നെ എന്തിനാണ് ഈ കഠിനം പ്രവർത്തിച്ചത്?

ചന്ദ്രകേതു.

അതിന്റെ കാരണം ഞാൻ മുൻപേതന്നെ പറഞ്ഞില്ലേ? വിന്നെ ലോകാവവാദത്തെ ഭയപ്പെട്ടും അങ്ങനെ ചെയ്തുപോയി.

ശാരദൻ.

ലോകാവവാദം വിചാരിച്ച് ഇങ്ങനെ ഒരു അടവെപ്പാത്രം ചെയ്തവരേണ്ട? പലരും പല വിധം പറയും. അതെങ്ങനെ വിശ്വസിച്ചു കൂടിയായിൽ വിഷമമാണ്.

ചന്ദ്രകേതു.

അതൊന്നും അത്ര വിശ്വസിച്ചിട്ടില്ല. വിശ്വസിച്ചില്ലെന്ന് ഒല്ല. മുഖ്യമായി ലോകാവവാദത്തെ ഭയപ്പെട്ടുതന്നെയാണ്. മാത്രമായ് അത് കൂടാതെ വാദങ്ങളോ?

- 14. ലോകാധിപനാഥന്റെ വീടു രാജമന്ദിരം
- രാകശശാക്തുമ്പിയാണെന്നു സിന്ധവേലം,
- ലോകാവവാദമെന്നു വിചിന്തമല്ലേ?
- ശോകാധിപനും സമ്പന്നനും! വേദത്തെത്തന്നെ

ശാരദൻ.

എന്നാൽ, സിന്ധവേലമല്ലെങ്കിൽ തന്ത്രവേതിയും ഒരു കാലത്തു ദൈവാനുകൂല്യത്താൽ നിർദ്വേഷ മുമ്പിടെ ചെന്നു പോന്നതും.

അതെ, തോമസ് മരിച്ചതുകൊണ്ട് ദിനം അന്ധമായിത്തീർന്നു എന്ന് അറിയുന്നത് നിമിത്തമാണിത്?

ചന്ദ്രകേതു.

ഈ ദിക്കിലുള്ള മറ്റൊരു വ്യക്തിയുടെ ഒരു അഭിപ്രായം അറിയണം. അദ്ദേഹം ചികിത്സകൻ ചെയ്തതും ധനം നൽകിയതും എന്തെല്ലാം ആണ്? അദ്ദേഹം അങ്ങനെയൊരു വ്യക്തിയാണോ. വിവിധ തരത്തിലുള്ള അന്ധരെയും മറ്റും പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തതും?

തോമസ്.

തോമസ് പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് വിശ്വസിക്കണം. അദ്ദേഹം ഈ വൈദ്യത്തിന്റെയും മറ്റും അത്ര നിശ്ചയമൊന്നുമില്ല. ഈ ദിക്കിലുള്ള വൈദ്യന്മാർ പറഞ്ഞതുകൊണ്ടും നിമിത്തമാണിത്. പക്ഷെ, ഈ വക രോഗങ്ങൾക്ക് പ്രത്യേക ചികിത്സിക്കുന്ന ചില സമർത്ഥരായ വൈദ്യന്മാർ വല്ല ഭവനങ്ങളിലും ഉണ്ടാകാം. അതിനാൽ വളരെ അധികം പണം വെലാത്തതും അറിയപ്പെടുന്നതും.

ചന്ദ്രകേതു.

ഏ; അതാണ് വേണ്ടതല്ല. അദ്ദേഹം ഈ രോഗത്തിന് എന്താണ് ചികിത്സിക്കാൻ എല്ലാശ്രമത്തിലും പല തരത്തിലുള്ള വൈദ്യന്മാർ നൽകിയ ഈ രാജ്യത്തുണ്ട്. അവരെല്ലാവരും കഴിയുന്നതും പരീക്ഷിച്ചു വിൻമാറിയിരിക്കുന്നു. ഈ വകരോഗം അധികം ചോദ്യങ്ങളുള്ള വൈദ്യന്മാർ ഭൂമിയിൽ ഉണ്ടെന്ന് അറിച്ച് തോന്നുന്നു. വിവിധ അതിനാണ് വ്യത്യസ്തം ചെയ്യുന്നത്?

തോമസ്.

അങ്ങനെയൊരു വിചാരിക്കണം. വൈദ്യന്മാർ ശാസ്ത്രപരിചയംകൊണ്ട് തന്നെ മരിക്കുകയില്ല.

15. കൈപ്പറ്റം വൈദ്യവിദ്യാർത്ഥിയുടെ മുമ്പിൽ.

രണ്ടിലൊന്നായിത്തീരും.

മെറ്റേയംസാജ്യമെല്ലെന്നാഴിയുകൊരു മഹാ.

രോഗവും വേഗമൊഴി.

കൈപ്പറ്റം മേൻ വൈദ്യൻ ചിതമൊട്ടെ ചികിത്സിച്ചു ദേവം വരുത്തി.

മെറ്റേയം രോഗിയെക്കൊണ്ടിരിക്കുക.

പ്രാതിപദിക സാജ്യമെറ്റേ.

ചന്ദ്രകേതു.

എന്നാൽ, തന്റെ അഭിപ്രായം പോലെ ചെയ്യാം. അതും പരീക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു വേണ്ട. അതു കൂടി അറിയുന്നതുവരെ ഓ-ൻ ഈ സ്ഥിതിയിൽ തന്നെ ജീവിച്ചിരിക്കാൻ വോക്കാം.

ശാരദൻ.

തോഴമു വൃന്തനികാരെ ചെയ്തതോടുകൂടിയിരിക്കണം. എല്ലാം വേണ്ടതുപോലെ വരും. നമ്മുടെ ഈ വംശം അത്ര സൂക്ഷ്മം കഴിയിട്ടില്ലാത്തല്ല. ഇപ്പോൾ എന്തോ കഷ്ടകാലം. കൊണ്ട് ഇങ്ങനെ ഒക്കെ സംഭവിച്ചു എന്നേയുള്ളു. ഈശ്വര-വിചാരത്താൽ ഇതെല്ലാം തീന്ന് അവിടേക്കു പരമാന്നമ-നുഭവിപ്പാൻ ഇടവരും.

ചന്ദ്രകേതു.

ബ്രാഹ്മണവചനം വിശദ്ധമായി ഭവിപ്പാൻ പാതില്ലല്ലോ എന്നല്ലാതെ എന്നിക്കൊന്നും തോന്നുന്നില്ല.

ശാരദൻ.

ഈ വിശ്വാസം ഉണ്ടായിരുന്നാൽ മതി. എന്നാൽ ഒന്നും ത-രകേട്ടു വരികയില്ല. ഇപ്പോൾ ഏതെങ്കിലും നമുക്ക് അക-ത്തേക്കു പോകാം. ഇനി ഒക്കെ കളിയും ഭക്ഷണവും കഴിഞ്ഞി-ട്ട് ആലോചിക്കാം.

ചന്ദ്രകേതു.

തന്റെ ഇഷ്ടംപോലെ ആകട്ടെ.

[രണ്ടാപത്തം പോയി]

നാലാം അങ്കം.

പുറംഗം.

അനന്തരം ഒരു ചെടി പ്രവേശിക്കുന്നു.

ചെടി.

[മേല്പട്ട നോക്കിട്ട്.

അല്ല! നേരം മദ്ധ്യാഹ്നമായല്ലോ. ഓരോ പ്രവർത്തി ചെയ്യാം-കൊണ്ട് അന്തഃപുരസ്താപിച്ചിരുന്നാൽ നേരം പോകുന്നുത് അ-

റികയില്ല. ഇനി ഏതെങ്കിലും വേഗം പോവുക തന്നെ. വെ-
യിലും കലശലായിരിക്കുന്നു. [ചുറ്റി നോക്കുന്നു.

അറനിയറയിൽ.

അതാരാണ് കടന്നു പോകുന്നത്? അവിടെ നിൽക്കണം.
ശോധന കഴിച്ചപ്പോൾ വാഴ്ത്തേ.

ചേടി. [പരിഭവത്തോടുകൂടി.

അയ്യോ! ഇതെന്തു ഗ്രഹിച്ചിട്ടാണ്. [നില്ക്കുന്നു.

അന്യരും അംഗീപായി പ്രവേശിക്കുന്നു.

ശിപായി. [അടുത്തു ചെന്നിപ്പ്.

അല്ല! പ്രഭാവതിയോ? വേതിക്കു സ്വാഗതം. കടന്നുപോ-
കാം. ഞാൻ അളരിയാതെ പറഞ്ഞുപോയതാണ്. ഭിക്ഷിച്ചിൽ
തോന്നരുതേ.

പ്രഭാവതി.

എനിക്ക് ഭിക്ഷിച്ചിരുന്നെങ്കിലും. ഇതെന്തു കഥയാണെന്നറി-
യാതെ ഒന്നുനോക്കി. പണ്ടില്ലാത്തപോലെ തീരുമിറുപ്പിൽ
പ്രവർത്തിക്കുകയും കോട്ടവാതിലിൽ ശോധന തുടങ്ങിയോ
എന്നു സംശയിച്ചു നില്ക്കുകയായിരുന്നു.

ശിപായി.

അങ്ങനെ ഒന്നും സംശയിക്കേണ്ട. നിങ്ങളെ ഒക്കെ ശോധ-
ന തുടങ്ങിയാൽ പിന്നെ ശോധന കഴിക്കാതെ വിടാവുന്നത്
ആരെയാണ്? അളരിയാതെ അമ്പലം എല്ലാവർക്കും വരുന്നതാ-
ണല്ലോ. ഇതൊന്നും തിരുമനസ്സറിയിക്കയും മറ്റും ചെയ്യേക്കു-
രുതേ.

പ്രഭാവതി.

കേൾ! ഇതൊക്കെ തിരുമനസ്സറിയിക്കാതെയാണുള്ളത്? അ-
ങ്ങനെ ഒന്നും വ്യസനിക്കേണ്ട. ഞാൻ പോകുന്നു.

ശിപായി.

നിങ്ങളുടെ ഒക്കെ സന്തോഷമുണ്ടെങ്കിൽ എനിക്ക് വ്യസന-
മൊന്നുമില്ല. നേരം അധികമായതുകൊണ്ട് പരിഭ്രമിച്ചു പോ-
വുകയാണല്ലോ. അല്ലെങ്കിൽ എനിക്ക് കുറച്ചു ചില വസ്തുമാ-
നങ്ങൾ ചോദിച്ചറിയാനുണ്ടായിരുന്നു.

പ്രഭാവതി.

എനിക്ക് പോകാൻ പരിഭ്രമം തന്നെയാണ്. എങ്കിലും അ-
ധികമൊന്നുമില്ലെങ്കിൽ ചോദിച്ചാൽ പറയാം.

ശിപായി.

വിശേഷിച്ചൊന്നുമില്ല. മുൻപൊരിക്കൽ തിരുമേനി നായാ-
ട്ടിനു പോയപ്പോൾ കാട്ടിൽ നിന്ന് ഒരു സ്ത്രീയെ കൊണ്ടുവ-
ന്നില്ലേ? അവളുടെ കഥ വിന്നെ ധനം കേട്ടില്ല. ഇവിടെത്ത-
ന്നെ ഉണ്ടോ? പോയോ?

പ്രഭാവതി.

അവരെവെട്ടെപ്പോക്കുന്നു. ഇവിടെത്തന്നെമുണ്ട്.

ശിപായി:

തിരുമേനി എന്തിനാണ് ഈ സ്ത്രീയെ വെറുതെ കൊണ്ടുവ-
ന്നു രാമസിദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നതി? അതായോ. വെറുതെ അല്ലെന്നു-
ണ്ടോ? നിങ്ങളെക്കാൾ അടുത്തു വരിച്ചതായിക്കണവരാകകൊണ്ട്
എല്ലാകാര്യങ്ങളും അറിയാമല്ലോ.

പ്രഭാവതി.

നാഗതരികളെ രക്ഷിക്കുന്നതു രാജാക്കന്മാരുടെ ധർമ്മമല്ലേ?
അതിനു വിശേഷിച്ചു കാരണമൊന്നും വേണമെന്നില്ലല്ലോ.
വിന്നെ ഈ സ്ത്രീയെത്താമസിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതി? വെറുതെ എ-
ന്നും പറയാനില്ല. അവരെക്കൊണ്ടുവന്ന ദിവസം മുതൽ കമാ-
രനെ ഇത്രയധികം വാശിയടിച്ചിരിക്കുകയാണ്.

ശിപായി.

അതായോ? അതൊന്നും അറിയില്ല.

പ്രഭാവതി.

കുമാരനെ കളിപ്പിക്കുക, ചോദിക്കുക, രാത്രിയിൽ
കിടത്തി ഉറക്കുക ഒക്കെ ഈ സ്ത്രീ തന്നെയാണ് ചെയ്യുന്നത്.
കുറേക്കൂടി ചൂടുത്തോ വായനയോ ഒക്കെ പഠിപ്പിക്കുന്നുമുണ്ട്.

ശിപായി.

എന്നാൽ, വെറുതെ എന്നു പറയുന്നുമില്ല. ഇതിനൊക്കെ
ആരെങ്കിലും ഒരൾ ഉടാതെ കഴിക്കയില്ലല്ലോ.

പ്രഭാവതി.

ഇത്രയല്ലേ ഉള്ളൂ. അല്ലാതെമൊന്നും അറിയാനില്ലല്ലോ.

ശിപായി:

ഒന്നുമില്ല പോകാം.

പ്രഭാവതി.

എന്നാൽ, ഷാൻ പോകുന്നു. തിരുമേനി അങ്ങോട്ടുവരികിൽ.

നിന്നു സമാജസ്യപത്തിരേക്ക് എഴുന്നള്ളുമ്പോഴും ഏനി-
ക്ക് ഉറപ്പാംകുഴിച്ചു സമാജിനിയിൽക്കെ അടുക്കൽ ഏതെന്നും.
ശിപായി.

ഇപ്പോൾ തിരുമേനി അന്ത്യോശത്തിൽക്കെ എഴുന്നള്ളിപ്പോ-
യിരിക്കും അല്ലേ?

പ്രഭാവതി.

ഉവ്വ്. സ്വാമിനിയിലായി സൈദ്ധാന്തസല്ലാപവും ചെറു-
കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

ശിപായി.

എന്നാലാകട്ടെ. ഏനിക്കും പോകാറായി. മദ്ധ്യാഹ്നം വരെ.
ഇന്ന് ഏതെങ്കിലും വരണം. [രണ്ടുപേരും പോയി]

നാലാം അദ്ധ്യായം.

അന്നേരം ഇത്രസേനനും ഭാരതീയും പ്രവേശിക്കുന്നു.

ഭാരതീ.

എന്നാൽ, ഏനിക്ക് െരം സത്യവതിയെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം-
കുറിക്കുന്ന ദൃശ്യക ആവകലം ഇപ്പോൾ തിന്നിരിക്കുന്നു. അവളുടെ
സുശീലവും പാതിവ്രത്യത്തിലുള്ള നിഷ്ഠയും എന്നു വേണ്ട,
സകലസൽക്കരണങ്ങളും ദിനംപ്രതി കണ്ടു കണ്ട് ഇരിപ്പായിരിക്കും
വിശ്വാസവും സന്തോഷവും വരേണ്ടതില്ല. ഞാൻ ഇങ്ങനെ
ഒന്നുചെയ്ത വിചാരിച്ചിരുന്നതാണ്.

ഇത്രസേനൻ.

ഇവളെ സാധാരണസ്ത്രീകളെപ്പോലെ വിചാരിച്ചാൽ പോ-
രെന്ന് അന്നു തന്നെ ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടില്ല.

ഭാരതീ.

ഉവ്വ്. അപ്പോഴാണ്ല്ലോ ഏനിക്കു ദൃശ്യക ഒന്നു കൂടി വ-
ന്നിട്ടുണ്ട്.

ഇത്രസേനൻ.

അതെ, ഇപ്പോൾ അതൊക്കെ തിന്നിട്ടല്ലോ. ഇനിപ്പറയും ഭ-
വതി അന്ന് ഏതു വിചാരിച്ചു?

ഭാരതീ.

അയ്യോ, അതൊന്നും ചോദിക്കേണ്ട. ഇപ്പോൾ വിചാരിച്ചി-
ട്ടു തന്നെ ലജ്ജയാകുന്നു.

ഇസ്രായേനൻ.

ഓം, അങ്ങനെയുണ്ടോ? ഏകീഭൂം പറയൂ. കേൾക്കട്ടെ. മറന്നാരോടുമല്ലല്ലോ പറയുന്നത്.

ഭാനുജതി.

ഇവിടെ എന്തിന് പറയുന്നു. അതൊക്കെ മിന്നി എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞില്ലല്ലോ.

ഇസ്രായേനൻ.

അതുകൊണ്ടാണല്ലോ പറയാൻ പറയുന്നത്.

ഭാനുജതി.

വേണമെങ്കിൽ പറയാമേ—ഏകീഭൂം ഞാൻ ഇത്ര മുമ്പാചെയ്തപ്പോഴല്ലോ എന്നു വിചാരിച്ചു മടിക്കുകയാണ്. അത്രേ ഉള്ള അയ്യപ്പന്തൻ എന്നെപ്പരിഹസിക്കരുത്.

ഇസ്രായേനൻ.

ഒന്നുമില്ല. പറഞ്ഞോളൂ.

ഭാനുജതി.

എന്നാൽ, പറയാം. അന്നു നായാട്ടും കഴിഞ്ഞു അയ്യപ്പന്തൻ ഇവളേയും കൊണ്ട് ഇവിടെ വന്നു വിവരമൊക്കെപ്പറ്റിയപ്പോൾ തന്നെ ഇവൾ ശുദ്ധമേ ഒരു പുണ്യലിയാണെന്നാണ് എന്നുകു തോന്നിയത്. ഇവളുടെ പ്രവർത്തിദോഷം നിമിത്തം ഇവളുടെ ഭർത്താവ് ഇവളേ ഉപേക്ഷിച്ചതിന്റെ ശേഷം അതും രക്ഷിതാവില്ലാതെ നടക്കുമ്പോൾ ദൈവഗത്യാ കണ്ടു. തനി പരമാത്മമൊന്നും അറിയാതെ അകൃതി മാത്രം കണ്ടു ഭൂമിച്ച് വല്ലഭപ്രകാരവും എന്നെക്കൂടി സമ്മതിപ്പിച്ച് ഇവളേയും ഭാഗ്യയാക്കിക്കൊള്ളാമെന്നുള്ള കരുതലോടു കൂടിയാണ് അയ്യപ്പന്തൻ ഇവളെക്കൊണ്ടു വന്നിരിക്കുന്നത് എന്നും മറ്റും ഞാൻ വിചാരിച്ചു.

ഇസ്രായേനൻ.

ശിവ ശിവ! വേതികു് ഇത്ര ശുദ്ധഗതിയുണ്ടെന്നു ഞാൻ വിചാരിച്ചിരുന്നില്ല. ആട്ടെ, എന്നാൽ ഇങ്ങനെ ചില ദൃശ്യങ്ങൾ ഉള്ളതായി വേതി അന്നു ഭാവിക്കുമ്പോലും ചെയ്തില്ലല്ലോ. അതെന്താണ്?

ഭാനുജതി.

അതെന്റെ ഭാഗ്യമെന്നാണ് എന്നിരിക്കപ്പോൾ ഭോന്നുന്നത്. പരമാത്മമറിയാതെ അന്നു വല്ലഭം ഭാവിക്കുമ്പോ വരുകയോ

ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ എത്ര കഷ്ടമായേനെ. അതുകൊണ്ടും വിവാഹം മുഴുവനായിരുന്നതുവരെ കഷ്ടതകൾ തന്നെ എന്നു വിചാരിച്ചു. ഞാൻ എന്ന ഒക്കെ അനുസരിച്ചു പറഞ്ഞത്.

ഇതുസേനൻ.

അതേ, അതേതെങ്കിലും നന്നായി. അന്ന് ആ കാഴ്ചയിൽ വെച്ച് അദ്ദേഹം കണ്ടപ്പോൾ തന്നെ ഇവളുടെ സ്വഭാവമുള്ളതും നല്ല പോലെ അറിയുന്നതിന് അനിയമ സംഗതിയായി. അതുകൊണ്ടു തന്നെയാണ് കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോന്നത്.

കാതാമതി.

ഇവൾ ഇവിടെ വന്നു ചേരുന്നതിനു സംഗതിയായതു നമ്മുടെ ഭാഗ്യവശമല്ലെന്നല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊന്നും പറയാനില്ല. ഇവൾക്കു സത്യമായി എന്ന് വേദം വിളിച്ചു ആ ആൾ സാമാന്യനല്ല. എത്ര യഥാർത്ഥമായിരിക്കുന്നു. എന്നു മാത്രമല്ല കന്യാസ്വഭാവം സംസ്കൃതത്തെ അനുസരിച്ചിരിക്കുമെന്നുള്ളതിനാലു കൂടി ദിവസത്തെ സഹവാസം കൊണ്ടു തന്നെ വളരെ ശ്ലേഷിച്ചു കാണുന്ന നമ്മുടെ പ്രിയപുത്രനായ ഭാനുമാന്റെ ദൈശ്യം ഇത്ര നല്ല ദൃഷ്ടാന്തവുമായിരിക്കുന്നു.

ഇതുസേനൻ.

ഇതെല്ലാം ഇവളുടെ അവരിമിതമായ വൈഭവത്തിന്റെ ഫലമാണ്. ഇതുകൊണ്ടല്ലേ സ്ത്രീകളെ ബാല്യത്തിൽ തന്നെ അവഗ്രഹം വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യിക്കണമെന്ന് അറിവുള്ള അച്ഛന്മാർ പറയുന്നത്?

1. പാതിച്ച വൈഭവമെഴും നന്ദാംഗി.
മാരിമിച്ഛ പോലൊക്കെ വളർത്തിയെന്നാൽ,
പാരിൽ തികാങ്ങൾകുതിയോഗ്യഭാവം
പുരികു, മല്ലാസ്തിൽ മറിച്ചുകൊൾ.

എന്നു മാത്രമല്ല.

2. മായം ചെയ്തുകയറ്റ മംഗളതനോ!
മന്നിങ്കൽ മാനുപ്രഭം.
ബോധികാനിഖൊന്നുതാനുമലമാ.
കോക്കുമ്പോൾ മുഖ്യം പ്രിയേ,
സായം സുഖമറിഞ്ഞുകാണ മാവല.
ചെല്ലുണ്ണങ്ങളെന്തിന്നഹോ
നരയം നമ്പിനടികുമ്പിളവർകളെ.
കുണ്ടാകിൽ വേണ്ടുവിധം.

ഭാഷതി.

വാസ്തവമാണ് അവിടന്നു പറയുന്നത്.

2. വസുവില്ല വകയില്ലവസ്തുതയു.
 മില്ലയില്ല തന്നുകൊണ്ടും
 ലസ്യഭുജാണഗണാദിമോതിയുമോ.
 രല്ലമില്ല വന്നരെയിലും,
 നിസ്സലം വിശദവിദ്യ മോന്നു വില
 സുന്ന നല്ലൊരു നതാംഗിയോ.
 ഉത്തമം വിവിധവസ്തുതകളിൽ.
 നില്ല വാദമില്ല ഒല്ലമേ.

ഇന്ദ്രസേനൻ.

അതുകൊണ്ടല്ല ഇവളെന്നെന്ന നമ്മൾ മറ്റു അദരവോ.
 ടം ബഹുമാനത്തോടും കൂടി ഉപചരിച്ചുവരുന്നത്? അല്ലാതെ
 ഇവളുടെ സൗന്ദര്യം കണ്ടിട്ടൊ മറെറാ അറണോ?

ഭാഷതി.

എന്നാൽ, അവളുടെ രൂപശൃംഗങ്ങളെക്കുറിച്ചു വിചാരിച്ചാൽ
 അതും പ്രശംസനീയം തന്നെയാണ്.

4. മന്നിൽ സ്ത്രീകൾക്കുശേഷം മനമരിലവര.
 സ്ത്രീകളിൽ ശ്രാമയുണ്ടോ.
 കന്നില്ലെന്നല്ല പാത്താലഹിതഹമികയാ.
 നിന്ദയും നന്നയുണ്ടോ
 എന്നാലിത്തന്നപിയെത്തന്നരികിലൊരു ദിനം
 കണ്ടിട്ടും കൊണ്ടൽവേണി.
 വൃന്ദക്കൾക്കു തീരും ബഹുവിധമുള്ളവാ.
 യുക്തോരത്നമുള്ളൊല്ലാം.

എനിക്കുതന്നെ കുറച്ചൊരു ഭരഹങ്കാരം ചില സംഗതികളിൽ
 ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇവളെക്കണ്ടപ്പോൾ മുതൽ ക്രമേണ ക്രമേണ
 കുറഞ്ഞ് ഇപ്പോൾ അത് അശേഷം തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ
 സകല ഗുണങ്ങളും തികഞ്ഞ ഒരു സ്ത്രീരത്നം ഭൂലോകത്തിൽ
 വേറെ ഉണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

ഇന്ദ്രസേനൻ.

ഭൂലോകത്തുകലെന്നല്ലാതെ ത്രൈലോക്യത്തുകലെയും തന്നെ
 ഉണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

5. കണ്ടാണല്ലുമുണ്ടുള്ള വാതംഗിതനിൽ
കണ്ടിട്ടകിപ്പരിവെരത്തിയിൽ വിട്ടുയേറും,
ഉണ്ടെങ്കിൽ ദുർഭഗയതാചെയ്യപ്രകാരം
രണ്ടും തികഞ്ഞു വരുവാൻ വളരെ പ്രയാസം.

ഭാരംമതി.

ഇവളുടെ സ്ഥിതി അകത്തുവെട്ടെ വിചാരിച്ചു നോക്കിയാൽ
ഇവൾ ഇപ്രകാരം പരാഗ്രയത്തിൽ കാലക്കേപം ചെയ്യേണ്ട-
വളല്ല നിശ്ചയം തന്നെ. ഇതെന്തോ ഇവളുടെ ഭാഗ്യവിഹിതം-
യെന്നല്ലാതെ മറ്റൊന്നും പറയാൻ കാണുന്നില്ല.

ഇതുസേനൻ.

ശരിയാണ്. അങ്ങനെ വരാം.

6. ഭാഗ്യഹീനജനമാകിലെന്തു സൗര.
ഭാഗ്യമറ്റുള്ളവകിലും നിലം,
ശ്ലാഘയും വിധിബലത്തിനാൽ മഹാ,
ദുർഭയങ്ങളിലാകപ്പെടുന്നുതേ.

ഭാരംമതി.

ഇതിന്ന് അരോ പരാണകഥകൾ തന്നെ ള്ളുത്തമല്ലേ?

7. പാരാവാരഗതിരനാം നിജധരൂ.
പാലേന്ദ്രനും കൈമിയും
പാരം വീഴ്ചവയോധിയാം നുപവരൻ
ശ്രീരാമനും സീതയും,
പാരിരേഴ് ജയിച്ചു പാണ്ഡ്യസുതനും
പാഞ്ചാലിയും പണ്ടേഹോ
പാരികും പരിതാപമോഴ് വിവിനം
പ്രാപിച്ചു പാൽനിലയോ?

ഇവളും അപ്രകാരംതന്നെ ഒരു മാനുഷമിതിയിൽ ഇരുന്നിരു-
ന്നവളാണെന്നാണ് തോന്നുന്നത്.

ഇതുസേനൻ.

അരിന്ദ സംശയമില്ല. എന്നാൽ, അവളെക്കണ്ടപ്പോൾ ത-
ന്നെ അവളുടെ പൂർവ്വസ്ഥിതിയെക്കുറിച്ചു ഞാൻ വളരെ നിർ-
ബന്ധിച്ചു ചോദിച്ചു. എങ്കിലും ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല.

ഭാരംമതി.

ഞാനും വലപ്പോഴും ചോദിക്കാറുണ്ട്. അപ്പോഴൊക്കെ അ-
വൾ റെട്ടുവീഴ്ചവിട്ടു കരഞ്ഞുകൊണ്ട് ഈ കഥയൊന്നും

അന്ന

ദേവിചിദ്ധം

കൃപയുണ്ടായി അവിടുത്തെന്നോടു ചോദിക്കരുത് എന്ന് പറയും. പ്രകൃത്യാ സുകുമാരയായിരിക്കുന്ന അവളെ അനാവശ്യമായി വ്യസനിച്ചിരിക്കെ ഞ്ഞു വിചാരിച്ചു ചിന്തെ ഞ്ഞ അധികം നിർബന്ധിക്കാമല്ല.

ഇന്ദ്രസേനൻ

എനിക്ക് ഇവളുടെ പാതിവ്രത്യനിഷ്ഠയെക്കുറിച്ച് വിചാരിച്ചിട്ടാണ് അധികം അത്ഭുതം തോന്നുന്നത്.

ഭാരതം.

ശരിയാണ്.

8. കണ്ടിക്കാർവേണിയാളാമവളുടെ പുതുക്കിയത്.
കാൺകിലപ്പങ്കുജാസ്യൻ
മണ്ടിച്ചെന്നു മനോജ്ഞാകൃതിയുടേയ്ക്കിമ.
കാരനായ് തീരുമനേ,
പണ്ടേ തൻഭാഗ്യാകം രതിയിലുമതിയാം
പ്രീതിയില്ലാതെയായി.
ഭിന്നഭവെട്ടിമെന്നാലൊരുമലമുഖം.
കില്ലതും കില്ലതില്ല.

ഒരു ഹരിക്കാരൻ പ്രവേശിക്കുന്നു.

● ഹരിക്കാരൻ.

സ്വാമി സദോൽകർഷണ വർത്തിക്കട്ടെ. ചന്ദ്രാവതർമ്മഹാരാജാവിന്റെ സുതൻ തിരുമേനിയെ കണ്ടു വരുന്നതിനായി ബഹിർദ്വാരത്തിൽ വന്നു നില്ക്കുന്നു.

ഇന്ദ്രസേനൻ.

എന്നാൽ ഇങ്ങോട്ടു വരാമെന്നു പറഞ്ഞുകൊ.

ഹരിക്കാരൻ.

സ്വാമി.

[പോയി]

ഭാരതം.

ചന്ദ്രകേതുമഹാരാജാവ് ഇപ്പോൾ ഈ സുതനെ പറഞ്ഞു യച്ചത് എന്തിനാണാവോ?

ഇന്ദ്രസേനൻ.

എന്തോ എന്തെങ്കിലും ഇപ്പോൾ അറിയാമല്ലോ. അവൻ ഇത്ര അടുത്തു വന്നുകഴിഞ്ഞു.

അനന്തരം സുതൻ പ്രവേശിക്കുന്നു.

സുതൻ.

[അടുത്തു ചെന്നിട്ട്.

മഹാരാജാവു ജയിക്കട്ടെ.

ഇന്ദ്രസേനൻ.

രാജസുതനായിക്കൊണ്ടു സ്ഥഗതം.

സുതൻ.

അടിയൻ ചന്ദ്രാവർത്തരാജാവിന്റെ ഒരു തിരുവെഴുത്തുകൊണ്ടാണ് വിളക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്.

ഇന്ദ്രസേനൻ.

ഏഴുതെരുവിടെ?

സുതൻ.

[ഏഴുതു കൊടുക്കുന്നു.

ഇന്ദ്രസേനൻ.

[വാങ്ങി വായിച്ചുനോക്കിച്ച് വിചാരത്തെ നടിച്ച് ഇരിക്കുന്നു.

ഭാരതീ.

അതാണ് വിചാരിക്കുന്നത്? ഏഴുത്തിൽ വിശേഷം വല്ലതും ഉണ്ടോ?

ഇന്ദ്രസേനൻ.

കുറച്ചു ചില വിശേഷങ്ങളൊക്കെയുണ്ട്. നമ്മുടെ സത്യവതി പോകാനുള്ള കാലമായെന്നാണ് ഭയം.

ഭാരതീ.

അയ്യോ, അതെന്താണ്? ആ ഏഴുത്ത് അവിടുത്തെന്ന് ഉറക്കെ വായിക്കണം. ഞാൻ ഇതിനെ കേൾക്കട്ടെ.

ഇന്ദ്രസേനൻ.

[ഏഴുതു വായിക്കുന്നു.

൧. മഹാബലാതിമന്ത്രധരണീവദികളെഴുത്തു ശ്രീകൃഷ്ണഭവനവിയേണ്ടമവസ്ഥയെന്നാൽ, മംഗല്യഗ്രാഹി മമ കാണ വേദസമീപേ മജാതെ വാഴ്വതഹിമിച്ഛാശ്ചിതീഭവതിത്തേൻ എന്ത മാത്രമല്ല. തത്രഭവതിയെ മരണഭയത്തിങ്കൽ നിന്നു രക്ഷിച്ച് ഉദ്ദേവരെ സംരക്ഷണ ചെയ്തും അവിടുന്ന് തന്നെയാണെന്നും ഞാൻ അറിയുന്നു.

10. കൃപയാട്ട വോനിനിക്കു മഹേഷ്വരവകാരത്തിന്നു നന്നിവുവെന്നും.

നവതീന്ദ്രശിഖാമണേ! തൊഴാം പ്ര.

രൂപകാരത്തിൻ ശകുനല്ലയോ ഞാൻ.

ഇപ്പോൾ ഇപ്രകാരം അറിവുകിട്ടിയിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്ക് ഐ. പ്രാപ്യകാരത്തിൽ വിചാരിച്ചാലും നിരവധായായ തന്ത്രവേ. തിയേ ഞാൻ തന്നെ അവിടെ വന്ന് തിരിച്ചുകൊണ്ടുപോരേ. ഒതാണ്. കേങ്കിലും, ഇപ്പോൾ നമുക്ക് അശേഷം ദ്രോഹസം. മില്ലാതെയിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അതിൻ നിവർത്തിയില്ലാതെ തീർന്നിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ,

11. സ്വന്തനാമൊഴി മർദ്ദിതനെ.
യിന്നവിടെക്കായച്ചിട്ടുനേൻ ഞാൻ,
സന്നതഗാത്രിയെഴിവദനാ.

തൊന്നിച്ചിവിടേക്കയക്ക ഗുണരാശേ!

ശേഷമൊക്കെയും ഇവൻ പറകയും ചെയ്യും. ശ്രീ.

ഭാഗവതി.

അപ്പോൾ ഈ സത്യവതി ചന്ദ്രമേയമഹാരാജാവിന്റെ വട്ടമേറിയിയാണ് അല്ലേ?

ഇന്ദ്രസേനൻ.

എന്നാണ് ഇപ്പോൾ ഇതുകൊണ്ട് ഉൾക്കൊണ്ടത്.

ഭാഗവതി.

കഷ്ടം നമ്മൾ ഇതുവരെയും ചതിക്കുന്നില്ലല്ലോ.

ഇന്ദ്രസേനൻ.

അതെ, വേതി വേഗം അകത്തേക്കു ചെന്നു് ഈ സമയം വർത്തമാനം സത്യവതിയെ ധരിപ്പിക്കു. വിരഹാകുലയായിരി. ക്കന്ന് അവളുടെ ഹൃദയം ഇനിയെങ്കിലും ഒന്നു രണ്ടുക്കളെ.

ഭാഗവതി.

അങ്ങനെയെന്നു. അവളുടെ സ്ഥിതി വിചാരിച്ചാൽ വളരെ കഷ്ടം തന്നെയാണു് രാജം.

12. ഉരണിനും, കൂടി, നിദ്ര, ഭൂയണവിശല
പഞ്ചർക്കമങ്ങാശയേ
കാണിക്കും കൊതിയില്ല കണ്ണമിഹ സ.
പ്രീലാഖിലാസത്തിനും,
ഷണ്ഃശാഖവിശോഭാലോചന പരം
കുടിഞ്ഞിച്ചു കേണിവിധം
വാണിടുന്ന വിശോഗവാനിയിലെൻ.
അതാഹന്! മോഹാസയായു്.

ഈ ദമ്പതിമാരുടെ സ്ഥിതിക്ക് ഇതൊരതുക്കത്തോടല്ല. [പോയി.

ഇന്ദ്രസേനൻ.

തത്രേവതി ഇവിടെ ഉണ്ടെന്നു മന്ത്രോക്തമാനരാഭാവി.
ന് അന്ധനാണോ? അറിവു കൂടിയോ?

സുതൻ.

അതോ അടിയൻ നിശ്ചയിച്ചു. ഇന്നു നോക്കത്ത വെളിച്ചം.
വെളിച്ചം വന്നതെഴുന്നള്ളിയ ഉടനെ അടിയനെ വിളിച്ച്
ഈ നിരപ്പൊഴുത്തു തന്നു തോരംകൊണ്ട് വിടുകൊള്ളണം.
കുടന്നു കല്പിച്ചു. അടിയൻ ഉടനേരത്തെ വെളിച്ചം വേദവികി.
യും ചെയ്തു. അല്ലാതെ അടിയനൊന്നും അറിവില്ല.

ഇന്ദ്രസേനൻ.

അദ്വൈതത്തിനു ശരീരസുഖമില്ലെന്ന് ഈ എഴുത്തിൽ കാ.
കുന്നു. അതൊന്നാണെന്ന് അറിയാമോ?

സുതൻ.

അപ്പോൾ ഇതിന്റെ ഉപദേശം ഉണ്ട്. അല്ലാതെ അധിക.
മാത്രം അന്ധനാണെന്നല്ല. രഥശേഷം സിമിത്തം ദേഹം ഇ.
കിടന്നാൽ അതു വലിയൊരുക്കുന്ന വൈദ്യന്മാർ വരഞ്ഞതി.
നാലാണ് ഇങ്ങോട്ട് എഴുന്നള്ളാത്തത്.

ഭാനുജതി സത്യവതിയോടു കൂടി

പ്രവേശിക്കുന്നു.

ഇന്ദ്രസേനൻ.

വർദ്ധനമൊക്കെ വരഞ്ഞില്ലേ?

ഭാനുജതി.

ഉപ്പ്. അങ്കിപ്പം സത്യവതിക്കു വിശ്വാസം വരുന്നില്ല.

ഇന്ദ്രസേനൻ.

അതൊന്നാണ്? എന്നാൽ ഈ എഴുത്തു നോക്കട്ടെ.

[എഴുത്തു സത്യവതിയുടെ കൈയിൽ കൊടുക്കുന്നു.

സത്യവതി വാങ്ങി നോക്കുന്നു.

ഇന്ദ്രസേനൻ.

എന്താ ഉപോൽ സംശയം തിന്നില്ലേ?

സത്യവതി.

[എഴുത്തു മാറത്തുചേർത്തു പിടിച്ച്

നേടുവിടപ്പവിട്ടു കണ്ണിനോടുകൂടി.

എന്നിങ്ങ് ഇതിനൊരും ഭാഗ്യമുണ്ടോ എന്നവിചാരിച്ചു സം.

ശയിച്ചിരിക്കുന്നു. അല്ലാതെ ദേവിയുടെ നാക്കിൽ എനിക്ക് അവിശ്വാസമായിട്ടില്ല. ഇപ്പോൾ സത്യസ്വഭാവനായിരിക്കുന്ന ഈശ്വരൻ എന്നെക്കുറിച്ചു കരുണയുണ്ടാകുമെന്ന് തന്നെയാണ് തോന്നുന്നത്.

ഇന്ദ്രസേനൻ.

എന്നാൽ ഇനി എന്തിനൊരു സംശയമുള്ളതുകി ഭവതി ദീപ്ത തരണം.

സത്യവതി.

അതെന്താണാവോ?

ഇന്ദ്രസേനൻ.

ദീപ്താം സത്യവതി ഇരിക്കും ദേവിയും എന്തിനാണ് ഇങ്ങനെ നിന്ന് ബുദ്ധിമുട്ടുന്നത്.

[സത്യവതിയും ഭാനുമതിയും ഇരിക്കുന്നു.

ഇന്ദ്രസേനൻ.

മഹാനാഥമല്ല. ചന്ദ്രകേതുമാണുരാജാവിന്റെ പട്ടമഹിഷി. യുടെ നാമധേയം 'കൌമുദി' എന്നാണെന്നു ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഭവതിയുടെ പേര് 'സത്യവതി' എന്നാകൂത് എങ്ങനെയാണ്.

സത്യവതി

അല്ലയോ, മഹാരാജാവേ! 'കൌമുദി' എന്നത് ചന്ദ്രാവർത്ത മഹാരാജാക്കന്മാരുടെ പട്ടമഹിഷിമാരുടെ സ്ഥാനപ്പേരാണ്. അ സ്ഥാനത്തെ വീട്ട് അവസ്ഥാന്തരഗതയായ ഞാൻ പിന്നെയും അ പേരിന് അർഹയല്ലെന്നു വിചാരിച്ച് എനിക്ക് സ്വതേയുള്ള പേരിറോത്തന്നെ സ്വീകരിച്ചതാണ്. ഹിന്ദുമാർക്കുശാധിപതിയായ ഏന്റെ അച്ഛൻ എനിക്ക് അദ്വം വിളിച്ചുവേരിതാണ്.

ഇന്ദ്രസേനൻ.

എന്നാൽ ഇപ്പോൾ എല്ലാം ശരിയായി. ഇനി എനിക്ക് മറ്റൊന്നായി ഒരു മനസ്സാധം മാത്രമേ ഉള്ളൂ. എന്നെന്നാൽ...

13. . ഈടേറ്റം നവതിരൂരാസകലവും

മുട്ടന്ന വൈഡ്യർമാ.

യിട്ടും ചന്ദ്രനവേന്ദ്രവല്ലഭേതാം

ചൊല്ലാൻ കല്യാണി! തേ,

പ്രേരണിക്കൊത്ത വിധങ്ങളോരൂപമറി.

ചില്ലിങ്ങ തെല്ലം മഹാ-

മൃഗം അന്തിനിന്നു രാപ്പു തരണം
സാക്ഷികളൊക്കെയും സഭേ!

സത്യവതി.

അയ്യോ! അവിട്ടന്നിങ്ങനെ പറയുന്നത് വളരെ വ്യസനമാ-
ണ്. ഇതിലധികമെന്നെ ഇവിടെ എന്താണവചരിക്കാനുള്ളത്.

ഭാനുതരി.

ചന്ദ്രാവതന്റെ രാജാവിന്റെ വടക്കുവശത്തുള്ള അമ്പലം
യ്ക്ക് നടുവായ ഉപവാതമൊന്നും ചെല്ലില്ലെങ്കിലും ഈ സത്യ-
വതിയെ നമ്മുടെ ഒരു സഹോദരിയേപ്പോലെ അണല്ലൊ നു.
ചരിച്ചുപോയത്. പിന്നെ പരമേശ്വരനിയൊരെ വന്നുവോ-
കുന്ന അപരാധത്തെക്കുറിച്ച് അറിവുള്ളവർ വിരോധം ഉ-
ണ്ടാകുന്നതിനും ഇടയില്ല. അതുകൊണ്ട് ഇതിനെക്കുറിച്ച് അ-
ന്ധികളൊന്നും വിചാരിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ, സകലസൽക്കൂട-
സമ്പന്നരായ ഈ സ്ത്രീരക്കാരെക്കാൾ വേർപിരിഞ്ഞ് പിന്നി-
ടുള്ള നമ്മുടെ സ്ഥിതിയെക്കുറിച്ച് വിചാരിച്ചാൽ ഞാൻ ച-
പ്പോൾ വ്യസനിക്കുന്നത്.

ഇന്ദുസേനൻ.

വേതി പറഞ്ഞതു വാസ്തവമാണ്. എങ്കിലും---

14. വളരെ വളരെ നല്ലായ് വിപ്രയോഗാഗ്നിമൂലം
വളരമോരമപ്പോഴും വാഴ്ചിത്തന്നിയിപ്പോൾ,
തെളിവൊട്ടു വിധിയോഗാൽ കാണുന്നോടൊത്തുമോര-
ന്നു വിവൃതനാദികൾ തോഷമെന്തായിരിക്കും.

നാം അതിനെക്കുറിച്ച് വിചാരിച്ച് ഇപ്പോൾ സന്തോഷിക്കുമാ-
ണ് വേണ്ടത്.

സത്യവതി.

അയ്യോ! കാരണത്തിന് അധികമായ ഉൽക്കണ്ഠയുണ്ടെ-
ങ്കിലും സമയമൊക്കെയായിട്ടുള്ള ഒരു പിരിഞ്ഞുപോകുന്ന-
തിനുള്ള വ്യസനം എനിക്കും സാമാന്യത്തിലധികമുണ്ട്. പക്ഷേ
അതെല്ലാം പറഞ്ഞറിയിക്കുന്നതിന് ഞാൻ ശ്രമിക്കുന്നില്ല.

സ്വതൻ.

ഇന്നതന്നെ അവിടെ എത്തണമെന്നാണ് കല്പിച്ച അയച്ചി-
രിക്കുന്നത്. നേരവും വൈകിത്തുടങ്ങി. എഴുന്നള്ളത്ത് ഇ-
ന്നു തന്നെ ഉള്ളവർക്കും അധികം താമസിച്ചാൽ നരകഭക്ഷണം.

ഇന്ദ്രസേനൻ.

എന്നാൽ താമസിക്കണമെന്നില്ല. വേഗത്തിൽ യാത്ര പുറപ്പെടാം. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതുപ്രകാരത്തിൽ വിചാരിച്ചായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതു ശരിയല്ല, എന്നാൽ അദ്ദേഹം ഉത്തരവാദികൾ നാം നിശ്ചിതം വിശദമാക്കത്തക്കവിധം നിശ്ചയിക്കുന്നതു നമുക്കും യുക്തമല്ലല്ലോ. [അപ്പോൾ അദ്ദേഹം കീഴ്] അതുകൊണ്ട് ദേവി വേഗത്തിൽ സൂര്യവതിയെ നാത്രയാക്കൂ. ഈ സ്ത്രീയെത്തന്നെ പ്രാകൃതവേഷമായി അയയ്ക്കുന്നതു നമുക്കു വളരെ കുറച്ചിലാണ്. അതിനാൽ അതുകൊണ്ടു പോയി വിശിഷ്ടരായ നമുക്കു അഭയം അയയ്ക്കാൻ ദേവി, ദൈവ അമ്മയിരിക്കണം. എന്നിട്ടു ദേവണം അയയ്ക്കാൻ.

ഭാനുമതി.

അങ്ങനെയൊക്കെ ചെയ്യാം. ഓരോ അതിനെക്കുറിച്ചല്ല വിചാരിക്കുന്നത്.

ഇന്ദ്രസേനൻ.

പിന്നെ.

ഭാനുമതി.

പുഷ്പഗർഭയായിരിക്കുന്ന ഈ സൂര്യവതിയെ തന്നിച്ച് ഈ സുരനോടുകൂടി അയയ്ക്കുന്നതു യുക്തമാണോ? വഴിയിൽ വച്ചു തന്നെ പ്രസവത്തിന്റെ ആരംഭം വല്ലതുമുണ്ടായെങ്കിൽ അരാണോരാഗ്രയം? സ്ത്രീകൾക്കു പ്രസവം പോലെ മറ്റു ഭയങ്കരവസ്ഥ ഉണ്ടാകാമല്ലോ. പ്രസവപ്പെടുമ്പോഴേക്കു നോക്കുന്നതു ചത്തുകൊണ്ടിരിക്കുക എന്നാണ്. അതിലും ആദ്യത്തേതായാൽ പിന്നെ പരമാവധിയാണോ? ഉതകാതെ നമ്മൾ അഭോധിക്കാതെയിരുന്നാൽ ദൈവഗുണ വല്ലതും ദൈവത്തുണ്ടായെങ്കിൽ ലോകാപവാദം ആകാണുണ്ടാകുന്നത്? സൂര്യവതിക്കു വളരെ പാഠവും അറിവും ഒക്കെ ഉണ്ടെങ്കിലും കൊച്ചു കുട്ടിയല്ലേ? തൽക്കാലം വല്ലാതെ അന്ധമായി വശവും. അഥവാ ഗ്രായം തികഞ്ഞവരായാൽ തന്നെ സഹായത്തിനാകും ഇല്ലാതെ ഇരുന്നാൽ ഇങ്ങനെയുള്ള അവസരങ്ങളിൽ എന്തു ചെയ്യും? പിന്നെ കൂടെയുള്ളത് ഈ സൂര്യവതി ഈ കാഴ്ചത്തിൽ പുരുഷന്മാരുടെ സാന്നിദ്ധ്യം കൂടാതെ ഇരിക്കുന്നതു തന്നെയാണ് നല്ലത്.

ഇന്ദ്രസേനൻ.

ദേവി! പറഞ്ഞതെല്ലാം നല്ല കാര്യമാണ്. ഓരോ അതിനെ

കുറിച്ച് അത്ര വിചാരിച്ചില്ല എന്നുള്ളു. സത്യവതിയും നമ്മളും ചേർന്ന് ഉള്ള മൃഗോത്തമന്റെ സ്ഥിതിക്കും മറ്റുമെന്തൊക്കെയോ ചെയ്യാൻ അവസരം ഈ കാലത്തു നമുക്കു കിട്ടി പോയി. നാവിക കപ്പൽക്കൊണ്ട് കടലിലും വെട്ടു വോക്കർകളാൽ അകലെയും ഈ വനത്തെക്കുറേപോലെ ചെന്നു ചെലവിക്കും. അപ്പോഴൊക്കെപ്പോഴും ഗർഭം വളർത്താൻ തക്ക സ്ഥിതിക്ക് അതിനിമുഴുവൽ തരപ്പെടുത്തി, അപ്പോഴാണ് മേട്രിമാന്റെയും കുട്ടികളെയും വെട്ടും മേട്രിമാന്റെയും വെട്ടാൽ അതിനൊക്കെയും കടലിലും മേട്രിമാന്റെ നിശ്ചയിച്ച തക്കതായ സമയമായപ്പോഴെങ്കിലും സത്യവതിയെ അയയ്ക്കണം.

സ്മരൻ.

உதிகாசுரிப் ஊரின் அயிதமானம் அறையிலும்
கொண்டது. தான் எப்போதும் இதை விவரித்து வருவது.
இந்த வேளையில் அதன் கைகள் கொண்டுள்ளன இந்த கடி-
தில் உள்ளது.

ഇന്ദ്രസേനൻ.

അ. 3: 1-2: ആകാശമാണ് ഈ ഭവനമിരിക്കുന്നത്?

സ്കന്ധം.

അരു പൂജാർക്കം രണ്ടു മെഴിനാക്കം.

ഭാരതത്തിൽ.

ഓരോ അന്നാൽ മതി. ഇനി പേടിക്കാനൊന്നുമില്ല. ഇ-
ന്നു തന്നെ അങ്ങനെയൊക്കെയും ചെയ്യുകല്ലോ.

സുതൻ.

ജനം അന്യമംകുന്നതിനു മുൻപു തന്നെ എത്തുമെന്നാണ് അടിയൻറെ വിശ്വാസം. ചന്ദ്രകേതു മഹാരാജാവിൻറെ ഭക്തി നിരകർ അഭിദ്യാശപടങ്ങളും ജയിക്കുന്നവരാണെന്നു അഗൽ-പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. ഏത മാത്രമല്ല, ഇതിനെക്കുറിച്ച് ഒന്നുകൊണ്ടും ഭയപ്പെടാനില്ല. ഈ രഥം ചന്ദ്രകേതു മഹാരാജാവിൻറെ പിതാമഹനായ ചന്ദ്രസേനമഹാരാജാവിനായി കൊണ്ട് ഏതോ കാരണവശാൽ അഗ്നിഭഗവാനാൽ സന്തോഷപൂർവ്വം കൊടുക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. ശത്രുക്കളായിട്ടുള്ളവർ അരെങ്കിലും ഈ രഥത്തിന്റെൻ സമീപത്തിങ്കൽ വന്നാൽ അദ്ദേഹം അവർ ഭസ്മാവശേഷപാരായിത്തീരും എന്ന് അഗ്നിഭഗവാൻറെ അനുഗ്രഹവുമാണ്.

ഇന്ദ്രസേനൻ.

മതി. ഇനി ഞം ഭയപ്പെടാനില്ല.

ഭാനുമതി. [അണിറ്റ് സത്യവതിയുടെ കൈ പിടിച്ചിട്ട്.

എന്നാൽ വരു. നമുക്ക് അകത്തേക്കു പോകാം.

[രണ്ടുപേരും പോയി.

ഇന്ദ്രസേനൻ.

നീയും പോയി തേരിണകിളെടുത്തയാറാകിക്കൊ. ഞാനും അകത്തു പോയി ഈ എഴുത്തിനൊരു മറുപടിയും എഴുതി ധന്യവതിയോടു കൂടി ഗോപുരഭാഗത്തിങ്കൽ വരുന്നകാം.

സുതൻ.

അടിയൻ കല്പനപോലെ ചെയ്താം.

[അല്പം വരും പോയി.

***

അയ്യോം അയ്യോം.

പുവാംഗം.

—

അനന്തരം രണ്ടു രാജകുന്ദാർ പ്രവേശിക്കുന്നു.

ഒന്നാമൻ. [ചുറ്റും നോക്കിട്ട്.

ഈ സ്ഥലത്തിനു 'വിജയദാസി' എന്നു കല്പനകാർ പാത്ത പേര് യഥാർത്ഥമായിരിക്കുന്നു.

1. പാരാവാമതിന്റെ മദ്ധ്യഗതമാമിദാസിവാമോർത്തിട്ടകിൽ പാരം ഭീതിഭയമെങ്കിലും സുഖമായ് തോന്നുന്നു മന്ദാനസേ, വാരിച്ചുന്നതുകൂടെപ്പോൾ നിരയായ് നിൽക്കുന്നകൊണ്ടെങ്ങുമി. പ്ലാരിൽ മുക്കൊരു ലേശവുംവെട്ടുകയില്ലാത്ത മിച്ഛിക്കിലും. എന്ന മാത്രമല്ലാ ഒരിക്കൽ പോലും 'ജനസഞ്ചാരമില്ലാത്ത' ഈ സ്ഥലത്തു മുഴുക്കുന്നതുകൾ ശബ്ദം പോലും കേൾപ്പാനു. മില്ല.

രണ്ടാമൻ.

ഓടോ! ഇതാണ്. ശ്രോതാവിനായവന്യവിഷയം

ലാടവിസാഗരം: "എന്നു പറയുന്നത്. കാണുമ്പോഴല്ലേ പരമാർത്ഥമിയ്ക്കൂ. ഇതാ നോക്കൂ—

2. പുത്തേക്കു മുറങ്ങിപ്പോകുന്ന കരകാൽ ഭംഗങ്ങളും ഭംഗിയൻ സ്വന്തം മോദിയും കോകിലകൾ പാടുന്ന പാട്ടേ രസാൽ, കാണേണ്ടിവരലോ മനസ്സിലാക്കേണ്ട മോഹിപ്പു വസ്ത്രംഗള. ഭ്രാന്തേത്തന്നെ പർക്കുകൾ പ്രീതിവിടം വന്നെന്നു തോന്നുന്നു മേ. ഒന്നാമൻ.

എന്നിട് അങ്ങനെയല്ല തോന്നുന്നത്.

3. വിജ്ഞാപിപ്പിക്കുമ്പോൾ വിജ്ഞാപകർക്കുവേണ്ട. ഭജനമതിനു പാർത്താൽ പാർത്തിപ്പാൻ യോഗ്യം, വിജ്ഞാപിപ്പിക്കുകയും യോഗ്യപ്പെടുത്താൻ വന്നി. അജ്ഞാപകർക്കുവേണ്ടതോടുകൂടി പാർത്തിപ്പാൻ. രണ്ടാമൻ.

അതിന്നും തരക്കേടില്ല. പക്ഷേ നമ്മെപ്പോലെ കല്പൽ പിഴച്ചു കൈവശത്താ ബുദ്ധിപ്പെടുത്തുവാനും വല്ലപ്പോഴും വന്നിടങ്ങളിൽ അവരല്ലാതെ ഞങ്ങൾ കണ്ടിട്ടുള്ളവരായി ഭ്രാന്തേക്കത്തിൽ അരുമിപ്പോന്നു തോന്നുന്നില്ല.

ഒന്നാമൻ. (മുൻപുറത്തു നോക്കിട്ട്).

ഏകോ! ഇതു കേവലം വിജ്ഞാപനം പറഞ്ഞുകൂട. ഇതാ നോക്കൂ. ഇങ്ങോട്ടുതന്നെ ഒരാൾ വരുന്നു.

രണ്ടാമൻ. (പരിഭ്രമത്തോടുകൂടി)

അയ്യോ. എന്നാൽ നമുക്കു വേഗം പോയി കപ്പലിൽ തന്നെ കയറിയിരിക്കാം. വല്ല കപ്പലിലൊന്നാലോ രാജാസന്ദർശനം ആയിരിക്കും. ഇങ്ങനെയുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ അവരുടെ കൈ അധിവാസമുണ്ടാകുന്നത് അസാധാരണമല്ല.

ഒന്നാമൻ.

ഏകോ! വിശ്വഭരണ അനിതാ ഭീരുവാനോ? ഇതാ നോക്കൂ.

4. മേലൊക്കും മേലിടത്തുനിന്നിറങ്ങിപ്പോകേണ്ട. ചാത്തിയോളം ചുണ്ഡം മേലൊക്കെ ബ്രഹ്മം നൽകി കമണിമധു. മാലയും മാറിടത്തിൽ, പീലികൾക്കു കയ്യിൽ പരമിവയ്ക്കലും കാണുകയോ ശങ്ക വേണ്ടി. മേലൊക്കെത്തിന്നിടം തേ മനമതിലൊരുമയോ. ഗിരാനി മാന്യനോട്കാൽ.

രഞ്ചാൻ.

[നോക്കിട്ട്.

ശരി തന്നെ. ഇതാ അദ്ദേഹം അടുത്തു വന്നു കഴിഞ്ഞു.

അന്നതരം മേൽ പറഞ്ഞ പ്രകാരം.

ഒരു യോഗി പ്രവേശിക്കുന്നു.

[ഭക്തന്മാർ അടുത്തുചെന്നു നമസ്കരിക്കുന്നു.
യോഗി.

അനശ്വരമായ മംഗളം ഭവിക്കട്ടെ.

[ചിന്തിക്കിട്ട്.

5. ഏതൊരു ദിക്കിൽനിന്നി
ഭൂതലമതിലേക്കു വന്നതും നിങ്ങൾ,
ദേവന്മാരെത്തിഹ പരമപാ.
നാമുരഭാവം വെടിഞ്ഞുടൻ പറവിൻ.

ഭക്തന്മാർ.

അല്ലയോ ഭഗവാൻ! ഹിന്ദുപദേശാധിപതിയായ മഹാ-
രാജവേദിനെ അവിട്ടുന കേളിപ്പണ്ടയ്ക്കരികുമാറു ചെന്നോ?

യോഗി.

[വിചാരം.

അയ്യോ. അദ്ദേഹത്തിനെ ഞാനറിയാതിരിക്കുമോ? [പ്രകാശം]
കേളിപ്പണ്ട്. ഡാക്കുൽ സിംഹനാദമഹാരാജാവു തന്നെ.
യല്ലേ.

ഭക്തന്മാർ.

അതെ. ഞങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭൃത്യന്മാരാണ്. മഹാ-
രാജാവും ദേവിസന്ദേശനായി ഇവിടെ എഴുന്നള്ളിപ്പണ്ട്. ഞ-
ങ്ങൾ കപ്പൽ വിഴിച്ച് ഇവിടെ വന്നു മേൽനോട്ടം.

യോഗി.

നിങ്ങൾ എല്ലാവരും കൂടി എവിടെപ്പോകാനായിട്ടാണ്
പുറപ്പെട്ടത്?

ഭക്തന്മാർ.

ശ്രംഗിവേരപുരത്തിൽ ലോകജിവാതു ഐന് പ്രസിദ്ധനാ-
യിട്ട് ഒരു വൈദ്യനാണ്. ഞങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുക്കൽ
വേലയിത്തരിച്ചു വരികയാണ്.

യോഗി.

ഐന്റാണ് അവിടെപ്പോയത്?

ഭക്തന്മാർ.

കുറഞ്ഞൊരു കാലമായി ഞങ്ങളുടെ സ്വാമിനിക്ക് ദേഹ-

സമീപം തെളിയിക്കുന്നതിനാൽ ചികിത്സയ്ക്കായിട്ടാണ് പോയത്.

യോഗി. [വിചാരം.]

അയ്യോ, എത്ര ദീനമാവാമോ. പ്രകാരം ആണ് ദിനം നത്രവതി ഭേദനമുണ്ടാകൂ? എന്താണ്?

ഭക്തൻ.

അതെ രക്ഷസ്യാവതാണ്.

യോഗി.

അവൈദ്യൻ എന്തല്ലാമാണ് ചികിത്സകൻ വിചയിച്ചത്?

ഭക്തൻ.

ഒന്നും വിചയിച്ചില്ല.

യോഗി.

ഉം അതെന്താണ്?

ഭക്തൻ.

ഓം രോഗം ചികിത്സിച്ചാൽ ഭേദമാകുന്നതല്ലെന്നാണ് അവൈദ്യന്റെ അഭിപ്രായം. വാസ്തവവും അങ്ങനെ തന്നെയാണ്. അവിടെനിന്നും കപ്പൽ നീക്കി കുറച്ചു വഴി പോന്നപ്പോഴെങ്കിലും സ്ഥലം നിന്നിരിക്കുമ്പോൾ അവിടെനിന്നും തുടങ്ങി. ഉപ്പോൾ ഏകദേശം കാഴ്ച തിന്നിരിക്കുകയാണ് മോന്നുന്നത്. അവിടുത്തെ പ്രാണവേദനയും മഹാരാജാവതിരുമനസ്സിലെ വ്യസനവും കണ്ടു സഹിച്ചു നീൽക്കുന്നതിനുള്ള പ്രയാസം കൊണ്ടു തന്നെയാണ്. അങ്ങൾ ഇറങ്ങിപ്പോന്നത്. ഏതായാലും ഓം കൊടുക്കാറെന്നു ശരിക്കാതെ കപ്പൽ നീക്കിപ്പോകാനും പാടില്ലല്ലോ.

യോഗി.

കഷ്ടം! നിങ്ങൾ കുറച്ചു മുൻപേ ഇവിടെ വന്നില്ലല്ലോ. നത്രവേതി മരിക്കുന്നതിനു മുൻപു കാണാൻ സംഗതിയായിരുന്നെങ്കിൽ അതു രോഗമായിരുന്നാലും ഓർ ഭേദപ്പെടുത്താമായിരുന്നു. ഇനി അതു പറഞ്ഞിട്ടു സാധ്യമില്ലല്ലോ.

ഭക്തൻ.

അയ്യോ, എന്നാൽ വേഗം നമുക്ക് അങ്ങോട്ടു പോകാം. ഇപ്പോൾ മരിച്ചുപോയി എന്തെങ്കിലും വിചിത്രമായിട്ടില്ല.

യോഗി.

എന്നാൽ, നിങ്ങൾ ക്ഷണത്തിൽ പോയി നത്രവതി മരി-

ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ കരയ്ക്കുട്ടനു കിടത്തുവിൻ. ഞാൻ പിന്നാലേ
വന്നെ വന്നേക്കാം.

ഭടന്മാർ.

എന്നാൽ, അങ്ങനെ അവളെ.

[പോയി]

യോഗി.

ഏതെങ്കിലും ഈ അവസരത്തിൽ ഇവർ ഇവിടെ വന്നു
ചേരുന്നതിനു സംഗതിയാകരുതല്ലോ. ഭാഗ്യം തന്നെ. ഈശ്വരകാരു-
ണ്യംകൊണ്ട് ഈ സുഖപ്പെടുത്തുന്നതിന് എനിക്കൊരു പ്ര-
യാസവുമില്ലല്ലോ. വളരെക്കാലം കൂടിയാണ് എന്റെ മാതാ-
പിതാക്കളുടെ കാണാൻ പോകുന്നത്. ഏകിലും ദേവിയുടെ
അനുഗ്രഹം നിമിത്തം എന്റെ പരമാർത്ഥം വെളിപ്പെടുത്താ-
തെ കഴിച്ചുകൂടാൻ തക്ക ധൈര്യം എനിക്കുണ്ടാകും. വേഗം
പോവുക തന്നെ.

[പോയി]

അഞ്ചാം അങ്കം

അനന്തരം സിംഹനാദനും മനോജയ്ക്കുമിടയും യോഗിയും
പ്രവേശിക്കുന്നു.

യോഗി.

[മനോജയ്ക്കുമിടയോ-
ടായിട്ട്.]

എന്താണിപ്പോൾ കറച്ച സുഖമുണ്ടോ?
മനോജയ്ക്കുമി.

കറച്ചല്ല എന്നിപ്പോൾ നല്ല സുഖമായി. ദോഷത്തിനു വ-
ളരെ ക്ഷീണമുണ്ടെന്നു മാത്രമേയുള്ളൂ.

സിംഹനാദൻ.

അതിനി കൂടേണ നിന്നോളം. ഈ ദിനം ഇന്നോ ഇന്നല-
യോ ഇടങ്ങിത്തരാണോ. ഇപ്പോൾ പറ്റുണ്ടു സംവത്സരം ക-
ഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ശരീരത്തിൽ രക്തമില്ലാത്തതായാൽ വി-
ന്നെ മനുഷ്യർക്ക് ഏതു ബലമാണുള്ളത്? ഏതാമാത്രമല്ല. ഏതു
നാളു കൂടിയാണ് ഇന്നു കറച്ച കഞ്ചി അകത്തു ചെന്നത്. വി-
ന്നെക്കുറിപ്പും വരാതിരിക്കുമോ?

6. കോണിതന്നിലുള്ളവായി വന്നുകൂടും,
പ്രാണികൾക്കു നിജ ഭക്ഷണമല്ലേ,
പ്രാണരക്ഷയതിനായതു വിഭാൽ
മണ്ണിമേറ്റമുളവാമവസ്ഥയും.

യോഗി.

എന്നാൽ, ഇപ്പോൾ ഏന്റെ പ്രയത്നം സഫലമായല്ലോ
എന്നുള്ള ഒരു ചാരിതാത്മ്യം എന്നീ വരിവൃത്തിയായിരിക്കുന്നു,
ഭാഗ്യം തന്നെ.

മദനമുക്തി.

പുരുഷന്റെ പ്രസംഗിച്ചിരിക്കുന്ന ഇവിടേക്ക് ഇങ്ങനെയുണ്ടോ.
ശ്രദ്ധയിൽ വിചാരിപ്പാനെത്താത്തതാണ്? അവിടുന്ന് വി.വാരി.
പ്രാൽ അസാധ്യമായിട്ടെന്തെങ്കിലുമുണ്ടോ?

യോഗി.

ഇപ്രകാരം സജ്ജനങ്ങളായിട്ടുള്ളവരുടെ പ്രാണരക്ഷ ചെയ്യുന്നതിന് ഭാഗ്യംകൂടാതെ സംഗതിവരുമോ? അതുകൊണ്ട്
അത്ഭുതം പറയാനൊന്നുമില്ല.

സിംഹനാദൻ.

കൗശൽപ്രാണമായ ദേവിയുടെ സ്ഥിതി കണ്ട് അദ്വൈതം
വ്യാപനാകലനായിരിക്കുന്ന സമയത്തിൽ ആ കൊടുങ്കാറ്റ് ഇ-
പ്പോൾ കപ്പൽ വിഴിയും കൂടി ചെല്ലപ്പോൾ ഇതിവധികമായി
അവസ്ഥയും വരേണ്ടതില്ലെന്നു ഞാൻ വിചാരിച്ചു. എന്നാൽ ന-
മ്മുടെ ഭാഗ്യത്തിനേകത്താണ് ഇപ്രകാരമൊക്കെ സംഭവിച്ചു.
അന്നും അവിടുകിപ്പോൾ. ദേവനന്നും.

മദനമുക്തി.

അത്ഭുതം തന്നെയാണ്. അന്നേരം ആ കൊടുങ്കാറ്റുണ്ടായി.
പ്ലേകിൽ ഈ കപ്പൽ വിഴിച്ചു ഇവിടെ വന്നു ചേരുന്നതിനോ
പരമേഷ്വര്യവും ദൈവജ്ഞനായ ഇദ്ദേഹത്തിനോ കാരണ-
മില്ലെന്നു ഇതിനു വല്ലാതും ചൂട് വരുമോ? പ്രാണരക്ഷ ചെയ്ത
ഇദ്ദേഹത്തിനു തക്കതായ പ്രതിഫലം കൊടുക്കുന്നതിന് എന്താ-
മെല്ലെന്ന്. അത് അസാധ്യമാണ്. കേകിലും അത്ഭുതവുമുണ്ട് ശ-
ക്തിപോലെ വിചാരിക്കണമെന്നു ഞാൻ പറയേണ്ടതെന്നില്ല-
ല്ലോ.

സിംഹനാദൻ.

ഇല്ല. ഇദ്ദേഹത്തിന് ഏന്റെ പ്രാണങ്ങളെത്തന്നെ ദാനം
ചെയ്യുന്നതിനും ഞാൻ തയ്യാറാണ്. [യോഗിചോടായിട്ട്] അ-

പ്രയോ മഹായോഗിൻ! സർവസംഗപരിത്യാഗം ചെയ്ത സന്യാസിപ്പട്ടി വിരക്തനായിരിക്കുന്ന അവിടേക്ക് യാത്രൊന്നും ഇല്ല. ഗ്രഹം ഇല്ലെന്ന് എന്നിങ്ങനെ നല്ലവോലെ അറിയാം. എന്നു മാത്രമല്ല, അവിടുന്ന് ചെയ്തതിനു പ്രതിഫലമായി അത്ഭുതത്തെ ചെയ്താലും മതിയാകുന്നതുമാത്രമല്ല. ഒരു പ്രകാരത്തിലും അതിനു അന്തം ശക്തമല്ല. ഇതിനെക്കുറിച്ച് ചോദിക്കുന്നതിനു തന്നെ എന്നിങ്ങനെ വളരെ ലക്ഷ്യമുണ്ട്. അതിലും അവിടുത്തേക്കുറിച്ച് അ. അർക്കുള്ള ഭക്തിയോ സൂചിപ്പിക്കുന്നതിനായി വല്ലഭ്യമെന്നു ചെയ്താൽ കൊള്ളാമെന്നുള്ള അത്യാഗ്രഹം നിമിത്തം അറിയിക്കുന്നതാണ്. അതിനാൽ അവിടുത്തെ അഭിപ്രായം അന്തം എന്നത് അർക്കമല്ലെങ്കിൽപ്പോൾ സവിനയം അങ്ങർ കാത്തിരിക്കുന്നു.

യോഗി.

ഇതിനായിട്ട് യാത്രൊന്നും നിങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെ ചെയ്യുമ്പോൾ അന്തം വിചാരിക്കുന്നില്ല. വാസ്തവ വിചാരിച്ചാൽ നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടിയപ്രകാരം ചെയ്യേണ്ടത്. അങ്ങർ മുതലായാണ്. അ. നമാത്രമല്ല, വേലചെയ്യുവാൻ വേണ്ടേ കൃപി കൊടുപ്പാൻ?

7. പാരാത്രി ചെയ്തതൊന്നും പരമേശ്വരിയെപ്പറ്റി.
പ്രായോഹിണിയിൽപ്പോൾ
പാരാമേശ്വരൻ മേലും പരമശിവനെപ്പറ്റി.
ശക്തിയെന്നോട് ചിത്തേ,
പാരം ഭക്തി സമേതം പ്രതിരോധിതിനി.
നാകയാലേകവാണാ.
യാരോടുകൂടുന്നിത്തന്നാലതു പുരഹരനായ്
നരകവിൻ വൈകിടാതെ.

8. മനക്കുരുണിയിൽ മഹേശ്വരപാദം
നിന്നു നീന്തിയും ബഹുഭക്തിയോടും,
കനകമുണ്ടാം തവ മംഗളം മേ.
ലേനികിരണമെന്നു ഏറ്റി മോഹമുള്ളു.

ഇതിനായിട്ട് നിങ്ങൾ ഇതിലധികമൊന്നും ചെയ്യണമെന്നി..

9.

സിംഹനാദൻ.

[വിചാരം.

അത്ഭുതം തന്നെ. ഇപ്രകാരം ഭൂതദൈവം വിരക്തിയും ഇശ്വരഭക്തിയും ഉള്ളവരെ ഈ ലോകത്തിൽ കാണാൻ പ്രയാസമുണ്ട്. ഇദ്ദേഹം കേവലം യോഗിയാണെന്നു തോന്നുന്നു

പി. ബുശിരാംഗമോ മറ്റോ ആയിരിക്കണം. [പ്രകാശം] എന്താൽ അവിടുത്തെ യുദ്ധം വേദപ്രകാരമല്ല. അങ്ങനെയൊക്കെ അവിടുത്തെ യുദ്ധം അറിയിച്ചു എന്നോടുള്ള ഇനി കുറച്ചു മിഥി വിവരങ്ങൾ കൂടി അറിഞ്ഞാൽ കൊള്ളാമെന്നാണ്. മോദിക്കുന്നതിനു വി. ദാധമില്ലാത്തവർക്കും കല്പിക്കണം.

യോഗി.

മഹാ പാണ്ഡവർക്കുണ്ടായൊന്നിപ്പ. ഏതെങ്കിലും പരമാർത്ഥം അറിയാത്തതാണ്. അവിടേക്കിങ്ങനെ സംശയം ഉണ്ടെന്നാണ്. പാണ്ഡവർക്കുണ്ടെന്നു വെച്ചാൽ മോദിച്ചോളൂ.

സിംഹനാദൻ.

പ്രശ്നം—

10. ഏവം വർഷം വകതാരിലുണ്ടിപ്പ വിദ്യം മേവം മോദം വിജയനന്ദവാരാസമേരം, അവശ്യമെന്നു വരുവാനിടയല്ല വിന്നെ. നാവിർമ്മുളാ ബന്ധവാനിഹ വാണിടന?

യോഗി.

പാണ്ഡവർ ഉവിടെ താഴെക്കിടന്നതെന്ന് നിർബന്ധമൊന്നും ഉല്ല. കൈവശത്തു ഇവിടെ വന്നു മോദുന്നതിനിടയായി എന്നോടുള്ള,

10. ഭൂവികൃഷ്ട മനുഷ്യൻ നിമേഷമേവോളം മെഴുനസാധ്യമെങ്കിലും നിബിഢം നിനച്ചാൽ, മെഴുവേവ് മേവോളം വരുമെന്നു നിശ്ചയിക്കണം. മാവല്ല പാർവ്വതുകൊണ്ടിഹ പാർവ്വതീതന്നെ.

വിന്നെ പാണ്ഡവർക്കുണ്ടായിരിക്കുന്ന യുദ്ധത്തെ സേവിക്കുന്നവൻ ഉവിടെ ഇന്നാലും വിരോധമില്ലല്ലോ. എന്നിരിക്കിലും അറിയാത്തതൊന്നും വിചാരമില്ല.

സിംഹനാദൻ.

യുദ്ധമേവമേ അതാലും അലംഭനീയമാണെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ലല്ലോ. എന്നാൽ സംശയനിവർത്തിക്കായി ഇനിയും ചിലതു കൂടി മോദിച്ചുകൊള്ളണം.

11. കിഷ്കിന്ധയായി മരുവുന്ന ജനങ്ങളെല്ലാം ഭക്ഷിക്കുന്നമതിനില്ല വികല്പമല്ലം, കിഷ്കിന്ധ വട്ടമിഹ കാണുമല്ല വിന്നെ. ശ്ലീഷ്മയുണ്ടായിരിക്കുന്നവരിൽക്കു മാത്രം?

യോഗി.

എന്നെ കേവലം ഒരു ഭിക്ഷു എന്നു വിചാരിക്കേണ്ട. ഉദ്യോഗം ഇങ്ങനെ ഒരു വേഷം കെട്ടിയിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതു. ഇതു ജാഗ്രതയോടെ മനസ്സിലാക്കുന്നവനെ പറയാം. എന്നിങ്ങനെയുള്ള വേഷങ്ങളിൽ കഴിക്കാതെത്തന്നെ ജാഗ്രതാവിധിസന്ധിയാൽ നമുക്കാൽ അതൊരു അവസ്ഥയായിരിക്കുന്നില്ല.

12. ദാഹമില്ലാത്ത വിശപ്പുമില്ല മേ
മോഹവും നന്ദി ഭൂഷിക്കുവാൻ വരും,
ശ്രീഹരന്റെ കൃപകൊണ്ടു കൈമാറ്റം
ഭേദശക്തി കറയുന്നമില്ലമോ.

സിംഹനാദൻ.

അവിടുത്തെ കേവലം യോഗികളുടെ കൃത്യങ്ങൾ അങ്ങനെയായിട്ടില്ല. വിവരമറിയാൻ അത്യാഗ്രഹം വർദ്ധിക്കും. പത്തൊക്കെ ചോദിച്ചുപോയതാണ്. ഇതിൽ അതിവൃത്തമായ വല്ല വാക്കുകളും വന്നുപോയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ കൃപാപൂർവ്വം അവിടുന്ന് ക്ഷമിക്കണം. ഇനിയും കുറച്ചൊരവേകം കൂടി ഇങ്ങനെ അറിയിച്ചാൽ ഹിതമാകുമോ എന്നറിയാൻ കഴിയാത്തതാണ്. ശ്രദ്ധിക്കണം.

യോഗി

അങ്ങനെയൊക്കെ ഉണ്ടെന്ന് അങ്ങനെയൊക്കെ പറഞ്ഞിട്ടില്ലെന്ന് അവിടേക്കുവരുത്തുന്നതൊക്കെ പറയുന്നതിൽ യാതൊരു വിരോധവുമില്ല.

മനോജിത്.

അശ്രിതവസ്ഥയായ മനോജിത്ത് ഭേദങ്ങളുടെ യാതൊരു കാഴ്ചയുമില്ലാത്ത വിരോധം ഉണ്ടാകുന്നതല്ലല്ലോ.

സിംഹനാദൻ.

എന്നാൽ ഇല്ലാതായ അത്യാഗ്രഹങ്ങളെ ചെല്ലാൻ ശക്തിയായ അവിടുന്ന് ഈ സിദ്ധിമാനവാസത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചു. മേലകോപകാരാൽ ഉന്നതമാക്കിയുള്ളതായ അങ്ങനെയൊക്കെ വല്ലതായി എഴുന്നള്ളത്താമസിച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്നു വളരെ അശ്ലീലമുണ്ട്. വിരോധമില്ലാത്തവരും കൃപയുണ്ടായ അങ്ങനെ ചെയ്യണം.

യോഗി

അവിടേക്ക് അങ്ങനെ അശ്രദ്ധമില്ലെങ്കിൽ അതിനും യാതൊരു

നിന്നു വിരോധമില്ല. ഇതു മറ്റൊരു വിധത്തിലായിരിക്കാം. അല്ലെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ ഇവിടെ വന്നു പോകുന്നതിനും ഹൈന്ദവമതത്തിനും സംഗതിയില്ലാത്തതല്ല. ഇവിടെ അതുകൊണ്ട് ഇതു വിചാരിച്ചിരുന്നതാണോ? അതുകൊണ്ടുണ്ടാകാം. അങ്ങനെ.

അതുകൊണ്ട്.

ഇതും നമ്മുടെ രാജ്യത്തിനും പ്രാധാന്യമുള്ള ഒരു കാര്യം ആകുമെന്നല്ല.

സംഗതിക്കു.

ഇപ്പോൾ എല്ലാവരും ഒന്നു അറിയാതെപ്പോയി.

അതി.

സമസ്തങ്ങളും നിങ്ങളോടുകൂടിയുള്ള സഹായസമ്മതിക്കും സംഗതിയായതുകൊണ്ട് അതിനും അങ്ങനെയൊന്നു എന്നു പറയാം.

അതിനെക്കുറിച്ചു പ്രവേശിക്കുന്നു.

അതിനെക്കുറിച്ചു.

ഇതിനാലായി നമ്മുടെ കർമ്മങ്ങളെ വർദ്ധിക്കും. കപ്പൽ നിന്നും ഇപ്പോൾ നല്ല കർമ്മങ്ങളെ കപ്പൽക്കൽ പറയുന്നു. അതുകൊണ്ടു നമ്മുടെ ശാസ്ത്രത്തിനും എന്നു മാത്രമല്ല, ഇപ്പോൾ കാര്യം അതുകൊണ്ടാണ്. അതുകൊണ്ടല്ലെങ്കിൽ എഴുന്നള്ളാം.

സംഗതിക്കു.

അതുകൊണ്ടല്ല. എല്ലാവരും അങ്ങനെയ്തെ വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

അതിനെക്കുറിച്ചു.

നമ്മുടെ.

പോയി.

സംഗതിക്കു.

11. എന്നാൽ അതിനും അങ്ങനെയ്തെ വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

അതുകൊണ്ടു പോകാമെന്നി.

ഇപ്പോൾ അതിനെക്കുറിച്ചു വേണ്ടുന്നതാണ്.

അതിനെക്കുറിച്ചു വേണ്ടുന്നതാണ്.

അതിനെക്കുറിച്ചു വേണ്ടുന്നതാണ്.

അതിനെക്കുറിച്ചു വേണ്ടുന്നതാണ്.

വന്നെത്തി വിധിയോഗമോക്തിലധുനാ
ധന്യോസ്തി ധന്യം, ധന്യീ അനന്ദം.

14.

ഓരോരോ രോഗവിധാദികളൊരുവിധാ-
വിട്ടിജ്ഞാതനേകം

വേരില്ലാൾ പാർത്തിട്ടു പരവശം-രോമ്
പാരമാർപ്പാരിതേയിൽ,

കാരുണ്യം പുണ്യകൊണ്ടാകുന്നതരഗളമേ-
മേങ്ങല്ല മംഗളാത്മൻ

തീരത്തിന്റെതന്നെത്തെങ്ങെത്തിയൊഴു പാറിയാ-
ലികൾക്കു സൽഗുണാബ്ധേ!

യോഗി.

അവിടുത്തെ ഇഷ്ടം പോലെ ഒക്കെ ചെയ്യാം.

സിംഹനാദൻ.

എന്നാൽ, പറച്ചെഴുകയല്ലോ

യോഗി.

അങ്ങനെ തന്നെ.

[പ്രസാദം പോയി]

ആറാം അങ്കം

പുറംഗം.

അനന്തം മരുത്സ്യൻ പ്രവേശിക്കുന്നു.

മരുത്സ്യൻ

ഈ രാജാക്കന്മാരുടെ ഭൃത്യപ്രവർത്തിപോലെ ഇത്ര കഷ്ടപ്പാ-
ടുള്ള തൊഴിലു മറ്റൊന്നുമില്ല. ഒരു സമയമെങ്കിലും അവർ
സൈന്യമുണ്ടോ. വിളിക്കുന്ന ദിക്കിലൊക്കെ എത്തണം. വറു-
ന്ന പ്രവർത്തിയൊക്കെ ചെയ്യണം. ഇങ്ങനെയൊക്കെ കഷ്ടപ്പെട്ടാ-
ലും ഒരു സമയം ഇച്ഛിക്കുന്നതൊന്നിൽ അന്നു കൊടുത്തു പൂ-
റത്താക്കുകയും ചെയ്യും. അതപോലെ കണ്ടുവരുകൊണ്ട് സ്വ-
യ്ക്കിഷ്ടം പറഞ്ഞ് തിരുമുൻപിൽ സേവയ്ക്കു കഴിഞ്ഞവർ എത്രയും

[illegible]

കാണാത്തതും ശാരദൻ പ്രവേശിക്കുന്നു.

உதவியு, அந்.

[சாது அழகு மிகுந்த]

നമ്മുടെ അനന്ത ഭവനം.

ശാരദിനി.

ഹേ, മരുത സുഭനോഃ രാജഭൃതനായിരിക്കാണ്ടു സ്വാഗതം.
മരുതസ്യദനം ഹിന്താധരേശത്തിനു വലായിട്ട് "ഐച്ഛാമാണ്"
തിരിച്ചു വന്നാൻ

മ. അക്സ. ൨൪.

മുതൽ മുറ്റേപ്പാൾ വരുന്ന. അതന്നാഴികളായിരിക്കും.

ശാ രമണൻ.

ഈ യോഗീശ്വരനെ കൂടി അയച്ചുവോ?

മരുത്സ്യൻ.

உவப். அவரிடமிருந்து உதாரணமாகவும் தெரிவிக்கப்படுகிறது. (உவப். அதுமாதிரிதான்).

ശാമുവേൽ.

ഉദാഹരണമായി കാഴ്ചയെക്കുറിച്ചു.

മുൻപു, ൧൯൭൦.

2. የጥራት ጥራት

ശാരദൻ.

അവർ നന്ദവേദി കൗമുദിയുടെ കാര്യം ചോദിച്ചപ്പോൾ നമ്മുടെ മഹാരാജാവെന്ന് പറയുന്നു?

മെൽസ്കുദൻ.

അയ്യ ശ്രീമതി തന്നെ. അവർ ചോദിക്കാതെ ഇരിക്കുകയാണ്.

തോന്നുന്നില്ല. എന്നോടു തന്നെ രണ്ടു പേരും മാറിമാറി രണ്ടു മനുപ്രാവശ്യം “കൈമുദിക്കു സുഖമാവു സുഖമല്ലേ” എന്നു ചോദിക്കുന്നുണ്ടായി.

ശാരദൻ.

അവർ ചോദിക്കാതെ ഇരിക്കുമ്പോൾ അവരുടെ പ്രിയപത്നിയല്ലേ? അല്ലെ, മരുന്ധുദൻ എന്നിട്ട് എന്തു പറഞ്ഞു?

മരുന്ധുദൻ.

“സുഖമായിരിക്കും. അതിപുരസ്കാരപ്രദമായൊരു പുറത്തു നിൽക്കുന്ന അടിയന്തരതയും നിശ്ചയമുണ്ടോ?” എന്നു പറഞ്ഞു. അല്ലാതെ എന്തു പറയുന്നു?

ശാരദൻ.

അതേതരത്തിലും നന്നായി. എങ്ങനെയോ ഗോപാതെ കഴിഞ്ഞല്ലോ. എങ്കിലും ഇനി ഇപ്പോൾ കാഴ്ചയൊക്കെ വെളിപ്പെട്ടു വേദകമെന്നാണ് തോന്നുന്നത്.

മരുന്ധുദൻ.

അതു ശരിയാണ്. അല്ലാതെ വിചിത്രമായിത്തീർന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഇതുവരെ അറിയാതെ ഇരുന്നതു തന്നെ ഭാഗ്യമാണ്. പുനതകിലും അവിടുന്ന് രോഗം അങ്ങോട്ടു വേദനകളാൽ കൊള്ളാം. എന്നാൽ ഒക്കെക്കും ഭേദമുണ്ട്.

ശാരദൻ.

ഇതാ ഞാൻ അങ്ങോട്ടു വന്നെഴാണ്. മരുന്ധുദൻ അങ്ങോട്ടായിട്ടാണ് പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്?

മരുന്ധുദൻ.

മറ്റൊരു വിജിതുകൊണ്ട് ചെല്ലുവാൻ കല്പിച്ചിട്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുക്കലേക്ക് പോവുകയാണ്.

ശാരദൻ.

മന്ത്രിയുടെ ഒരു രോഗം ഭേദമാകുവാൻ ആ യോഗി വിചാരിച്ചിട്ടാലും കഴിയുമെന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല.

മരുന്ധുദൻ.

അവിടുന്ന് അങ്ങനെ സംശയിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം വിചാരിച്ചാൽ ഇതെന്നല്ല ഇതിലധികമായിട്ടുള്ളതും ഭേദമാകുവാൻ കഴിയും. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കയ്യിൽ ഒരു മയിൽപ്പിലകെട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തുടനീളം ഭേദമാകാത്ത രോഗം ഒന്നുമില്ല.

ശാരദൻ.

ഈ പ്രാമണ്യം ഇങ്ങനെ കൈക്കൊണ്ടതാണ് പറഞ്ഞത്. ഏതെങ്കിലും നമുക്കിപ്പോൾ കാണാമല്ലോ.

മേൽസ്വദൻ.

ഈ പ്രാമണ്യം പറഞ്ഞു അതെന്തിൽ മറുപ്ടിമറുപ്ടി.

ശാരദൻ.

എന്നാലിങ്ങനെയൊന്നു ചാനമ്പ്രദായം ചാന പ്രാമണ്യം ഇവിടെ ചിത്രം അഥവാ പറഞ്ഞാൽപ്പോൾ ഇങ്ങനെയൊക്കെ യോഗീശ്വരൻ അവിടെ ഉള്ളെന്നു തന്നെ ഇവിടെ സ്ഥിതി ചെയ്തു.

മേൽസ്വദൻ.

അതായത് അതു അഥവാ നാറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. കേണാൽ അഥവാ അങ്ങനെയൊക്കെ ചെയ്തു.

ശാരദൻ.

അങ്ങനെയൊക്കെ ചാനം ചാനം അതെന്തിൽ വന്നിട്ട് ഇവിടെ ചിത്രം ചെയ്തു.

മേൽസ്വദൻ.

ഇല്ലാത്തതും സമാധാനപരമായിട്ട് ഉണ്ട്. തിരുമന്ത്രി അവരോടൊക്കെ യഥാമതം വ്യക്തികളായി കൗശലപ്രകാരം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

ശാരദൻ.

എന്നാൽ എത്ര.

(രണ്ടാലാം പേജ്).

ആനന്ദ അദ്ധ്യായം.

അന്നുതന്നെ ചന്ദ്രകേതുവും ശാരദനും സിംഹനാദനും

മേനലക്ഷ്മിയും യോഗീശ്വരനും

പ്രാവശിക്കുന്നു.

മേനലക്ഷ്മി. (സിംഹനാദനോടായിട്ട്)

എന്നാൽ ഇനി നമുക്കെന്താക്കു പോയി കെട്ടിയിട്ടുള്ളതാണോ കാണുകയല്ലേ?

സിംഹനാദൻ.

അതോ മറ്റൊരാൾ.

ചന്ദ്രകേതു.

[വിചാരം.

അയ്യോ! രംഗപര! കാൽമുപ്പോൾ നെറുമല്ലോ. എന്നാ.
സിവിടെ വേണ്ടത്.

യോഗി.

[വിചാരം.

മഹാരാജാവിന്റെ മണ്ണിൽ പരിഭ്രമം നന്നെയുണ്ടെന്നാണ്.
തോന്നുന്നത്. അതെ, ഇപ്പോൾ ഞാൻ വന്ന ഒരു സമാധാനം.
ഉണ്ടാകുകൊള്ളാം. [പ്രകാശം] അന്തഃപുരത്തിങ്കലേക്കു വേ.
കുന്നതിനു പരിഭ്രമമായിക്കഴിഞ്ഞോ? തത്രവേതി കൊമിടി.
ഈ എന്നിടം പന്ന കണ്ടാൽ കൊള്ളാമെന്നുണ്ട്. മഹാരാജാവു
പ്രടിപ്പോരികയും വേണം. എന്നാൽ, ഇപ്പോൾ ഇതാ മന്ത്രി വ.
ന്നു കൂടുന്നു. ഉടനേ നമ്മൾ അകത്തേക്കു പോകുന്നതു യുക്തമാ.
രോ? അത കൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കാതെ സമാധാനമായിട്ട് നമു.
കെല്ലാവരും ഒരുമിച്ചു പോയി തത്രവേതിയേക്കാണം. അത.
പ്രേ നല്ലവണ്ണം.

സിംഹനാദൻ

ശരി. അതു മതി. അല്ലെങ്കിൽ ലോകികത്തിനും കുറച്ചു
പോര. മന്ത്രിയും വല്ലാതെ മാന്യമാവുമ്പോഴേക്കും.

മദനലക്ഷ്മി.

എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ കൈ ഇപ്പോൾ വോലെ ആകട്ടെ. എന്നി.
ക സിദ്ധാന്തമൊന്നുമില്ല. അവരേ കാണാൻ പരിഭ്രമംകൊ.
ണ്ടു പറഞ്ഞുപോയി എന്നേയുള്ളു.

ചന്ദ്രകേതു.

[നേംകിട്ട്.

ഓ, മന്ത്രി അടുത്തു വന്നു കഴിഞ്ഞു കഴിഞ്ഞു. ഇയാൾ ഇങ്ങനെ.
അതിത്തിന്മേലോ.

1. ദണ്ഡം പിടിച്ചിന്നു വലത്തു കയ്യിൽ
ദണ്ഡം പിടിച്ചുന്നിയിതാ വരുന്ന,
ദണ്ഡം ഭവിക്കാതെ മരിയ ഭൂമി.
വണ്ഡം ഭരിച്ചാൽ മഹാഗതിമൻ.

അന്നന്തരം ജന്മത്തുക്കൈക്കൊണ്ടു ചത്തസ്വദന്തൻ ചുവലിൽ പിടി.
ച്ചും വലത്തുക്കൈക്കൊണ്ടു വഴി ഉടന്നിയും ഭേദം ഏതുകേ.
മുടിപ്പതച്ചും ഛിന്നഭാവത്തോടു കൂടി മന്ത്രി.

പ്രവേശിക്കുന്നു.

യോഗി.

[വിചാരം.

ഈശ്വരൻ അല്ലെല്ല. എല്ലാവരെയും യഥാക്രമം വിചാ.
രംകൊണ്ടു. ഈ മനുഷ്യനും ഈ സ്ഥിതിയിലാകല്ലോ.

മന്ത്രി.

[അടുത്തു വന്നിട്ട്.

മാന്യന്മാരേ! ഡോണറെ അടിയൻ വന്നിടുന്നു.

സിംഹനാദൻ.

അമാദരാവിവാരങ്ങളെ കേൾ്വാനും വേണ്ടുവണ്ണം അങ്ങൻ സിംഹിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ നിന്നു വിജയികളെന്നല്ല അവിടെത്തന്നെ ഇരിക്കാം.

മന്ത്രി.

ഉദ്യോഗ്തൻ ഈ അനുവാദം അടിയൻ അനുഗ്രഹം തന്നെയാണ്. [ഇരിക്കുന്നു.

സിംഹനാദൻ.

[യോഗിയോടായിട്ട്.

യെന്നാൽ, ഇനി കൂവയുണ്ടായി കഴിയുന്നതും വേഗത്തിൽ ഈ മന്ത്രിയുടെ കാര്യം തീർച്ചയാക്കണം. ഇയാൾ വളരെ വാചസര്യമായിരിക്കുന്നു.

2. പൂർണ്ണതരമതാകും ദേഹമേറ്റം ക്ഷയിച്ചു.
- പ്രഥമയതിലുടിക്കും മന്ത്രിയെന്നപോലെ,
- പ്രഥമതരമുണ്ടാകാൻ പൂർണ്ണം മന്ത്രിമാരിൽ
- പ്രഥമനാവി നിരന്തരം ക്ഷീണനായ് തിന്നും കഷ്ടം.

യോഗി.

ഇതൊക്കെ അവനവൻ നോക്കുവാനായി ചെയ്യുന്ന നാനാത്തിന്റെ നല്ലമാണ്. അത് അനുഭവിക്കാതെ കഴിയുമോ?

സിംഹനാദൻ.

അതു ശരിയാണു കല്പിച്ചത്. "അനുഭവരൂപം വാചാവിദ്യാധിക്യവേണു ജായതേ" എന്നുണ്ടല്ലോ.

യോഗി.

യെന്നല്ല. "അത്യർത്ഥകളെ: പണ്ഡിതപ്രവേശിനൈവ നമഃ. മഹാനതേ" എന്നുള്ളതുകൊണ്ട് ഇതൊക്കെ ഇങ്ങനെയായിട്ട് ചെയ്തു വാചത്തിന്റെ ഫലമായിരിക്കണം.

സിംഹനാദൻ.

അങ്ങനെയും വരാം. കേങ്കിലും ഇവിടെ വിചാരിച്ചാൽ യോഗത്തിനും നിവർത്തിയുണ്ടല്ലോ.

യോഗി.

ഇതുശ്രദ്ധകാരണമുണ്ടാകാൻ നിവർത്തി വല്ലതും ഉണ്ടാകുമായിരിക്കാം. കേങ്കിലും ഇതിനെക്കുറിച്ച് നാം മനസ്സാലപ്പെട്ടു.

തുകൊണ്ട് പ്രയോജനമൊന്നുമില്ലെന്നാണ് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതിന്റെ താല്പര്യം.

സിംഹനാദൻ.

അതു ശരിയാണ്. ഔരോരുത്തരുടെ പ്രവർത്തനം തുകയായ പ്രതിഫലം ഉൾക്കൊള്ളാൻ കൊടുക്കുന്നതല്ലെന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞുവെച്ചതുകൊണ്ട് അതു പ്രയോജനമാണല്ലോ? എ.

നീയും മറ്റുള്ളവരും ദൈവത്തെ കണ്ടിട്ടു പറഞ്ഞുവെക്കുകയാണ്.

യോഗി.

അതിനു വിരോധമൊന്നുമില്ല. മറ്റുള്ളവർക്കു വെച്ചാൽ മേകാം. പറയാനുള്ളതൊക്കെപ്പറയട്ടെ.

ചന്ദ്രകേതു.

മുനി മുമ്പിടെ വിശേഷിച്ച് എന്താണു പറയാനുള്ളത്?

സിംഹനാദൻ.

അതു കുറച്ചുണ്ട്. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ മിക്കവാറും നല്ലവണ്ണം കൈകൾ രോഗികൾക്കു കൈയായതു മുതൽ ചെയ്തിട്ടുള്ള വാചകം കൈയെല്ലായെല്ലാം ഏറ്റുപറയണം. അങ്ങനെ ഒരു നിമിഷമുണ്ട്.

ചന്ദ്രകേതു. ശ്രീകൃഷ്ണനോടുകൂടി

കേളിപ്പെട്ട അങ്ങനെയൊരു വല്ലഭമുണ്ടെങ്കിൽ പറഞ്ഞേക്കാം. അതിനു താമസിക്കുന്നു.

മന്ത്രി.

അങ്ങനെയൊരു മന്ത്രിയെ യാതൊരു വാചവും ചെയ്തിട്ടില്ല. വിശ്വസ്യമായ പറയുക?

യോഗി.

അങ്ങനെയൊരു വാചനമില്ലെല്ലോ.

ശാരദാദേവ.

മറ്റു പ്രവർത്തനമൊന്നു വന്നതായിരിക്കാം. അങ്ങനെയൊരു വാചമില്ല.

ശ്രീ.

ഇത് അങ്ങനെയൊരു മന്ത്രിയെ വാചത്തിന്റെ ശക്തിയെപ്പറ്റിയായിരിക്കാം. അല്ലാതെ മറ്റൊന്നും ഒന്നും ചെയ്യാനായി അങ്ങനെയൊരു വാചമില്ല.

യോഗി.

അങ്ങനെയൊരു മന്ത്രിയെ മറ്റൊരു മന്ത്രിയെക്കുറിച്ചുള്ള വാ

കൊന്നുമില്ല. ഭക്തം ഈ യോഗിതന്നെ കാര്യമെല്ലാം വിളി-
ച്ചു പറയും. അവരാനം വരാനുള്ളതൊക്കെ വരികയും ചെയ്യും.
മിന്നമൊഴ് ദേവമാവുകയുമില്ല. ഇതിൽ ദേവം ഏറ്റുപറഞ്ഞു
ദൈവസമമെങ്കിലും ഉണ്ടായാൽ ഇവിടെ അല്ലെങ്കിൽ അ-
പ്രമാണ്യമായിരിക്കുകയും പോയി കാലക്ഷേപം ചെയ്യാമല്ലോ.
എങ്കിലും പറയാതെ കഴിക്കാമോ? എന്നു ചോദ്യം വരികയി-
ല്ല നോക്കണം. പ്രകാശം അല്ലയോ മഹായോഗിൻ! അ-
കിയന്റെ അറിവില്ലായ്മകൊണ്ടോ അയാൾക്കു വിചിന്തയോ
ചിന്തയൊക്കെ ചെയ്തപ്പോഴല്ലാതെ? ഇല്ലാതെ അടിയൻ
പ്രകാശം. എങ്കിലും ഈ മഹാജ്ഞാനി വിശ്വാസം കേ-
ൾക്കും അടിയൻ ഏതൊരു പറയും?

1. അവരാനമോക്ഷിലതുപോലെ ദൃഷ്ടി
ഭൂവി മാനുഷം പരമമൊന്നുമില്ലയോ,
അവശരപമോക്ഷിലരിലേറ്റമുണ്ടു മേ.
യിവയൊക്കെയോത്തു കൃപ ചെയ്യണം ഭവാനും.
അവയെല്ലാം എല്ലാം അറിയും ചെയ്യാമല്ലോ.

യോഗി.

അതാൻ അറിഞ്ഞതുകൊണ്ടു മതിയായില്ലല്ലോ. ഇങ്ങനെ
വേദപ്രമാണങ്ങളിൽനിന്നു ഉദ്ദേശ്യം വന്നെ പൊങ്ങനെ വേദപ്ര-
മാണിൽ പറയാം.

2. അതോ പാവങ്ങൾ ചെയ്യാവതിന്റെ ഫലമ്.
മട്ടിലായിട്ടൊക്കും
നിന്നും തന്നെക്കുമെന്നുള്ളതു നിവിവരണം.
അൾക്കമങ്ങൾക്കുമിന്നിൽ,
പാരം ബോധം വരാനും പുനരവിനീകരായ്.
വന്നുവെത്തന്നു വിഷമം.
പാരാനിയാതാനും പരമകാശായ്.
പത്തുറാം മാത്രമേ.

പോകാതെ വെറുപ്പും പശ്ചാത്താപത്തിൽ വലിയമായ പ്രാ-
പ്തം ഉണ്ടാകില്ലല്ലോ. അന്തരവികസനവേദം ഈശ്വരൻ ക-
മിക്കും. അപ്പോൾ പാവശാസ്ത്രങ്ങളാകുന്നതിനാലാണ് നമ്മു-
ടെ മിക്കവാറും ഫലിക്കുന്നത്. അല്ലാതെ മറ്റെന്തു ഒരു മാർഗ്ഗം
യെന്നാകുമോ പ്രഭാവംകൊണ്ടോ അല്ലെന്ന് അതും പ്ര-
കാശിക്കും. അതുകൊണ്ടു നാം ചെയ്തിട്ടുള്ളതിൽ കുറിയായ്

കൂടെ ഒരു പാപമെങ്കിലും ഏറ്റു പറയാതെ ഞാൻ വിചാരിച്ചാൽ നിലനിൽക്കില്ല.

മനു.

ഇത് വളരെ വ്യസനമാണ് എങ്കിലും നിവർത്തിയില്ലാത്ത
കഷ്ടം വരിയോ.

6. ധനുരും മേണേരിക്കുമാധരനതികതും
 പുണ്ടഹോ വണ്ടേരിക്കൽ
 കൈപ്പുത്തോക്കൊള്ളു ശത്രുവുജനീധനമതി.
 നായുതൻ പോയിത്തൻ,
 തന്നത്താൻ അൻ തേച്ചിപ്പിതിതലമുഖിലം
 മേലൊക്കോലമോരോ
 മന്നത്തം ചെല്ലത്തോങ്ങൽ ശിവ ശിവ ചിത്തം.
 പ്ലോതുവാതേതുമിപ്പോൾ.

ചിത്രം ൧൦

എന്നെക്കുറിച്ചും പറഞ്ഞു. എന്നിരുന്നാലും വിമോചനത്തിനായി
നാശനം നേടേണ്ടതാണ്. എന്നിരുന്നാലും നന്നായ ഒരു
മോചനം നേടേണ്ടതാണ്. എന്നിരുന്നാലും വിമോചനം.

എസ്.

7. താഴെ പറയുന്നവയിൽ ഏതൊരു കേന്ദ്രത്തിന്
 ശ്രീകൈരളിയിലെ
 മറ്റൊരു കേന്ദ്രത്തിനോട് മോഹിളി
 യോടു കൂടിയതായിരിക്കും,
 യോധി.

ശ്രീ. ഷണ്മുഖൻ, നാശത്തിന് വേറെ കാരണമൊന്നും വേണ്ടെന്നില്ല.

സ്ത്രീമൂലവും ധനനിമിത്തവുമായ് ജനങ്ങൾ.
 കോടലമ്പാൾമൊരുപോലെ ഭവിച്ചിട്ടു,
 കാമം മുഴുത്തു വരികിൽ കളിയല്ലനന്ദം.
 ധീമാനമേകമുളവാമിനില്ല വാടം.

சுருதி, பதினாறு.

എ.

തൽക്കാലം വിവിധതരം വലത്തരം
 പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്നെങ്കിലും
 തൽക്കാലം നരായണാക്ഷര വളരെ
 കേംഖരിച്ചു യോജിച്ചതാണ്.

9. ഏതൊക്കെയെന്നു ചൊന്നുകിട്ടുമൊരു കരുണാ.
 മലമലിയാശയത്തിൽ
 പന്തൊക്കും കൊങ്കയാൾക്കെന്നൊടുവിധഹമറി.
 അതിട്ടരോവ പൂജരോജാൽ,
 എന്തിക്കുണ്ടാക്കിയെ കൊൽവതിനൊരു വഴിയെ.
 നന്നുണാൻ ചിത്തരാരിൽ
 ചിന്തിക്കും കാലമേററം വിജയമൊടിവിടേ.
 കെത്തിനാൻ വാത്സീവേണ്ണൻ.

യോഗി.

അധികം വിസ്മയിക്കണമെന്നില്ല. സംഗതിമാത്രം മുരുക-
 പറഞ്ഞാൽ മതി. നേരം അകാലമായിരിക്കുന്നു.

മന്ത്രി.

10. അതോടൽത്തുലാമാവനിറമയിര.
 ഏഷ്ടാഞ്ചൻ ദ്രോണമോദരാ.
 നാരോപിതേ മൃതീയെ നൈകിപ്പമതു നാദാ-
 വിശ സിദ്ധിപ്പിച്ചു പാരം,
 നേരോകാതാഴ്ന്നു കല്പി മൃതമിയാനാവാ-
 ദത്തിനാലത്ര ഭയ-
 നാരോക്കൊണ്ടു പുക്കിട്ടിട്ടു വിവിധമോദ-
 ദ്രുദ്ധയം സാധിച്ചേയും.

യോഗി.

മന്ത്രി. മന്ത്രിയൊന്നും പറയണമെന്നില്ല. നിരപരാധമായ
 തന്റെ സ്വാമിവിധേ ഇപ്രകാരം കാഴ്ചകൾക്കുക! മൂഢന്.
 കി കൊല്ലിച്ചതിലധികം സ്വാമിദ്രോണം മന്ത്രി യോജി-
 യെപ്പറഞ്ഞുവെച്ചു. മന്ത്രി ആ വാക്യകളായിന്റെ ഹൃദയം തന്നെ.
 പത്ത്. സംശയമില്ല.

ചന്ദ്രശേഖര.

നാമോ! മന്ത്രിപാപവി! നിവേണെ ചതിച്ചല്ലോ.

[മുക്തചരിക്കുന്നു.

മന്ത്രിപാപവി.

[മറഞ്ഞ് അടിച്ചു

കൊണ്ടു.

നാമോ! ഏന്റെ കൈമുദ്രിക്കട്ടി!

[മുക്തചരിക്കുന്നു.

മന്ത്രി.

മന്ത്രിപാപ! ഏന്റുക! മന്ത്രിയൊക്കെ സംഗതി അയച്ചല്ലോ.

[മുക്തചരിക്കുന്നു.

ശാരദൻ. [ചന്ദ്രകേതുവിനെ

താങ്ങിക്കൊണ്ട്.

അയ്യോ! തോഴരേ! ആശ്ചര്യം! ആശ്ചര്യം! ആശ്ചര്യം!

സിംഹനാഭൻ [മണലക്ഷ്മിയെ

താങ്ങിക്കൊണ്ട്.

അല്ലയോ! പ്രിയതമേ! ആശ്ചര്യം! ആശ്ചര്യം! ഞാനു
ബാലാഭാവിനാ വരും മോദിക്കാറെ ചരിക്കുകയുണ്ടു.

മരുന്ധൻ. [പ്രതിയെ

താങ്ങിക്കൊണ്ട്.

അയ്യോ! ഏതാനുമേ! ആശ്ചര്യം! ആശ്ചര്യം! ആശ്ചര്യം!

അല്ലവരും ആശ്ചര്യം!

സിംഹനാഭൻ. [കോപത്തോടു കൂടി.

11. കഷ്ടം മർദ്ദനമെങ്കൊന്നൊരു കൊടിയമറവാ.

വാഹനം ഭൂമിനേയും

ഭൂമിൻ മന്ദിരത്തേയും പ്രതാപമധുനാ

കൊന്നിടാതൊന്നുകൊണ്ടും,

മറ്റും മേ രോഷമഹാശക്ത ശമനമുണ്ടി.

കുന്നതല്ലിന്നു പാത്താൽ

ശിഷ്ടനാകാകും മേലും ശിഖ ശിഖ ചരിതാ.

പിവിധം സ്ത്രീവധം ഹാ.

അതുകൊണ്ടുപോക,

12. കഷ്ടമെന്റെ സുതയെ തൃഷ്ണിച്ചൊരി

കുഴപ്പമേറ്റുപട്ടി വെട്ടി വെട്ടി ഞാൻ

വഴുതോരുമിടന്നൊട്ടുകിടാം

പ്രമുത്ത കുറവൊടു മില്ല മേ.

[വാരാഹമുഖംകൊണ്ട് എന്നിങ്ങനെ.

ശാരദൻ. [പരിഭ്രമത്തോടും ഭയ

ത്തോടും കൂടി.

അയ്യോ! അയ്യോ! മാടിവരണേ! മാടിവരണേ! ഇതാ ഞ
ന്റെ തോഴരേ വെട്ടിക്കൊല്ലാൻ ഭാവിക്കുന്നേ.

യോഗി. [പരിഭ്രമത്തോടു കൂടി

എന്നിടം സിംഹനാഭനെ

തടയ്ക്കുകൊണ്ട്.

മേ! ഇതെന്തു സാഹസമാണ്? അവരേക്കും ഇത്ര അവിശ്വാ

കം ഉണ്ടെന്നു ഞാൻ വിചാരിച്ചിരുന്നില്ല. അവിടെ അടങ്ങി

പോകണം.

[പിടിച്ചിരുത്തുന്നു.

ചന്ദ്രകേതു.

ഹേ! അവിടുത്തെത്തിനാണ് തടുത്തത്? മഹാവാപിയായ
ഇദ്ദേഹത്തെ കൊന്നെങ്കിൽ ഏതു നന്നായിരുന്നു.

13. രാജിവചാക്കു മുഖിമാർമുട്ടിരുന്നാലായും,
രാജിവന്നാലായും നാശമതോത്തു ചിത്തേ,
അജിവന്നാത്തതില്ലാഹിദുഃഖവും വ്യ.
ജീവിവന്നോട്ടു മരുവുന്നതു മൊതിനോട്ടോ.

പിന്നെ ഈ ഭൂമിമന്ത്രിയെ അവിടുന്ന് നിഗ്രഹിച്ചില്ലെങ്കിലും
അന്തർ അടങ്ങിപ്പോകുമോ? [കോപമോടുകൂടി].

- 14 യോജാപ്പുനമശേഷവും മുട്ടിയതിൽ
ചെങ്ങങ്ങു ചാഞ്ഞിട്ടമ.
ബഹുമാരത്നമതായ മൽദ്വണ്ണയിനി.
കാഹ്ന മോഹാസ്ഥനായ്,
മോഹാഭോവണമാതു ചെല്ലോരിവനെ.
കൊന്നിപ്പൊളിഞ്ഞിൽ വെട്ടും
രോഷാഗ്നിക്ഷിപ്താക്ഷിതെ വെറുതേ
പെട്ടെന്നു വിട്ടിട്ടുമോ?

അരവിടെ! വാളു കൊണ്ടുവരട്ടെ.

യോഗി.

കഷ്ടം, കഷ്ടം! ഇതെന്തു കഥയാണ്? സത്യലംഘനം ചെയ്യു-
ന്നതിന്നും ഭയമില്ലെന്നായോ? വിഷ്ണുവിചാരമില്ലാതെയുള്ള
സാഹസബ്രവർത്തി തന്നെയാണിത്. ഈ നാശങ്ങൾകൊണ്ടു ക്ഷ-
മണം. അനുഭവം വന്നിട്ടും മാർദ്ദവ്യംതെ അയിപ്പോകുന്ന
ല്ലോ. അത്ഭുതം തന്നെ.

- 15 അവസ്ഥകൾക്കു വല്ലതായൊരു മൂലമോർത്തൽ
കോപത്താണൊരു പരമാൻ വനരൊന്നുമില്ല
പാപത്തിലും ഭയമശേഷമഹോ വെടിഞ്ഞാൽ,
ഭൂപതവം ശപഥമകത്വവുമെന്തു ഭേദം.

സിംഹനാദൻ

ശരിയാണ് കല്പിച്ചത്. ഞാൻ പ്രവർത്തിക്കാൻ ഭാവിച്ചു
അവിവേകത്തോടുകൂടി വിചാരിച്ചിട്ട് ഹനിക്കുതന്നെ ഉപ്സോ-
ക്തം ചെയ്യാകുന്നു.

യോഗി.

എന്നാൽ സഹിക്കുവാനുതേകിട്ട് ഉണ്ടാകരു വ്യസനത്തം.

കൽ സാധാരണജനങ്ങൾക്ക് ഇങ്ങനെ ഒക്കെ അവിവേകം തോന്നിപ്പോകുന്നതു സഹജമാണ്. ഏകിലും, രാജാക്കന്മാർ സഹസ്രക്കിയില്ലാതെ പോകുന്നതു കഴുമാണല്ലോ എന്ന് വിചാരിച്ചു പറഞ്ഞു എന്നേയുള്ളൂ. അതികഠിനമായ വ്യസനം അതികൽ വല്ലതുതൊക്കെ പറകയോ പ്രാബ്ധികയോ ചെയ്യാൻ വളരെ ദേഹമുണ്ട്.

16. വിട്ടുവാ വെട്ടുന്നവർ ചിത്തേ പെട്ടമാ ചോദമതിന്ന ദേദമുണ്ടാം,
കൊടുരാമതടകി വസ്ത്രപക്ഷം
വട്ടവാകോവമറ്റുത്തടം ദിവികാം.

ഏകിലും സാഹസം പ്രവർത്തിക്കുകയെന്നുള്ളത് അദ്ദേഹം ഒരിക്കലും വിചിന്തമായിട്ടുള്ളതല്ല താനും.

മനോഹരമി.

അതികൂടും പ്രവർത്തിക്കുന്നവരെ യഥാക്രമം ശിക്ഷിക്കുന്നതു രാജാക്കന്മാരുടെ ധർമ്മമാണ്. അതൊരിക്കലും ഒര സാഹസം ഒന്നു വരുന്നതുപോലും. ചന്ദ്രകേതുലഹാരാജാവിന്റെ വിചാരമുപരി പോരാത്തതൊക്കെങ്ങോ പോകാപവാദത്തിലുള്ള ഭയത്തിന്റെ ആധിക്യം നിമിത്തമോ പരമാർത്ഥമായിത്തന്നെ അങ്ങനെ ചെയ്തു പോയി എന്നിരിക്കട്ടെ. രം സപാമിദ്രോഹിയായ ദൃഷ്ടമന്ത്രി മനഃപൂർവ്വമായി ചെയ്ത ദ്രോഹത്തിന് ഇവനോടു തക്കതുപോലെ ചോദിക്കാതെ ക്ഷമിക്കാൻ ഭരണാഭിമാനം പാടില്ല.

ശാരദൻ.

നല്ല ന്യായമാണ് അവിടുന്ന് പറഞ്ഞത്. രം മന്ത്രിയെ ശിക്ഷിച്ചും വെട്ടാതെ വിടയ്ക്കാൻ പാടില്ല.

സിംഹനാഭൻ.

അല്ലയോ പ്രിയരേ! ഭവതിയെന്താണ് ഇങ്ങനെ കഥയില്ലാത്തവരോട് ചിലപറയുന്നത്. രം മന്ത്രിയെ നമുക്കിപ്പോൾ എന്തുവേണമെങ്കിലും ചെയ്യാൻ കഴിയും. അതുകൊണ്ടെന്തു സാധ്യമാണ്? ഇതെല്ലാം രംശ്വരേച്ഛയൊന്നെന്നു വിചാരിച്ചു ധൈര്യപ്പെടുകയല്ലാതെ എന്തുമെന്തും.

മനോഹരമി.

രം കാഴ്ചത്തിൽ അവിടുന്ന് ഇങ്ങനെഒക്കെ പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് എന്നിക്കൊക്കെ സമാധാനവുമുണ്ടാകുന്നതല്ല. വിചാരിച്ചു നോക്കണം. ഇവൻ എന്തു കഠിനമാണ് പ്രവർത്തിച്ചത്. ഒരു ദ്രോഹവുമില്ലാത്ത നിരപരാധിയായ ആ ദാമനകുട്ടിയെ കൊ-

കാട്ടിൽ കൊണ്ടു പോയി—അപ്പോൾ അവിടെ സ്ഥിതിപ്പെട്ടു.
 ഓംശം! വിചാരിച്ചിട്ടു ഞങ്ങളു പൊടിയുന്നു. [കരയുന്നു.

ശാരദൻ.

ഇത് ആരും കേട്ടാൽ സഹിക്കുന്നതല്ല. വിന്നെച്ചെറ്റു വള.
 താഴെ അമ്മയായാൽ പറയാനുണ്ടോ? വിശേഷിച്ചും രണ്ടു മൂ.
 ന്നു മാത്രം ഗർഭവും കൂടി അയ കാലത്ത് രണ്ടു വൃഷ്ടി.
 ന്നിയെക്കൊണ്ടു പോയി കൊടുക്കാട്ടിൽ കരകിഴക്കെ വായ്ക്ക്
 വെട്ടിക്കളഞ്ഞു എന്നു കേട്ടാൽ എങ്ങനെ സഹിക്കും?

മേനലക്ഷ്മി.

അപ്പോൾ ഏന്റെ ഭാഗ്യമെങ്കിലും ഗർഭമുണ്ടായിരുന്നോ? അ
 ത്തിന്നാണിങ്ങിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ഓം മേനലക്ഷ്മി ഇത്
 പലകൊണ്ടാണ് ഒരു മെഴുത്തുപുഴ അഴിപ്പുറൻ ഭാവിക
 വെച്ച് ഇപ്പോൾ തന്നെ ഓം ഭൂമിയിലെ വെട്ടിക്കൊല്ലണം. അ.
 പ്ലാതെ ഒരുകാലത്തും ഏന്റെ മനസ്സിന് ഒരു സമാധാനവും
 ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. [വിന്നെച്ചും കരയുന്നു.

സിംഹനാദൻ.

കഷ്ടം. ഇതെന്തു കഥയില്ലാത്തതാണ്? ദോഷി ഇങ്ങനെ മാ
 പ്പവും തുടങ്ങരുത്. സമ്മേളനങ്ങളുടെ ധർമ്മമാണോ?

17. ദോഷിക്കുന്നവരോടുകൂടി വകരം
 ക്രോധിച്ചു ചോദിക്കാൻ
 ദോഷിക്കുന്നതു യോഗ്യമല്ല ഭയമോ?
 മന്ത്രികൾക്കുതന്നെ,
 ദോഷത്താലുപകാരമിടുന്നവർക്കായ്
 ചെല്ലോർക്കുമാവുവിധം
 സ്നേഹത്തോടുപകാരമാണെന്നാകൻ
 ചെല്ലേണ്ടതില്ലാജകൾ.

വകരം ഒക്കെ ജഗദഗർഭൻ തന്നെ ചോദിച്ചു കൊള്ളും.
 യോഗി.

ഇതു ഓം ഇപ്പോൾ തന്നെ കാരണമുണ്ടല്ലോ.

ശ്രീ.

സ്വാമിദോഷിയായ രംഭുജവരെ മറയ്ക്കുണ്ടായി അഭാ.
 മിലും നിഗ്രഹിക്കുന്നതായിരുന്നാൽ അടിയന് അതൊരു അ.
 നാഗ്രഹം തന്നെയാണ്. ഓം അവകാശമൊക്കെ സഹിച്ച് ഇനി.
 യും ജീവിച്ചിരിക്കേണമെന്നുള്ള അഗ്രഹം അഭ്യർത്ഥിച്ചു.

സിംഹനാദൻ.

ഏ! അങ്ങനെയൊന്നും വിചാരിക്കേണ്ട. ഞങ്ങൾ പരമപുരുഷൻ ഉണ്ടാണെന്നു സംഭവിച്ചു എന്നല്ലാതെ ഇതിൽ അതോടുകൂടിയും വെറുപ്പാണെന്നല്ല. [യോഗിയേടേടേയിട്ട്.] എന്നാൽ ഇതിനും ഞങ്ങൾക്കുതന്നെ ഞങ്ങൾക്കുതന്നെ അനുഭവിച്ചിരിക്കണമെന്നു ഞങ്ങൾ പരമപുരുഷൻ ഇതിലധികം വെറുപ്പാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

യോഗി.

ജഗദ്യോഗി സുഖമാകിയേക്കാമല്ലോ. [പ്രിയപ്പെട്ടവൻ മേൽപ്പറഞ്ഞ നേരത്തിൽ ചിരിക്കുക.] ഇതിന്നു വേണ്ടുന്നതും.

[പ്രതികരണം. പരമപുരുഷൻ മേൽപ്പറഞ്ഞ.

[പ്രതികരണം സമാധാനത്തിനായിട്ടാണ്.

എല്ലാവരും അതേപോലെ.

പ്രതി. [എന്നിവിടെ അടുത്തുവെക്കുക.]

അല്ലയോ മഹാപുരുഷൻ!

18. പാപത്തിനാൽ വെറുപ്പാകുന്നതല്ല.

പാപത്തിനാൽ വെറുപ്പാകുന്നതല്ല. മഹാപുരുഷൻ!

ശ്രീപാദപ്രിയൻ പരമപുരുഷൻ. അയാൾ.

ശ്രീപാദപ്രിയൻ പരമപുരുഷൻ. അയാൾ. [നമസ്കരിക്കുന്നു.

യോഗി.

പരമപുരുഷൻ രക്ഷിക്കുക.

[പ്രതികരണം മഹാപുരുഷൻ. അയാൾ.

അയാൾ. അയാൾ. — മഹാപുരുഷൻ.

19. രാജീവബന്ധു മഹാപുരുഷൻ.

രാജീവബന്ധു മഹാപുരുഷൻ. അയാൾ.

രാജീവബന്ധു മഹാപുരുഷൻ. അയാൾ.

രാജീവബന്ധു മഹാപുരുഷൻ. അയാൾ.

സിംഹനാദൻ.

അ. സായംകാലം സമീപിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതിനിടയ്ക്ക് സ. സ്വാമനാത്തിന്നു വേണ്ടുന്നതും.

യോഗി.

അങ്ങനെയൊന്നും.

[എല്ലാവരും പോയി.

രദ്ദിയാം അരി:റ.

പുവാംഗം.

അനന്തരം നന്ദികേശപരൻ പ്രവേശിക്കുന്നു.

നന്ദികേശപരൻ.

1. മേൽപ്പിൻ ഭൂരഗണ. അതാസകലവും
ശ്രീശങ്കരസ്വാമിതാൻ
കല്പിക്കുന്നിതു നിങ്ങളിലൊളിപ്പുകോ.
ഞാനിപ്പു മേന്മവരം,
കെല്ലോക്കൊത്തു പുറപ്പെടേണമധുനാ
ശ്രീവാത്സീദേവിതാൻ
ക്ഷിപ്രം ക്ഷാതലദർശനമിതാ.
നന്ദനാ പോകുന്നു പോൽ.

അനന്തരം കുംഭോദരൻ പ്രവേശിക്കുന്നു.

കുംഭോദരൻ. [അടുത്തു ചെന്നിപ്പ്]

സ്വാമി! ഞാൻ വരുന്നു. ദേവി ഇപ്പോൾ എന്തിനായിട്ടാ.
ഞ: ഭൂമിയികലേക്ക് എഴുന്നള്ളുന്നത്?

നന്ദികേശപരൻ.

വിശേഷിച്ചൊന്നിനുമല്ല, കമരചന്ദ്രശേഖരനെ അവന്റെ
മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുപോയി അകി അ.
വരെ അനുഗ്രഹിച്ചു പോരുന്നതിനായിട്ടാണ്. നിങ്ങൾ എ.
ല്ലാവരും അയ്യധ്വാനികളായി അകമ്പടിയായിട്ട് എഴുന്നള്ള.
ത്തോട്ട് കൂടി പോകണം. എന്നാണ് സ്വാമിയുടെ കല്പന.

കുംഭോദരൻ.

എഴുന്നള്ളത്തു പുറപ്പെടുന്നതിന് അധികം താമസമില്ലായി.
രിക്കും?

നന്ദികേശപരൻ.

ഇല്ല. നേരത്തെ ഉള്ള സഭ കൂടുമ്പോഴേക്കും രാജധാനിയി.
ൽ എത്തണമെന്നാണ് കല്പിക്കുന്നതു കേട്ടത്. ഇപ്പോൾ സഭ.

കൂടാതെ സമുദയം കൈദേശമായിരിക്കുന്നു. നിങ്ങളെക്കൊക്കെ
കുടുംബത്തിൽ തയ്യാറാക്കണം. ഞാനും ഭഗവദ്ഗോപാലനായ വൃ.
ഷഭേശ്വരനെ അണിയിച്ച് ഗോപുരമുദാരത്തിൽ കൊണ്ടു
പോയി നിറുത്തട്ടെ.

കുടുംബദരൻ.

സ്വാമിയുടെ കല്പനപോലെ ചെയ്യാം.

(രണ്ടുപേരും പോയി.)

എഴാം അങ്കം.

ചന്ദ്രകേതുവും ശാരദയും സിംഹനാദനും

മേനലക്കുടിയും യോഗിയും മന്ത്രിയും

മരുതൃക്കനും പ്രവേശിക്കുന്നു.

ശാരദൻ.

ചന്ദ്രൻ ഞാനൊരു കാഴ്ച പറയട്ടെ. ഏകദേശം ദൂരാഗ്രഹമാ.
ണെന്നു വിചാരിച്ചു നിങ്ങളാരും പരിഹസിക്കരുത്. തന്ത്രവേ.
ദ്വിയെ ദൃഷ്ടിഗുണങ്ങളുള്ള കൊട്ടകാട്ടിലാണ് കൊണ്ടു ചെന്നു ക.
ളഞ്ഞതെന്നു വരികിലും മരിച്ചുപോയിരിക്കുമെന്ന് എങ്ങിനെ
തിരിച്ചറിയട്ടെത്താം? ദൈവഗുത്വാ കാട്ടിൽ താമസിക്കുന്ന വല്ല
താടിക്കാരും കണ്ടെത്തി കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി രക്ഷിക്കുന്നുണ്ടെ.
ന്നും വരാമല്ലോ. അതുകൊണ്ട് അതിനെക്കുറിച്ച് ഒന്നുവേണ്ടി.
ശ്രദ്ധയോ എന്നു ഞാൻ സംശയിക്കുന്നു.

സിംഹനാദൻ.

ഐ: അതൊന്നും വേണ്ടമെന്നില്ല. അതു കേവലം അസം.
ഭാവമാണ്. ശേഷമുള്ളവർക്കു അറിയാമെന്നും ഭാഗ്യമുണ്ടെങ്കിൽ
ജ്ഞാനെ ഒന്നും വരേണ്ടല്ലോ.

യോഗി.

അങ്ങനെ തിരിച്ചറിയട്ടെത്താണ്. ശാരദൻ പറഞ്ഞതു കേവ.
ലം നിസ്സാരമായിത്തള്ളാൻ പതില്ല. അങ്ങനെ ഒക്കെ വിവര.
കാം, എന്താണെന്നല്ലേ,

2. സ്വതഃ രക്ഷിച്ചുപോകും സ്വതഃകളെയെവിടെ.

പ്രോക്രിലും ശോകഹിനം

നിത്യം രക്ഷിച്ചുകൊൾവാൻ നിന്ദാപരമകരുണ.

മാശിയാമീശനില്ലേ?

അതിന്നാൽ മനസ്സിന് ഒരങ്ങാഹവം സന്തോഷവും അധികം
കിണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ചോദിച്ചതാണ് അത്രേ മജ്.

മരുത്സ്യൻ. [മുഴുവനും കൊണ്ടു
പ്രവേശിക്കുന്നു.

സിംഹനാദൻ. [പാഞ്ഞുവരുന്നവരുടെ
കയ്യിൽ കൊടുത്തിട്ട്.

മറ്റു മതിയായിരിക്കുമല്ലോ.

യോഗി.

ഹാഹോ ധാരാളം.

[മുഴുവടം ഏറ്റവും നിവർത്തി മുടി ഇരിക്കുന്നു.
അങ്ങനെയായി.

൧- ദക്ഷാർത്ഥമഹേശ്വരൻറെ ഭയം.

സ്ഥാനത്തു മാനന്തരാളം

ദക്ഷാർത്ഥന വസിച്ചുകൊണ്ട് ദയയാ

മുപ്പാരിലേപ്പേരെയും,

ശിക്ഷാരക്ഷകൾചെയ്തു കാത്തരുളും.

ശ്രീമാനായം ദേവീശ്വര.

നിക്ഷാണാഥപുരികിതാ സ്വയംമെഴു.

നമ്മുടെ ഭരണിനിയെ.

[ഏല്പാത്തം കേൾ പരിഭ്രമിക്കുന്നു.

ചന്ദ്രകേതു.

൨- ൧൦൦൦: ഇതെന്തൊരുതരമാണ്? അറാണിങ്ങനെ വി-
ചിത്ര പരത്തുന്നതിന്നിരിക്കുമല്ലോ.

സിംഹനാദൻ.

അകാശമാഗ്നിതകൽ നിന്നായതുകൊണ്ട് വിമാനചാരിക.
കീഴ് അറക്കിലും അയ്യിരിക്കണം.

അനന്തരം ഭൂതഗണങ്ങളോടുകൂടി ശ്രീപാർവ്തി

പ്രവേശിക്കുന്നു.

[ഏല്പാത്തം പരിഭ്രമത്തോടുകൂടി

അടുത്തുചെന്ന് നമസ്കരിക്കുന്നു.

ശ്രീപാർവ്തി. [ഏല്പാത്തം അനുഗ്രഹിച്ചിട്ട്.

ചന്ദ്രകേതു പിന്നോടായിട്ട്.

൩- ഏല്പാത്തം അയ്യിട്ടും

വിഷ്ണുബിന്ദു! വിശിഷ്ടഗുണരാശേ!

പാശ്ചാത്യസമുച്ചയാ

ദൃഷ്ടമോദം ലഭിക്കു വേണം.

ശ്രീപാമ്പതി. [ഭൂതഗണങ്ങളെ നോക്കി.

നിങ്ങൾക്കും വരിയു പോയി വിശ്രമിക്കാം. ഞാൻ വിളിക്കുമ്പോൾ മുൻപേ ഹാജരായി വന്നാൽ മതി.

ഭൂതഗണങ്ങൾ.

കല്യാണപാലം ചെല്ലാം.

(പോയി.)

ശ്രീപാമ്പതി.

എന്നി ഞാൻ ഇപ്പോൾ ഇങ്ങനെയു വന്നത് ചിന്തിക്കുകയുണ്ടോ. എന്നെ പറയാം.

ചന്ദ്രകേതു.

അങ്ങനെയൊരു നല്ലൊരു ഇതു കേൾപ്പാനായിട്ടു കാത്തിരിക്കുന്നുണ്ടാമോ.

ശ്രീപാമ്പതി.

വിശേഷിച്ചൊന്നുമില്ല. ഇവിടെ ശോഷിക്കുന്നതായ ഒരു യോഗിശാസ്ത്രം വന്നിട്ടുണ്ടല്ലോ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുഗ്രഹം കണക്കിലെടുത്ത് ശോധന്റെ പ്രത്യേകകാര്യമാണ് ഇപ്പോൾ ഞാൻ ഇവിടെ വന്നിരിക്കുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിൽ ചോദ്യങ്ങൾ ചിന്തിച്ച് ആ യോഗിയെ കാണിച്ചു തരണം.

സിംഹനാദൻ.

ഇപ്പോൾ, അദ്ദേഹമാണ് ഈ ഭൂതവടത്തിൽ ഉള്ളിരിക്കുന്നത്.

ചന്ദ്രകേതു.

അദ്ദേഹം ഇപ്പോൾ ഒരു സഭാധ്യക്ഷനായിരിക്കുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിവർത്തിച്ചാൽ ഭൂതവടം വിട്ടുപോയല്ലോ.

ശ്രീപാമ്പതി.

അതുവരെ നോക്കിക്കൊണ്ട് ചിന്തിക്കു നിവർത്തിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിൽ ശോധനാർത്ഥമെന്ന ആ ഭൂതവടം പഴയതായിരുന്നു. എന്നാൽ കേൾക്കുകയുടെ കാലമല്ലോ ചോദ്യം ചെയ്ത ചെല്ലപ്പെടുത്തിത്തരികയും ചെയ്യാം. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ സഭാധ്യക്ഷന്റെ ഉദ്ദേശ്യവും ഇത്രയല്ല ഉള്ളു. പക്ഷേ നിയോഗിച്ചതായാ ചെല്ലുകയെന്ന് ഇദ്ദേഹം തോന്നിക്കുന്നത് അതേയോ സഭാധ്യക്ഷൻ.

ചന്ദ്രകേതു.

ഇത്രയും അധികമുണ്ടായാൽ വരുന്ന അതിനെക്കുറിച്ചു സഭാധ്യക്ഷൻ? അദ്ദേഹത്തെ ഭൂതവടം കേൾക്കുവാൻ കേൾക്കുക നിവർത്തിച്ചായിരിക്കുന്ന കേൾക്കുകയെ പറ്റി.

കല്യാണപാലം ചെല്ലാം.

രാജൻ. [യെന്നോടും പരിഭ്രമത്തോടുകൂടി.]

അയ്യോ തോഴരേ! ഇതെന്നും വിശ്വസിക്കരുതേ. ഇതിനാൽ കഷ്ടമായൊരു യാത്രയാകുന്നു.

മനോജി.

അയ്യോ, ഇതെന്താണ്! ഇവർക്കു മൊത്തം മിഥ്യയാണെന്നു കരുതേ.

ശ്രീപാദി.

നിങ്ങൾ ആരു പരിഭ്രമിക്കുന്നു. ഇവർക്കു മുമ്പാകെ സഭാമാതാ. മഹാദാവിന്റെ കരുണയെന്നിരിക്കും ഉണ്ടായ മഹാവികാരത്താൽ ഇവർ ഇപ്രകാരമായിത്തീർന്നുണ്ട്. [അന്നിന്റെ അടുത്തു ചെന്നു കൈമുട്ടിച്ചു കൈമാറ്റം ചെയ്തു കൊണ്ട്.] വേണ്ട! ആശ്വസിപ്പിക്ക, ആശ്വസിപ്പിക്ക.

കൈമുട്ടി. [കണ്ണു തുറന്നു നോക്കി പരിഭ്രമത്തോടുകൂടി ഹാസ്യമായി.]

10. സുരമിരതകായേ! സർവ്വലോകൈകതായേ!

സുരവരഹരായേ! സർവ്വേ! പാഹി മാതേ!

പരമേശ്വര ഗിരിമന്ത്രേ! പാർവ്വതീദേവീമന്ത്രേ.

അതേ ഗതി നഹി ധന്വേ! തപസ്വീഭാവം ഞാഴനേ.

[നമസ്കരിക്കുന്നു.]

ശ്രീപാദി.

അങ്ങനെയൊരു യാത്രയായി വരികയുണ്ടു.

കൈമുട്ടി. [സിംഹനാദന്റെയും മനോജി.

ഷ്ഠിയുടെയും അടുത്തു ചെന്നിട്ട്.]

പിതൃജനപാദാവിനങ്ങളു കൈമുട്ടി വന്നിരുന്നു.

സിംഹനാദനും മനോജിയും.

അങ്ങനെയൊരു യാത്രയായി വരികയുണ്ടു.

കൈമുട്ടി.

[ചന്ദ്രകേതുവിന്റെ അടുത്തു ചെന്നു കണ്ണുനീരോടുകൂടി ഗർഭഭാഗമായിട്ട്.]

അയ്യവത്രൻ ഭയപ്പെട്ടു.

ചന്ദ്രകേതു.

11. മഹാലാലാ! ശിരസ്സിലണിയും

മാണിക്യമാം മൽപ്രിയേ!

വായുവും എട്ടി പത്തു നാളിടേ
 നോക്കാനെന്നുകൊണ്ടേ!
 അയ്യോ! അന്നിയാരെ ചെല്ലോരാവോ.
 ധന്തേ സ്വമിത്തേ പാഠം
 പൊയ്ക്കാതിടയല്ല വൃന്തപയോ.
 കൊക്കുപ്പൊട്ടുകൊണ്ടേ.

[കാൽക്കൽ ചിട്ടന്ന

കൈമുട്ടി.

അയ്യോ അയ്യപ്പന്മാ! അന്നു ശരണമായ ഇവരേ ഇനിയും
 അപരാധിനിയാക്കിത്തീർക്കരുതേ. [പരിഭ്രമത്തോടുകൂടി പിട.

മൃഗീകരിക്കുന്നു.

മന്ത്രി. ഏണിറവ് അടുത്തു ചെന്നിട്ട്.

ഒരു കാലത്തും ഒരു പ്രകാരത്തിലും അജിതൻ വാടില്ലാത്ത
 അപരാധത്തോ അറിവില്ലായ്മവിമർശനം ചെയ്തപ്പോൾ അറിദ്.
 ധനായംരം സ്വാമിദ്രാഹിരേ കൂടി കരുതാവാരിധിയായ
 സ്വാമിനി കൃപാപൂർവ്വം രക്ഷിപ്പാനാകണമെന്ന വിശ്വാസം
 വരത്താഴം ലഭിക്കുമോളം കൂടി അറേക്കിട്ടുകൊള്ളുന്നു.

കൈമുട്ടി.

അൻ ഏതു രക്ഷിക്കുന്നു? സകലേശ്വരനായ ഭഗവാൻ വ.
 രാജശാസ്ത്രൻ തന്നെ രക്ഷിക്കണം.

മന്ത്രി.

അയ്യോ! അങ്ങനെയൊരു കല്പിതാൽ പോര.

12. കുമരകേരളം കർമ്മതരമായ് സാന്നിദ്ധ്യം
 ക്രമികം ഏതൊക്കെത്തന്നെയും! രക്ത ചെല്ലോവായ്,
 ക്ഷമിക്കണം സർവ്വം ക്ഷമിയ്ക്കേണ്ടതാണോ! വിദഗ്ദ്ധന്മാരും
 വാമികന്മാരും പാദേ നിവിശ്വമുഖസാരമൊക്കെയും!

[നമസ്കരിക്കുന്നു.

കൈമുട്ടി.

അയ്യോ! കഷ്ടം! മാനുഷനായ നിങ്ങളെക്കൊരു പ്രകാരം
 പലരും വ്രതങ്ങളും ചെയ്യുന്നത് അറിവ് വശാ
 വൃന്തമാണ്. ഉത്തരായനം ചെയ്യണമെന്നു അറിവ് അ.
 കൃഷ്ണമുട്ടി. രംശപരമമായോ ഇവകാരൊക്കെത്തന്നെ
 കൃഷ്ണമുട്ടി അറിവെക്കുറിച്ച് അറിയാമോളം അറേക്ക
 പരിഭവമുട്ടി. പിന്നെ അന്നെ അറിനായിട്ട് നിങ്ങളെ വൃ.
 സന്നിപ്പിക്കുന്നു?

ശ്രീപാപതി.

ഈ, എല്ലാവരും അടങ്ങിയിരിക്കിൻ. കഴിഞ്ഞ കാഴ്ച. കൈകൾ അധികം വിസ്തരിച്ചിട്ട് പ്രയാണമൊന്നുമില്ല. (എല്ലാവരും ഇരിക്കുന്നു.)

സിംഹനാദൻ.

അല്ലയോ സാക്ഷാത്കാമ! ഇതൊക്കെ അങ്ങനെയൊക്കെ. നീ അറിയാത്തത് അടിയങ്ങൾ എല്ലാവരും വളരെ വ്യാകുലനായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. എല്ലാം അവിടുന്ന് തന്നെ ഉപയുക്തമായി കല്പിക്കണം.

ശ്രീപാപതി.

ഇനി ഇപ്പോൾ ഞാൻ പറഞ്ഞറിയിക്കേണ്ടതായി അധികമൊന്നുമില്ല. കൌമുദി! ഇവിടെ നിന്നും പോയതിൽ പിന്നെ ഇരേവരെയുള്ള വിവരമല്ലേ അറിയേണ്ടത്? അതു കൌമുദി. ക എന്നു പറയാമല്ലോ.

കൌമുദി.

അടിയൻ! അകപ്പാടെ ഒരു സ്വപ്നപോലെ എല്ലാം തോന്നുന്നുണ്ടല്ലോ! വിവരമായിപ്പറഞ്ഞറിയിക്കാൻ അടിയൻ ശക്തനായില്ല. എല്ലാം കല്പിക്ക തന്നെ വേണം.

ശ്രീപാപതി.

എന്നാൽ ഞാൻ തന്നെ പറയും. രം കൌമുദിയെ രാജഭക്തന്മാർ കൊടുക്കാട്ടിൽ കൊണ്ടുപോയി വിശ്രമിക്കുന്നതിനായി ഭാവിക്കുമ്പോൾ ശ്രംശാടഭേശാധിപതിയായ ഇന്ദ്രസേനരാജാവു ദൈവഹസ്തം കണ്ടെത്തി, ഇവളെ അവരിൽനിന്നു രക്ഷിച്ച്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ രാജധാനിയിൽ കൊണ്ടുപോയി സുഖമാകുവണ്ണം താമസിപ്പിച്ചു.

കൌമുദി.

അദ്ദേഹം രക്ഷിച്ചില്ലെങ്കിൽ ഞാൻ കഥ അങ്ങനെ തന്നെ തീർത്തു. അതും ദേവിയുടെ അനുഗ്രഹമെന്നെ വിചാരിച്ചു.

ശ്രീപാപതി.

ഇവിടെ അല്പകാരം അവിടെ താമസിക്കുന്ന കാലത്തു സൂര്യാവതാരരാജാവിന്റെ അന്ത്യം ഉഷ്ണനായിരുന്ന “കരാളൻ” എന്ന അസുരൻ രം വിവരങ്ങൾ എല്ലാം അറിഞ്ഞ്, “മായകൊണ്ട്” ഉപദ്രവിക്കുകയാണെന്നു സൂരന്റെ ഉപത്തേജസ്വി,

അ

ദേവിവിലാസം

ഒരു കള്ളയെ ശത്ത് ഉണ്ടാക്കി ജന്മനേനരാജാവിന് കൊ.
ണ്ടുചെന്നു കൊടുത്തു.

ചന്ദ്രകേതു.

അവൻ സുതാവർത്തരാജാവുമായി അന്നങ്ങയ യുദ്ധത്തിൽ
പിന്നോടു തോറ്റ് ഓടിപ്പോയവനാണ്.

സിംഹനാദൻ.

സുതാവർത്തരാജാവിനെ നിശ്ചയിച്ചതുകൊണ്ടുള്ള വിരോ.
ധം അവനുണ്ടായിരിക്കുമല്ലോ.

ചന്ദ്രകേതു.

അ കള്ളയെ ശത്ത് എന്നാണ്? കൈമുദിയെ ഇങ്ങോട്ടയക്കു.
ന്നു എന്നായിരിക്കും, അല്ലേ?

ശ്രീപാപതി.

അതേ. അന്നുതന്നെ പൂർണ്ണശക്തിയായിരുന്ന ഇവളെ അവന്റെ
വിന്നം അവൻ രേരിൽ കേററി ആകാശകാഴ്ചയിൽ കൂടി
വെറുപ്പെട്ടു. അതിന്റെ ശേഷം വിജയാധിർത്തി അസുരൻ.
വത്തോ തന്നെ ധരിച്ച അവന്റെ ഭയകരാത്രീയെക്കണ്ട് യ.
യവിഹിതമായ ഇവൾ എന്നെ സ്താപിച്ചു കൊണ്ട് നില്പി.
ച്ചിട്ടു. അപ്പോൾ ഞാൻ ആ വിവരം അറിഞ്ഞ് അധോയം.
സ്മം അയച്ച് അവനെ രഥത്തോടുകൂടി ഭാഷിമരിച്ചു.
ന്റെ ശേഷം ഇവൾ നടക്കേ സമുദ്രമദ്ധ്യത്തിങ്കലുള്ള വിരുന്ന.
ഭവിവിൽ വന്നു വീണു.

ശാരദൻ.

എന്നിട്ട് അവകടമൊന്നും വെറുത്തെ ഇരുന്നെന്നും തത്രാ.
തിക് നും ജന്മം മരണമില്ല, നിശ്ചയം തന്നെ.

കൈമുദി.

ദേവിയുടെ കാര്യത്തിൽ ഞാൻ ചെന്നു വീണ ആ ശ.
പാപവധം എനിക്ക് അപ്പോൾ പുലഞ്ഞു പോലെ ഭൂമിയായി
വീണു.

സിംഹനാദൻ.

അ ദേവിന്റെ ഉപരിഭാഗത്ത് അയപ്പോൾ ആയിരിക്കും.
തുകൊണ്ടിളയാടിയാൻ.

ശ്രീപാപതി.

അതേ എന്നാൽ കൈമുദിയുടെ പിന്നത്തേ അവന്നു വി.
ചാരിച്ചാൽ ഇതുവരെക്കൂടി കഷ്ടതകൾ ഒന്നും സാരമില്ല.

13. കരിക്കടികളിനപ്പുറുമ്പൊട്ടമുളളോ.
 രരിയൊരു വിപിനത്തിൽ ചെന്നു വിടണാനുശേഷം
 അരുവയർമണിയാൾക്കുമ്പുറാണിപ്പൊട്ടെ.
 നരന്തരമുഖമായ് വന്നുററാമീററനോവു.

14. തുമ്പിക്കല്ലൊത്തു പാരം ചൊരിയുമൊരു മേഖ.
 മാരിയും പാരശേഷം
 കമ്പിക്കുമട്ടു വെട്ടും കട്ടുതരദിടിയും
 മിന്നലും തെന്നലും കേൾ,
 അമ്പിൽ മോണൊരിരുട്ടു തെടവയിലമരം
 കൂരസമ്പത്താൽ മേച്ചു
 വയ് നീച്ചോരീററനോവൊത്തിവളതുവരമം
 പാത്തതിന്നോത്തിടാമോ!

മദനലക്ഷ്മി.

അപ്പോ! ഉപ്പോൾ കേട്ടിട്ടു വന്നെ ഭയമാകുന്നു. ഇവർക്ക്
 എന്തിനായിട്ടു പണ്ടൊന്നൊരാപത്തു വരാനുള്ളത്?

ശ്രീപാവതി.

15. മാനിപ്പൊട്ടെല്ലമെത്രും മറമതിലധികം
 ഭയംകൊണ്ടൊപ്പൊളന്നോ
 ഗ്ലാനിമുറ്റം ജ്വലിച്ചുണ്ടെന്നു നന്ദനം
 വാഴ്ത്തു വാർത്താത്തിയോടും,
 മിഥോകുംകണ്ണി രിപ്പും മിഴിയിണയുമട.
 മോളിരുന്നിട്ടു വിന്നെ-
 ഞാനോക്കാരാതു മോഹാസനയൊടുചെന്നൊ
 കണ്ടിണയായ് വിണ കഷ്ടം!

കൈമുദ്ര.

വന്നൊന്നൊക്കെയെന്നും തുമ്പിക്കല്ലാൽമുഖം.

ശ്രീപാവതി.

16. പ്രത്യക്ഷമൊരുതന്നെ ഞാനായിടത്തിലൊത്തി.
 പ്രത്യംഗമൻപൊട്ടു രംഭോടിയെടുത്തിരുത്തി,
 ഇതാനാധി വെറു സുതന്നെത്തൊളിവോളമല്ലോ.
 ഉത്യാദരാൽ സമ്പദി ഞാനഥ പിച്ചുളവാങ്ങി.

സിംഹനാദൻ.

അതു തുടരും തന്നെ. ഭയംവാങ്ങലും വന്നാൽ ഇത്രമാത്രം വ.
 രമല്ലോ. പരമാർത്ഥം വിചാരിച്ചാൽ ഇതൊരതുരമെന്നും പ.

റയ്ക്കുന്നില്ല. 'സമാശ്രിതനായവനായ കർമ്മി'യെക്കുറിച്ച് സി. ആയതേ മഹദ്ഭി. എന്നുണ്ടല്ലോ. ഇപ്രകാരം അവിടേയ്ക്കു ചെന്നപ്പോൾ കരുണയുണ്ടാകുവാനുള്ള കാരണം ഇവളുടെ മുമ്പാകെ സമീപം തന്നെ അയ്ക്കുക.

ശ്രീപാർവതി.

അമ്മാളാളല്ല.

17. നിലാംബുരുക്കിയിവൾ ഭക്തിയൊക്കെത്തു ബാധം
കാലംമുതൽക്കുറുപ്പിന്നു മനോഹരിപ്പെന്നെ,
മുഖം ജ്വലിച്ചു വരമോത്തു ഭക്തിച്ചുവന്ന
മുഖം ജ്വലിപ്പിച്ചിൽ ഞാൻ പരിശുദ്ധയായി.

അമ്മാളാളല്ല 'ഇവൾക്കു' എന്നു കർമ്മിയും വർണ്ണനയെന്നു ഗ്രാമം കൊടുക്കുന്നതെന്നു ഞാൻ വിചാരിച്ചിരിക്കുന്ന കാലത്താണ് ഇവൾക്കു ദുഷ്ടാലംബവേദത്താൽ ഈ അവസ്ഥകളൊക്കെയും സാ. ഭക്തിച്ചുവന്നു. ആ സമയം ഇത്രയും സഹായം ഞാൻ ചെയ്തതിനെക്കുറിച്ച് അൽക്കരപ്പെടാനൊന്നുമില്ല. ഇതിന്നുണ്ടെന്നു കരുതുകയുണ്ടെന്നു ഉള്ളു.

കൈമുദ്രി.

ദേവിയുടെ മുഖമേൽ ചിരിക്കു ബാധ്യത്തിൽ തന്നെ ഇവദേ. ശിഷ്യന്മാരായി അമ്മയാണു്.

മേനലക്ഷ്മി.

ചിരിക്കും അതിനേ ഇത്രമാത്രം വിശ്വാസഭക്തികളോടുകൂടി നന്ദിച്ചിരുന്നു എന്ന് ഇപ്പോഴും അറിയാത്തുള്ളു. കർമ്മിയും അതിന്റെ നല്ല മേൽക്കോട്ടയും സിദ്ധിച്ചല്ലോ.

സിംഹനാദൻ.

ഇതൊരൽക്കരയായി വചനംകൊണ്ടൊന്നുമില്ല.

18. സ്വാപത്തിയും സുദൃഢഭക്തി വികാശം ദേവി.
ശ്രീപത്മ നിരൂപണകോട ഭക്തികിലാക്കും,
സ്വാപത്തിലേറ്റമുതൽക്കും, പുനരന്ത്യകാലം
പാപത്തെ വെട്ടലോലം പദവും ലഭിക്കും.

ശ്രീപാർവതി.

പ്രസവാനന്തരം മോഹാലസ്യത്തെ വിട്ട്—

19. കണ്ണൻപോട്ടു തുറന്നു നോക്കിയിവളു.
നേരത്തു ചാരത്തു ഞാ.

നല്ല കൈർപ്പവും കൊടുത്തു സുഖമായ്
 മേവുന്നതാവീർപ്പാ,
 വില്ലും കണ്ടതിലും മേയ്ക്കേക്കാമെന്നി.
 റൊമ്പാഴയ്ക്കിടത്തിൽ വീ.
 ബെണ്ണും വിട്ടു നീച്ച കൊണ്ടരികിപ്പാ.
 പിന്നാലുണ്ടാദരം.
 കൈമുട്ടി.

ദേവീദേവ കണ്ടപ്പോൾ മുതൽക്കേ ഏറിക്ക് സ്വന്തമായു
 ഞാലുള്ള.

ശ്രീപാപതി.

അപ്രകാരം ഭക്തിവിശ്വാസവിശ്വാസമേതൊരുതരമായി സ്വ
 ദേവസംഭവസമനീതമായി നിന്ന കൈമുട്ടിയെക്കണ്ട് അ
 ധ്വാനം ആർക്കൊന്നുയായിബ്ബേവിച്ചു ഞാൻ ഇവൾക്ക് ധ്വാനം
 വിപാസാദിമുട്ടെ ഉപദ്രവം ഉണ്ടാകാതെ ഇരിക്കുന്നതിനും
 പ്രസവരക്ഷയ്ക്കുമായി ഒരു ദിവ്യരക്ഷയും ഉടനേ രണ്ടു
 സേവിപ്പിച്ച് അനുഗ്രഹിച്ചു. ഏങ്ങനെ എന്നാൽ.

20. ഏതാവതോക്തിലിനിയും തവ കാലദോഷാൽ
 ചന്ദ്രന്റെ വർഷമിരുപോലെ വസിക്കണം നീ,
 സന്തോഷമറ്റതു കഴിഞ്ഞുതന്നെ സ്വകാര്യതാ
 പാതത്തിലെത്തുവതിനും വഴി വന്നിട്ടുള്ള.

അതു തന്നെയുമല്ല.

21. വണ്ടാർപ്പവേണി! ദൈവാലോകപൊഴുതയിലിനി
 അരുമാതാക്കൾ നിന്നെ.
 കണ്ടാലുണ്ടാം വിഷാദം പരമിതവർകൾ.
 കോരയാൽ വൈകിടാതെ
 രണ്ടാർബാണാരിദേവർവിരുവടിയിലാലം
 ഭക്തിയും മുഖ്യമായ് കൈ.
 കൊണ്ടാനന്ദന മേവുന്നൊരു യതിവരവ.
 യിന്നു നീ തിന്നിട്ടുള്ള.

സിംഹനാദർ.

ജവൽ ഉപ്പോൾ നിജാകൃതിയെ പ്രാപിക്കുന്നതിനുള്ള
 കാരണം എന്നോ.

ശ്രീപാപതി.

അതു മറ്റൊന്നുമല്ല. ഞം മാറാജാവിന്റെ കര്യം
 കഴിവാൻ തന്നെയാണി.

൧൧. ധന്യ! രാജീവവതിയും നവനീലനാഥനും
നിന്നെത്താങ്ങാനിടവരുന് വരാം. ഹിമാലയം.
അന്നേവേളയ്ക്കു യശസ്വമഹോദാ! മനസ്സു
മുന്നേകണക്കു വെളുപ്പമുരുപ്പമിടും.

എന്നു ഞാൻ ഞാനു തന്നെ ഇവളോടു പറഞ്ഞിട്ടും ഉണ്ടാ
യിരുന്നു.

സിംഹനാദൻ.

എല്ലാം അവിടുത്തെ മാധവൈവര്യം തന്നെ ഹിതേ വര.
യാനല്ല.

ക്രിപാവതി.

വിന്നെ ഒരു തമിഴവീടുകൾട്ടു ഇവളുടെ കട്ടിൽ കൊടു
ത്തു ഞാൻ വീണ്ടും ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു.

൧൨. ആതുരനായിപ്പോയി ജനത്തെയും
സുഖമെങ്കിലും കൊണ്ടു നിശ്ചയം!
കാരാക്ഷിയുഴികിൽ കാരണമുണ്ടാ.
നേതു രോഗവുമൊഴിഞ്ഞുപോം ദ്രവം.

ഇത്രകാരമെല്ലാം അനുഗ്രഹിച്ചതിന്റെ ശേഷം ആ കുമാ
രനെയും കൊണ്ടു ഞാൻ അങ്ങനെയും ചെല്ലയും ചെല്ലയും തട
ന്നതരം യോഗീശ്വരാകൃതിയായിത്തീർന്നു. ഈ കൈമുദ്രി വർ.
യുദ്ധാശിരാതപരവേഷങ്ങളെ ധരിച്ചു നിരാപാരയായി
അവിടെത്തന്നെ ചിന്നയും പന്തളം സംസ്കാരം എന്നെക്കുറി
ച്ചു തവണ്ണു ചെല്ലുകൊണ്ടു തമിഴ് മൃ. ഇവളുടെ വെളിച്ചം
കൊണ്ടു തന്നെ അരിയേക്കരമായിരുന്ന ആ വന്നാനരം ദൃഷ്ടി
ശക്തികൾ എല്ലാം ധരിച്ചു അവിടുത്തെ ഹിതങ്ങളായ പരവശകൾ.
ദീക്ഷകളൊക്കെയും സ്വഗന്ധവർണ്ണങ്ങളെക്കൊണ്ടും വികരാ
രീകാദി പക്ഷിജാതികളെക്കൊണ്ടും നന്നുനോട്ടുനാലുൾ
മായിത്തീർന്നു.

സിംഹനാദൻ.

ഈ സ്വരം വളരെ വിശേഷമായിട്ടുള്ളതു തന്നെയാണു്. അ
തിന്നു കണ്ടിട്ടുണ്ട്.

ക്രിപാവതി.

ഇങ്ങനെയൊക്കെ ഇരിക്കുന്ന കാലത്താണ് കൈവഴിയാ സിം
ഹനാദംകൊണ്ടുവെച്ച് കാഴ്ചസമുദയമായി അവിടെ വന്നു
മേണാ. വിന്നത്തേ വിവരമൊന്നും ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടു് അ

നിയമങ്ങൾക്കുപ്രകാരം. എന്നാൽ ആ കാര്യം എന്താണ്? അത്
നമുക്കു തന്നെ തന്നെ.

പ്ര. അതുകൊണ്ടുതന്നെ. അവർക്ക് എന്താണ്
തന്നെ. അവർക്ക് തന്നെ. അവർക്ക് തന്നെ. അവർക്ക് തന്നെ.
എന്താണ്? എന്താണ്? എന്താണ്? എന്താണ്?
തന്നെ. തന്നെ. തന്നെ. തന്നെ.

എന്തുകൊണ്ട് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.
തന്നെ. തന്നെ. തന്നെ. തന്നെ.

ചുരുക്കം.

എന്നാൽ എല്ലാം ശരിയായി. ഈ വിവരങ്ങൾ എല്ലാം
പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അവർക്ക് തന്നെ. അവർക്ക് തന്നെ.
തന്നെ. തന്നെ. തന്നെ. തന്നെ.

നിന്ദനാദർശനം.

തന്നെ. തന്നെ. തന്നെ. തന്നെ.

ചുരുക്കം.

തന്നെ. തന്നെ. തന്നെ. തന്നെ.

ചുരുക്കം.

തന്നെ. തന്നെ. തന്നെ. തന്നെ.

ചുരുക്കം.

തന്നെ. തന്നെ. തന്നെ. തന്നെ.

മദനലക്ഷ്മി.

അ കമാരന്റെ കഥ കൂടി കളിച്ചു കേട്ടതിൽ മനസ്സിന്റെ
പ്രാപ്തമെന്തെന്ന് മനസ്സിലാക്കുക.

ശ്രീപാർവതി.

കമാരന്റെ കഥ പറഞ്ഞിട്ടു വേണ്ട, കമാരനെ കാണിച്ചു
തന്നെ മനസ്സിന്റെ അസ്വാസ്ഥ്യം മറയ്ക്കുക. [മറയ്ക്കുക]
രവിക്കെട്ട്

ശ്രീപാർവതി. കമാരനെയും കൊണ്ടു പ്രവേശിക്കുന്നു.

ശ്രീപാർവതി.

[കണ്ടിട്ട്]

വടയാ! അടുത്തു വന്ന് ഇവരെക്കൊണ്ടു നമസ്കരിക്കുക.

കമാരൻ.

[അടുത്തുവെത്തിട്ട്]

അമ്മേ! ഇവരാക്കൊണ്ടു അന്നെന്നറിയാതെ ഞാൻ എങ്ങനെ
പാപം ചെയ്തതെന്ന്!

ശ്രീപാർവതി

അതു പറയാം.

[ചന്ദ്രകേതു മുതലായവരെ

മുട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നിട്ട്]

25. ഇമ്മേടിനീശൻ നവ നീതിനാളേ
ചെമ്മേ ധരിക്കുന്നതറിഞ്ഞാൽ,
അമ്മേ! ഇമ്മേടിനീശൻ നീതിനാളേ
ധരിക്കുന്നതറിഞ്ഞാൽ.

കമാരൻ.

[അടുത്തു വെത്തിട്ട്]

പിതൃജനപാദാഭിഷേകം ചെയ്തുകൊണ്ട്
നമസ്കരിക്കുക.

[അമ്മേ! ഇമ്മേടിനീശൻ നീതിനാളേ

ധരിക്കുന്നതറിഞ്ഞാൽ, അമ്മേ! ഇമ്മേടിനീശൻ

ധരിക്കുന്നതറിഞ്ഞാൽ.]

ചന്ദ്രകേതു.

വശവശിക്കുന്നതറിഞ്ഞാൽ.

കേശമുഖി.

പിതൃജനപാദാഭിഷേകം ചെയ്തുകൊണ്ട്

സിംഹനാഭൻ.

പിതൃജനപാദാഭിഷേകം ചെയ്തുകൊണ്ട്

മദനലക്ഷ്മി.

പിതൃജനപാദാഭിഷേകം ചെയ്തുകൊണ്ട്

ശ്രീപാർവതി.

ഇവനെ ഞാൻ ഈ വിജ്ഞാപിവിജ്ഞിനിന് എടുത്തു
കൈലാസത്തിങ്കൽ കൊണ്ടുചെന്ന ഉടനേരത്തന്നെ ഭഗവാൻ സ-
രോഷത്തോടുകൂടി അതുകൽ മുതലായ ക്രിയകൾ കഴിച്ചു
തിന്റെ ശേഷം.

26. ചന്ദ്രഭവകലവാരീധിരാകാ.
ചന്ദ്രനാകമിവനാഭരവോഭം,
ചന്ദ്രശേഖരനിതെന്നൊരുനാമം
ചന്ദ്രമൃഗനങ്കൽചെയ്ത സമോദം.

സിംഹനാഭൻ.

ഇത് ഇവന്റെ വംശമയ്ക്കുദയ്യം വളരെ യുക്തമായിത്തീർന്നു.
ഈ വംശജനാകു് ചന്ദ്രസേനൻ ചന്ദ്രകേതു് ഇത്യാദി ച-
ന്ദ്രശബ്ദപ്പുറങ്ങളായ നാമധേയങ്ങൾ അല്ലാതെ പതിവി-
ല്ലല്ലോ.

ചന്ദ്രകേതു.

സർവ്വജ്ഞനായ ഭഗവാൻ അരുളിച്ചെയ്യുന്നത് യുക്തമായിട്ടു-
ല്ലാതെ വരുമോ? ഇതിനേക്കുറിച്ച് അത്യുത്തരപ്പെടാനില്ല.

ശ്രീപാർവതി.

അല്ലയോ മഹാരാജാവേ! പിന്നെ ഞാൻ എന്റെ ഉണ്ണി-
കളെപ്പോലെ ഇവനെ വളർത്തുകയും കരുണാസമേതം ഭഗവാ-
ൻ തന്നെ വേണ്ട കാലങ്ങളിൽ യഥാക്രമം ഉപനയനം മുതലാ-
യതു കഴിച്ച് സകലവിദ്യകളെയും അഭ്യസിപ്പിച്ച് ധനുർവ്വ-
ദം ഉപദേശിക്കയും ചെയ്തു. ഇവൻ ഗ്രഹിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ദി-
വ്യാസ്തുങ്ങളും യാതൊന്നുമില്ല. അതിനാൽ—

27. ഭവനമഖിലാമാന്താലത്ര നിർവ്വക്രനായോ.
രിവനന്ദിജവമോഭം വെന്നിട്ടം ധന്യമൊവേ!
അവനിയിത്വനം ചെയ്യാനുമിങ്ങു നമെന്തേ
സുവിനയഗുണരാശേ! ശങ്കനാമിഷമാരൻ.

ചന്ദ്രകേതു.

ഇത്രമാത്രം ഭഗവൽകരുണയ്ക്കിന്നു പാത്രമായിത്തീർന്നിട്ടു
പുവനിൽ ഈ ഗുണങ്ങൾ ഏല്ലാം ഉണ്ടായിരിക്കാവുന്നതാണ്.

ശ്രീപാർവതി.

മപ്പോൾ വിവരമെല്ലാം ഏല്പാവകം മനസ്സിലായില്ലേ? ഇ-
നിയെ അങ്ങു് അറിയാവുള്ളതു്.

സിംഹനാദൻ.

ഒന്നമില്ല. ദേവീവിലാസത്താൽ ഇപ്പോൾ അറിയേണ്ടുന്നതെല്ലാം അറിയുന്നതിനിടയായി. ഭാഗ്യം തന്നെ.

ശാരദൻ.

ശരിയാണ്. ഇനിയെന്താണ് അറിയേണ്ടത്? വിണ്ടുവി. ചാരം കൂകാതെ സാഹസം പ്രവർത്തിക്കുന്നവർക്കും, അന്യസ്ത്രീകളിൽ അത്യാഗ്രഹംനിമിത്തം കാമാന്ധന്മാരായി അതിക്രമം പ്രവർത്തിക്കുന്നവർക്കും, സത്യവും ഇശ്വരവിശ്വാസവും പാതിപ്രത്യനിഷ്ഠയും ഉള്ളവർക്കും ഉണ്ടാകുന്ന അനുഭവം ഇന്നിന്ന പ്രകാരമെന്നും മറ്റും ഇവിടെ പ്രത്യക്ഷമായില്ലേ?

ശ്രീപാപ്തി. [കൈമുദ്രിയോടുകൂടി.]

ഹേ വരേണ്യ! ഇനി ഭർതൃസമേതയായി പുത്രസുഖത്തോടും കൂടി സകലലേശപശുക്കളെയും അനുഭവിച്ച് പരമാനന്ദമായി താമസിക്ക. നിന്റെ കഷ്ടാനുഭവങ്ങളെല്ലാം ഇതേവരെയെങ്കിലും തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഇനി പരലോകത്തിങ്കൽ പോലും നിനക്കു യാതൊരു ദുഃഖവും സംഭവിക്കയില്ല.

കൈമുദ്രി.

ഇതെല്ലാം അവിടുത്തെ അനുഗ്രഹമാഹാര്യമെന്നല്ലാതെ അഭിയൻ ഒന്നും പറയാൻ കാണുന്നില്ല.

ശ്രീപാപ്തി. [കുമാരനെ ആലിംഗനം ചെയ്തിട്ട്.]

വരേണ്യ! നീയും ഇനി പിതൃജനങ്ങളെ ശുശ്രൂഷ ചെയ്ത് ഇവിടെ താമസിക്കണം.

കുമാരൻ.

അമ്മയുടെ കല്പന പോലെ ചെയ്യാം. എന്നാൽ, ഞാൻ ഇനി ഏന്റെ അമ്മയെയും അച്ഛനെയും രക്ഷിക്കുവാനോ മറ്റും എന്താണ് കാണുന്നത്?

ശ്രീപാപ്തി.

നീ അതിനെക്കുറിച്ച് അശേഷം വ്യസനിക്കേണ്ട. അപ്പോൾ ഞങ്ങളെ ഒക്കെ കാണണമെന്ന് ആഗ്രഹമുണ്ടായി നീ വിചാരിക്കുന്നുവോ അപ്പോൾ ഞങ്ങളെ എല്ലാവരെയും നിന്റെ അടുക്കൽ കാണാം.

സിംഹനാദൻ.

ഇവൻ ഭഗവാനെ അർച്ചിക്കുന്നതും ഗണപതിസുബ്രഹ്മണ്യം

നാരായണാ! ഈശ്വരന്മാരെ ഭജിക്കുന്നവരും ആണ് പരമേശ്വരന്, അല്ലേ?

ശ്രീപാർവതി.

അതേ. ഞങ്ങളും അതിന്നു തക്കവണ്ണമാണ് അവനെക്കുറിച്ചു വിചാരിക്കുന്നത്. [ചന്ദ്രകേതുവിനോടായിട്ട്] അല്ലയോ മ. ഹാരാജാവേ! ഇനി ഞാൻ എന്ത് അഭിഷേകത്താണ് അവിടെക്കു സാധിച്ചിട്ടു തരേണ്ടത്? അഗ്രഹിപ്പാനുള്ളതിനെ ചൊല്ലാം.

ചന്ദ്രകേതു.

അടിയനിതിലധികമായി എന്താണ് അഗ്രഹിച്ചാൻമുണ്ടത്? എങ്കിലും ഇപ്രകാരം ഭവിക്കട്ടെ.

ഭരതവാക്യം.

28. സത്യം രക്ഷിച്ചിട്ടുട്ടേ സകലജനരയും
സന്തതം ഹന്ത! പാതി.
വ്രത്യം വൃത്യാസമേന്ത്യ വനിതകളഖിലം
കാത്തിടാനോത്തിടട്ടേ,
അത്യന്തം ദൈവമെന്നുള്ളൊരു നിന്നവു വിടാ.
തേവതം മേവീടട്ടേ
നിത്യം ശ്രേയീവിലാസാൽ പരമിഹ ഭവനേ
മംഗളം തിങ്ങിടട്ടേ.

[തത്സാവതം പോയി].

ശ്രീകൃഷ്ണ.

National Library,
Calcutta 27

